

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

๑.๑ ข้อมูลพื้นฐานจังหวัดศรีสะเกษ ตราประจำจังหวัด

ตราประจำจังหวัดศรีสะเกษ คือ รูปปราสาทหิน ๗ ชั้น และดอกกำดวน มี ๖ ใบ ซึ่งมีความหมายต่อไปนี้

๑.๑) ปราสาทหิน หมายถึง ปราสาทหิน และปราสาทหิน ที่มีอยู่จำนวนมาก ในจังหวัด

๑.๒) ดอกกำดวน หมายถึง ชื่อเดิมที่ปรากฏในตำนานเมือง คือ เมืองศรีนครลำดวน

ธงประจำจังหวัด

ธงประจำจังหวัดศรีสะเกษ รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า สีส้ม-ขาว มีรูปปราสาทหิน ๗ ชั้น และดอกกำดวนมีใบ ๖ ใบ อยู่ตรงกลางพื้นผ้า

คำขวัญจังหวัดศรีสะเกษ

“ศรีสะเกษ แดนปราสาทขอม หอมกระเทียมดี มีสวนสมเด็จ
เขตแดนลำดวน หลากล้วนวัฒนธรรม เลิศล้ำสามัคคี”

วิสัยทัศน์จังหวัดศรีสะเกษ

“ดินแดนเกษตรปลอดภัย การค้าและการท่องเที่ยวครบวงจร”

ต้นไม้ประจำจังหวัด คือ ต้นลำดวน

ดอกไม้ประจำจังหวัด คือ ดอกกำดวน

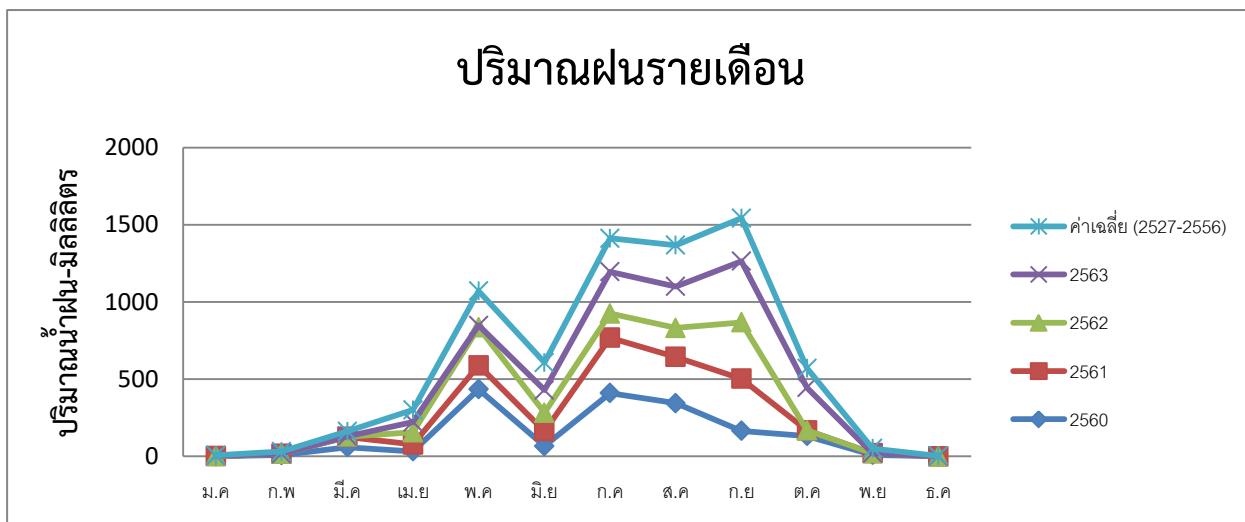
กุมภาพันธ์ อุณหภูมิอยู่ระหว่าง ๒๒.๘ - ๓๒.๙ องศาเซลเซียส ส่วนใหญ่ในฤดูฝนจะมีฝนตกมากในพื้นที่ตอนกลาง และตอนใต้ของจังหวัดเท่านั้น ส่วนพื้นที่ทางตอนเหนือ จะมีปริมาณฝนตกน้อยและไม่ค่อยสม่ำเสมอ ในปี ๒๕๒๗-๒๕๖๐ มีจำนวนวันฝนตกเฉลี่ย ๑๐๙ วัน ปริมาณน้ำฝนที่วัดได้ทั้งปีเฉลี่ย ๑,๔๓๘.๖ มิลลิเมตร

ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้

จังหวัดศรีสะเกษ จะได้รับลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดเข้ามา ระหว่างกลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม โดยมีแหล่งกำเนิดจากบริเวณความกดอากาศสูง ในซีกโลกใต้บริเวณมหาสมุทรอินเดีย ซึ่งพัดออกจากศูนย์กลางเป็นลมตะวันออกเฉียงใต้ และเปลี่ยนเป็นลมตะวันตกเฉียงใต้เมื่อพัดข้ามเส้นศูนย์สูตร มรสุมนี้ จะนำมวลอากาศชื้นจากมหาสมุทรอินเดียมาสู่ประเทศไทย ทำให้จังหวัดศรีสะเกษ มีเมฆมากและฝนตกชุก

ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ

หลังจากหมดอิทธิพลของมรสุมตะวันตกเฉียงใต้แล้ว จังหวัดศรีสะเกษจะได้รับลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ประมาณกลางเดือนตุลาคม จนถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ ลมมรสุมนี้มีแหล่งกำเนิดจากบริเวณความกดอากาศสูงบนซีกโลกเหนือ แถบประเทศมองโกเลียและจีน จึงพัดพาเอามวลอากาศเย็น และแห้งจากแหล่งกำเนิดเข้ามาปกคลุมประเทศไทย ทำให้จังหวัดศรีสะเกษ มีท้องฟ้าโปร่ง อากาศหนาวเย็นและแห้งแล้งทั่วไป

แผนภูมิ : แสดงสถิติปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยรายเดือน ของจังหวัดศรีสะเกษ ปี ๒๕๖๐-๒๕๖๓ (ที่มา : สถานีอุตุนิยมวิทยาศรีสะเกษ)

๑.๒.๔ แหล่งน้ำธรรมชาติ/ชลประทาน

๑.๒.๔.๑ แหล่งน้ำธรรมชาติ

☞ **แม่น้ำสายหลัก** ได้แก่ แม่น้ำมูลชาวบ้านเรียก**น้ำมูล** มีต้นกำเนิดในเขตจังหวัดนครราชสีมา ไหลเข้าสู่จังหวัดศรีสะเกษ โดยผ่านอำเภอราชไศล ซึ่งเป็นที่ไหลมาบรรจบของลำน้ำเสียวที่หัวภูดินเรียกกันว่าวังใหญ่แล้วไหลผ่านเขตอำเภออุทุมพรพิสัย อำเภอเมือง ฯ อำเภอขามเฒ่า อำเภอกันทรารมย์แล้วไหลไปบรรจบแม่น้ำชีที่จังหวัดอุบล ฯ พื้นที่ลุ่มแม่น้ำมูลเป็นที่ราบลุ่มมีน้ำท่วมขังในฤดูฝนและมีแหล่งน้ำธรรมชาติเรียงรายตามริมฝั่งที่ลุ่มริมน้ำตลอดสายในช่วงที่ผ่านจังหวัดศรีสะเกษมีการสร้างเขื่อนกั้นแม่น้ำมูลอยู่สองฝายคือฝายราชไศลที่บ้านดอนงูเหลื่อมตำบลหนองแค อำเภอราชไศล และฝายบ้านหัวนาตำบลหนองแก้ว อำเภอกันทรารมย์

☞ **แม่น้ำสายรอง** ได้แก่

๑. **ห้วยทับทัน** ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาพนมดงรัก ในเขตอำเภอบัวเขต จังหวัดสุรินทร์ เป็นเส้นแบ่งเขตระหว่างจังหวัดสุรินทร์กับจังหวัดศรีสะเกษไหลไปบรรจบแม่น้ำมูลที่บ้านห้วยอำเภอราชไศล

๒. *ห้วยสำราญ* ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาพนมดงรัก ไหลผ่านเขตอำเภอภูสิงห์ อำเภอขุขันธ์ อำเภอปรangkู่ อำเภอวังหิน อำเภอเมือง แล้วไหลไปบรรจบแม่น้ำมูลที่บ้านฝักชะ

๓. *ห้วยชะยุ้ง* ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาพนมดงรัก แล้วไหลผ่านเขตอำเภอกันทรลักษ์ อำเภอเบญจลักษ์ อำเภอน้ำแกลี้ยง อำเภอนโนนคูณ อำเภอกันทรารมย์ แล้วไหลไปบรรจบแม่น้ำมูลที่ระหว่างรอยต่อจังหวัดศรีสะเกษ กับจังหวัดอุบลฯ

๔. *ห้วยทา* ต้นกำเนิดจากเทือกเขาพนมดงรัก แล้วไหลผ่านอำเภอขุนหาญอำเภอศรีรัตนะ อำเภอไพรบึง อำเภอพยุห์ อำเภอน้ำแกลี้ยง อำเภอนโนนคูณแล้วไหลไปบรรจบห้วยชะยุ้ง

๑.๒.๔.๒ แหล่งน้ำเพื่อการชลประทาน

จังหวัดศรีสะเกษ มีพื้นที่ทำการเกษตรอยู่ในเขตชลประทาน จำนวน ๒๐๐,๒๗๙ ไร่ ประกอบด้วย อ่างเก็บน้ำขนาดเล็กและขนาดกลาง จำนวน ๑๖ อ่าง พื้นที่ชลประทาน ๑๐๔,๔๖๙ ไร่ เชื่อนขนาดใหญ่อ่างเก็บน้ำได้แก่ เขื่อนราษีไศล และเขื่อนหัวนา พื้นที่ชลประทาน ๙๕,๘๑๐ ไร่ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

	อ่างเก็บน้ำ	อำเภอ	น้ำที่ระดับเก็บกัก		พื้นที่ชลประทาน (ไร่)
			ระดับน้ำ ม.(รทก.)	ปริมาตรน้ำ (ล้าน ม. ^๓)	
อ่างเก็บน้ำขนาดกลางและขนาดเล็ก จำนวน ๑๖ อ่าง					
๑	อ่างฯ ห้วยสำราญ	ภูสิงห์	+๒๐๔.๕๐	๑๒.๓๕	-
๒	อ่างฯ ห้วยตึกชู	ภูสิงห์	+๑๙๐.๕๐	๒๖.๒๐	๑๒,๕๐๐
๓	อ่างฯ ห้วยศาลา	ภูสิงห์	+๑๘๙.๒๐	๓๗.๐๗	๒๔,๐๐๐
๔	อ่างฯ ห้วยโตนด	ภูสิงห์	+๑๙๒.๐๐	๓.๘๐	-
๕	อ่างฯ หนองสองคำ	ขุขันธ์	+๙๙.๕๐	๐.๖๘	๕๒๐
๖	อ่างฯ ห้วยคล้า	เมือง	+๑๐๐.๐๐	๓.๗๘	๕,๓๐๐
๗	อ่างฯ ห้วยชัน	เมือง	+๑๐๐.๐๐	๒.๗๑	๓,๒๐๐
๘	อ่างฯ ห้วยน้ำคำ	เมือง	+๑๒๕.๐๐	๒.๔๕	๕๙๐
๙	อ่างฯ ห้วยตาจู	ขุนหาญ	+๑๘๘.๕๐	๒๒.๒๘	๑๓,๐๐๐
๑๐	อ่างฯ หนองสี	ขุนหาญ	+๙๙.๕๐	๓.๖๖	๒,๓๐๐
๑๑	อ่างฯ ห้วยทา	ขุนหาญ	+๑๙๖.๖๐	๒๙.๕๘	๑๘,๐๕๙
๑๒	อ่างฯ ห้วยตะแบง	ขุนหาญ	+๒๔๓.๘๐	๖.๘๘	-
๑๓	อ่างฯ ห้วยด่านไธ	กันทรลักษ์	+๑๘๘.๐๐	๘.๐๓	-
๑๔	อ่างฯ ห้วยตามาย	กันทรลักษ์	+๑๔๒.๐๐	๓๗.๒๙	๒๕,๐๐๐
๑๕	อ่างฯ ห้วยขุ่น	กันทรลักษ์	+๒๐๑.๐๐	๑๐.๐๒	-
๑๖	อ่างฯ ห้วยน้ำเค็ม	ราษีไศล	+๑๙๙.๕๐	๑.๐๗	-
รวม/เฉลี่ย				๒๐๗.๘๔	๑๐๔,๔๖๙
เขื่อนขนาดใหญ่					
๑	เขื่อนราษีไศล	ราษีไศล	+๑๑๙.๐๐	๗๔.๔๖	๓๓,๒๐๐
๒	เขื่อนหัวนา	กันทรารมย์	+๑๑๒.๐๐	๖๔.๙๘	๖๔,๖๑๐
รวม				๑๓๙.๔๔	๙๕,๘๑๐
รวมทั้งสิ้น				๓๔๗.๒๘	๒๐๐,๒๗๙

ที่มา : โครงการชลประทานศรีสะเกษ

๑.๒.๕ ข้อมูลทรัพยากรดิน

๑.๒.๕.๑ ลักษณะ คุณสมบัติของดินจังหวัดศรีสะเกษ

กลุ่มชุดดินในพื้นที่ตอน กลุ่มชุดดินที่ ๔๐ เนื้อที่ ๑.๒๔ ล้านไร่ คิดเป็น ๒๒.๕๐% กลุ่มดินร่วนหยาบลึกถึงลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำหรือวัตถุต้นกำเนิดเนื้อหยาบ ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดหรือเป็นกลาง การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ

กลุ่มชุดดินในพื้นที่ลุ่ม กลุ่มชุดดินที่ ๒๒ เนื้อที่ ๑.๑๒ ล้านไร่ คิดเป็น ๒๐.๓๖ % กลุ่มดินร่วนหยาบลึกถึงลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำเนื้อหยาบ ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกลาง การระบายน้ำเร็วถึงค่อนข้างเร็ว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ

๑.๒.๕.๒ ลักษณะ คุณสมบัติของดินและแนวทางแก้ไข

กลุ่มชุดดินที่ ๔๐ ลักษณะโดยทั่วไป : เนื้อดินเป็นพวกดินร่วนปนทราย ดินสีน้ำตาลอ่อน สีเหลืองหรือแดง บางแห่งอาจพบจุดประสีในดินชั้นล่าง เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดพวกตะกอนลำน้ำหรือจากการสลายตัวของหินเนื้อหยาบ พบบริเวณพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบ จนถึงพื้นที่ลาดเชิงเขา ส่วนใหญ่มีความลาดชันประมาณ ๒ - ๒๐ % และบางส่วนมีความลาดชันประมาณ ๒๐ - ๓๕ % เป็นดินลึก มีการระบายน้ำดี ระดับน้ำใต้ดินอยู่ลึกกว่า ๑ เมตรตลอดปี มีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ pH ๔.๕ - ๕.๕ ได้แก่ชุดดินสันป่าตอง เขาพลอง ชุดดินหุบกระพง และชุดดินยางตลาด ชุมพวง ปัจจุบันบริเวณดังกล่าวใช้ปลูกพืชไร่ต่าง ๆ เช่น มันสำปะหลัง อ้อย ปอ ข้าวโพด และถั่ว บางแห่งมีสภาพเป็นป่าละเมาะ หรือทุ่งหญ้าธรรมชาติ

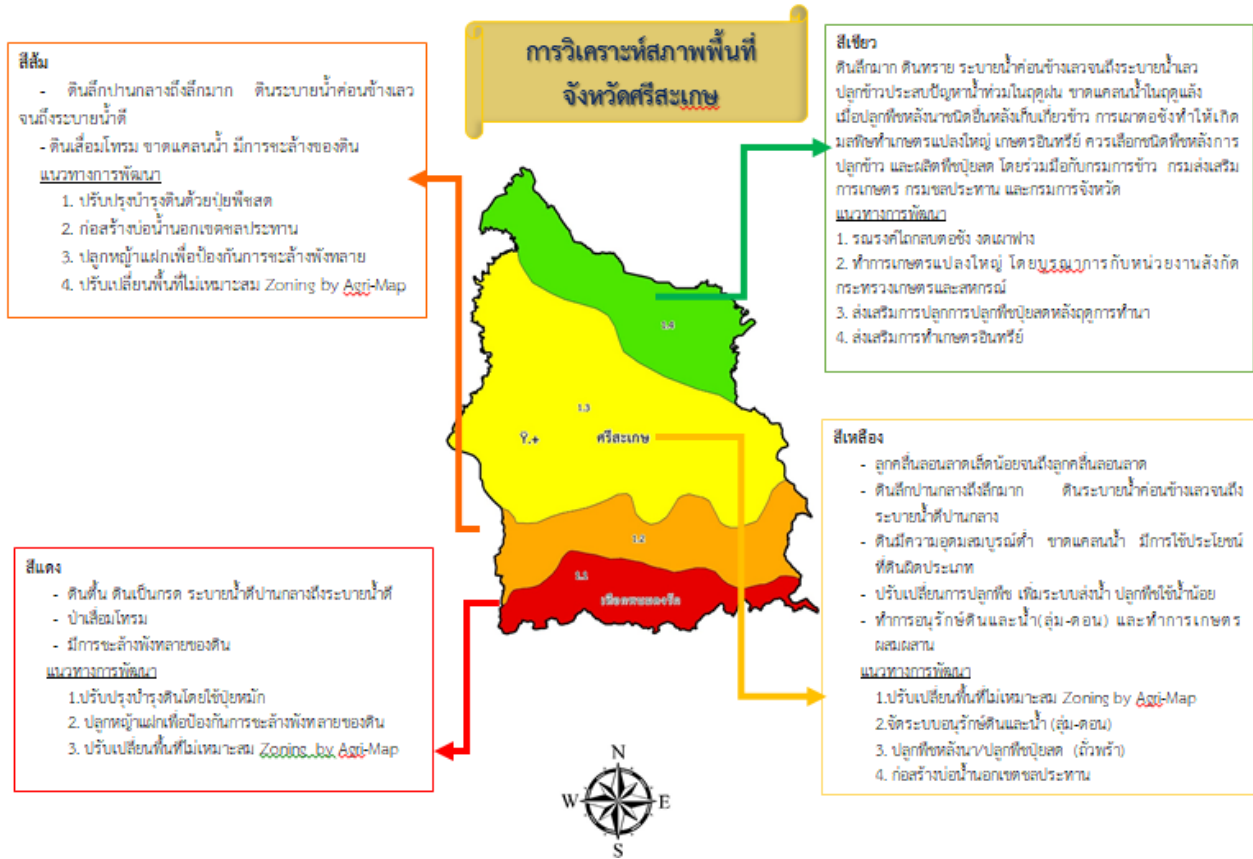
ปัญหาในการใช้ประโยชน์ที่ดิน : เนื้อดินเป็นทรายจัด น้ำซึมผ่านชั้นดินได้เร็วมาก ดินอุ้มน้ำต่ำ ระดับน้ำใต้ดินต่ำมาก ดินมีการกัดกร่อนในบริเวณที่มีความลาดชันสูง ความอุดมสมบูรณ์ ของดินต่ำ

ความเหมาะสมสำหรับการปลูกพืช : กลุ่มชุดดินที่ ๔๐ มีความเหมาะสมในการปลูกพืชไร่และไม้ผล ค่อนข้างไม่เหมาะสมที่จะนำมาปลูกพืชผัก และไม่เหมาะสมที่จะใช้ในการทำนา เนื่องจากเนื้อดินค่อนข้างเป็นทรายและสภาพพื้นที่ไม่อำนวย แต่สามารถใช้ประโยชน์ในการปลูกไม้โตเร็วและปลูกหญ้าเลี้ยงสัตว์ได้ดี

กลุ่มชุดดินที่ ๒๒ ลักษณะโดยทั่วไป : หน่วยที่ดินเป็นกลุ่มชุดดินที่มีเนื้อดินเป็นพวกดินร่วนปนทราย ดินทรายปนดินร่วนสีพื้นเป็นสีเทาหรือน้ำตาลปนเทา มีจุดประสีน้ำตาลปนเหลือง หรือสีเหลืองปนน้ำตาลอ่อน และอาจพบศิลาแลงอ่อนในดินชั้นล่าง มีสภาพพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบ เป็นดินลึก มีการระบายน้ำค่อนข้างเร็ว ดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดแก่ ค่าความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ ๔.๕-๕.๕ บริเวณดังกล่าวส่วนใหญ่ในฤดูฝนใช้ปลูกข้าว บางแห่งยังคงสภาพเป็นป่าอยู่ หรือใช้ปลูกไม้ยืนต้น แต่ถ้ามีปัญหาเรื่องการแข่งขันของน้ำในช่วงฤดูฝน ตัวอย่างชุดดินที่อยู่ในกลุ่มนี้ได้แก่ ชุดดินน้ำกระจาย ชุดดินสีทนม ชุดดินสันทราย และชุดดินชัยภูมิ

ปัญหาสำคัญในการใช้ประโยชน์ที่ดิน : ของหน่วยที่ดินนี้ได้แก่ ดินค่อนข้างเป็นทราย มีความสามารถในการอุ้มน้ำต่ำ และมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ

ความเหมาะสมสำหรับการปลูกพืช : โดยทั่วไปศักยภาพของกลุ่มชุดดินที่ ๒๒ เหมาะที่จะใช้ในการทำนาเนื่องจากสภาพพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบมีน้ำขังแฉะในช่วงฤดูฝน แต่สามารถปลูกพืชไร่หรือพืชผัก เช่น ถั่วเหลือง ถั่วลิสง ข้าวโพด ยาสูบ กระเทียม มะเขือเทศ ฯลฯ ก่อนและหลังการปลูกข้าวถ้ามีน้ำชลประทานหรือมีแหล่งน้ำธรรมชาติ ในเขตฝนตกชุก เช่น ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงใต้ ใช้ปลูกยางพาราและไม้ผลที่มา : สถานีพัฒนาที่ดินศรีสะเกษ

๑.๒.๖ ข้อมูลด้านการปกครองของจังหวัด

จังหวัดศรีสะเกษ มีพื้นที่ ๘,๘๓๙.๗๙๖ ตารางกิโลเมตร แบ่งการปกครองเป็น ๒๒ อำเภอ ๒๐๔ ตำบล ๒,๖๓๓ หมู่บ้าน (มีผู้ใหญ่บ้าน ๒,๖๒๑ หมู่บ้าน) ประกอบด้วย

อำเภอ	พื้นที่ ตร.กม	ที่ว่าการอำเภอ ห่างจากศาลากลางจังหวัด (กม.)	จำนวน				
			ตำบล	หมู่บ้าน	เทศบาลเมือง/	เทศบาลตำบล	อบต
เมือง	๕๗๖.๓๓๖	-	๑๖	๑๖๓	๑	๑	๑๕
ยางชุมน้อย	๒๐๙.๕๕๔	๒๐	๗	๘๐	-	๑	๖
กันทรารมย์	๖๖๔.๒๑๐	๒๖	๑๖	๑๗๕	-	๑	๑๖
กันทรลักษ์	๑,๒๓๗.๗๑๑	๖๓	๒๐	๒๗๙	๑	๒	๑๘
ขุขันธ์	๙๑๔.๓๐๖	๕๐	๒๒	๒๗๖	-	๒	๒๑
ไพรบึง	๒๔๘.๘๔๕	๔๒	๖	๘๐	-	๒	๕
ปรางค์กู่	๒๘๕.๔๗๕	๖๐	๑๐	๑๔๑	-	๑	๑๐
ขุนหาญ	๗๒๓.๐๕๕	๖๐	๑๒	๑๔๕	-	๖	๗
ราชันีไศล	๔๙๘.๘๐๖	๔๓	๑๓	๑๙๐	-	๓	๑๑
อุทุมพรพิสัย	๔๐๖.๖๑๓	๒๗	๑๙	๒๓๒	-	๕	๑๕
บึงบูรพ์	๔๙.๕๘๒	๔๒	๒	๒๕	-	๑	๑

อำเภอ	พื้นที่ ตร.กม	ที่ว่าการอำเภอ ห่างจากศาลา กลางจังหวัด (กม.)	จำนวน				
			ตำบล	หมู่บ้าน	เทศบาล เมือง/	เทศบาล ตำบล	อบต
ห้วยทับทัน	๑๙๔.๕๘๖	๔๔	๖	๘๑	-	๒	๕
โนนคูณ	๒๕๖.๘๕๓	๖๐	๕	๘๐	-	-	๕
ศรีรัตนะ	๒๓๖.๖๔๘	๓๘	๗	๙๐	-	๑	๗
น้ำเกลี้ยง	๒๕๗.๘๒๖	๔๓	๖	๗๕	-	-	๖
วังหิน	๒๓๗.๖๑๙	๒๘	๘	๑๒๖	-	๒	๖
ภูสิงห์	๙๔๐.๑๐๕	๗๕	๗	๘๖	-	-	๗
เมืองจันทร์	๙๕.๘๓๘	๔๐	๓	๕๒	-	๒	๑
เบญจลักษ์	๓๓๐.๒๐๐	๖๕	๕	๖๗	-	-	๕
พยุห์	๒๒๕.๔๕๐	๒๒	๕	๖๖	-	๑	๕
โพธิ์ศรีสุวรรณ	๑๑๒.๔๒๐	๓๓	๕	๘๐	-	๒	๓
ศิลาลาด	๑๓๗.๘๖๔	๖๒	๔	๔๔	-	-	๔
รวม	๘,๘๓๙.๗๙๖		๒๐๔	๒,๖๓๓	๒	๓๕	๑๗๙

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดศรีสะเกษ ณ มกราคม ๒๕๖๔
สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดศรีสะเกษ ณ มกราคม ๒๕๖๔

๑.๒.๖.๑ ข้อมูลประชากร

จังหวัดศรีสะเกษ มีประชากร ชาย จำนวน ๗๒๖,๒๗๒ คน หญิง จำนวน ๗๒๖,๑๙๙ คน
รวมทั้งสิ้น จำนวน ๑,๔๕๒,๔๗๑ คน

จำนวนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ ตามทะเบียนราษฎร (คน)		
ชาย	หญิง	รวม
๗๒๖,๒๗๒	๗๒๖,๑๙๙	๑,๔๕๒,๔๗๑

ที่มา : กรมการปกครอง ณ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๖๓

๑.๒.๗ สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม

๑.๒.๗.๑ สภาพทางเศรษฐกิจ

จังหวัดศรีสะเกษมีศักยภาพเป็น “เมืองเศรษฐกิจชายแดน” มีจุดผ่านแดนถาวรช่องสง่า
เชื่อมโยงการค้า การท่องเที่ยว และการลงทุนกับกัมพูชา ผ่านเส้นทางหมายเลข R๖๗ (ช่องสง่า-อัลลองเวง-เสียม
ราฐ) ระยะทาง ๑๓๕ กิโลเมตร

ด้านการท่องเที่ยว เป็นประตูสู่แหล่งท่องเที่ยวอารยธรรมขอมโบราณ อาทิ เขาพระวิหาร
ปราสาทสระกำแพงใหญ่ สามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับเสียมราฐ (นครวัด-นครธม) ซึ่งเป็นมรดกโลกและสิ่ง
มหัศจรรย์ของโลกได้ภายในเวลาเพียง ๒ ชั่วโมง และสามารถพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงสามเหลี่ยมมรกต
(ไทย-ลาว-กัมพูชา) ได้

ด้านการเกษตร มีพื้นที่ทำการเกษตรเหมาะแก่การปลูกพืชเศรษฐกิจ เป็นแหล่งปลูกข้าวหอม
มะลิ ยางพารา มันสำปะหลัง ที่ได้คุณภาพสูง แหล่งปลูกหอมแดง มากที่สุดของประเทศ และยังเป็นแหล่งปลูกไม้ผล

อาทิ พุเรียน เงาะ มังคุด ลองกอง มากที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีน้ำเป็นต้นทุนเกษตรกร มีทักษะการพัฒนาการผลิตเกษตรปลอดภัย โดยเฉพาะการผลิตข้าวหอมมะลีย่างมีคุณภาพเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้า รองลงมาเป็นการส่งเสริมปศุสัตว์ การประมง การพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน โดยในเรื่องข้าวหอมมะลิการดำเนินการต้องจัดเป็นโซนพื้นที่เป็นรายตำบล หรืออำเภอให้ชัดเจน ที่จะทำการเพาะปลูกข้าวหอมมะลิ

โครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดศรีสะเกษ ขึ้นอยู่กับ ภาคการขนส่งชายปลึก ภาคเกษตร และด้านการศึกษา เป็นสำคัญ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ผลิตภัณฑ์มวลจังหวัดรวมทั้งสิ้น ๗๒,๔๘๔ ล้านบาท แบ่งเป็น ในภาคเกษตร จำนวน ๒๐,๔๗๒ ล้านบาท และนอกภาคเกษตร ๕๑,๐๑๔ ล้านบาท และมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากร ปี ๒๕๖๑ จำนวน ๗๓,๙๕๘ บาท/คน (ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี)

๑.๒.๗.๒ สภาพทางสังคม

จังหวัดศรีสะเกษ มีชุมชนหลายกลุ่มตั้งถิ่นฐานอาศัยอยู่ร่วมกัน ทั้งนี้เป็นผลมาจากการอพยพย้ายครัวเข้ามาของคนในกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ตั้งแต่ในอดีต ปัจจุบันยังคงปรากฏลักษณะเฉพาะทางกายภาพและวัฒนธรรมของกลุ่มคนเหล่านั้นอยู่ กลุ่มคนดังกล่าวได้แก่ ชาวลาว ชาวเขมร ชาวญ้อ (หรือส่วย หรือกวย) และเยอ

กลุ่มชาติพันธุ์ลาว มีภาษาในการสื่อสารเป็นของตนเองทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนได้แก่ อักษรไทยน้อยและอักษรธรรมอีสาน ซึ่งมีพื้นฐานและตัวอักษรใกล้เคียงกับอักษรลาว สำเนียงภาษาพูดของกลุ่มชาติพันธุ์ชาวลาว จัดอยู่ในตระกูลภาษาไทย(หรือไต)-กะไต ในจังหวัดศรีสะเกษมีความแตกต่างจากสำเนียงของกลุ่มชาติพันธุ์ลาวในจังหวัดทางตอนบนของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เนื่องจากพื้นฐานการพัฒนาและถิ่นฐานเดิมที่แตกต่างกัน ซึ่งมีทั้งชาวลาวที่เคลื่อนย้ายมาจากทางตอนเหนือและตอนใต้ของประเทศลาวปัจจุบัน ทั้งนี้ ภาษาลาวอีสานมีการพูดทั่วไปในทุกอำเภอของจังหวัดศรีสะเกษ

กลุ่มชาติพันธุ์ญ้อ (หรือส่วย หรือกวย) มีเพียงภาษาพูด สำเนียงและคำศัพท์ร่วมหลายคำคล้ายภาษาข่า แสก โส้ จัดล้วนจัดอยู่ในตระกูลภาษามอญ-เขมร(หรือขแมร์) ช่วยให้สามารถสื่อสารกันได้ ภาษาญ้อยังเป็นภาษาพิเศษที่ใช้ในการประกอบพิธีกรรมของหมอควาญช้าง สำหรับการบวงสรวงฝึกก่อนการออกจับช้างป่า มีกลุ่มชาติพันธุ์กวยตั้งถิ่นฐานอยู่ในบางส่วนของอำเภอราชสีเส็ด อำเภอเมืองจันทร์ อำเภอห้วยทับทัน อำเภออุทุมพรพิสัย อำเภอปรางค์กู่ อำเภอเมืองศรีสะเกษ อำเภอน้ำเกลี้ยง อำเภอศรีรัตนะ อำเภอไพรบึง อำเภอขุนหาญ และอำเภอกันทรลักษ์

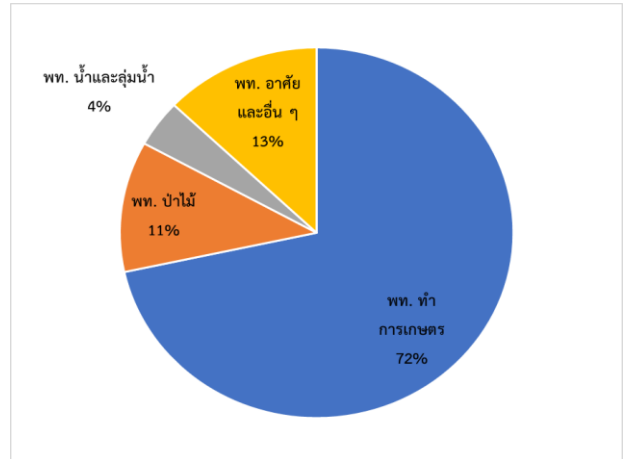
กลุ่มชาติพันธุ์เยอ มีเพียงภาษาพูด ซึ่งมีคำศัพท์ส่วนใหญ่คล้ายกับภาษากวยแต่มีสำเนียงที่แตกต่างและเพี้ยนไปจากภาษากวยตามสภาพแวดล้อม นักภาษาศาสตร์ให้ความเห็นว่าภาษาเยอคือภาษากวยที่มีความใกล้ชิดกับภาษาลาว ส่วนภาษากวยคือภาษาเยอที่ใกล้ชิดกับภาษาเขมร อย่างไรก็ตาม ภาษาเยอจัดเป็นภาษาในตระกูลมอญ-เขมร เช่นกัน โดยพบว่ามีภาษาพูดภาษาดังกล่าวนี้ในบางพื้นที่ของอำเภอไพรบึง อำเภอพยุห์ อำเภอศรีรัตนะ และอำเภอน้ำเกลี้ยง

กลุ่มชาติพันธุ์เขมร มีภาษาพูดที่จัดเป็นภาษาเขมรถิ่นไทย หรือเขมรสูง (ขแมร์เลอ) เนื่องจากมีสำเนียงและคำศัพท์หลายคำแตกต่างไปจากภาษาพูดของชาวเขมรในเขตประเทศกัมพูชาซึ่งจัดเป็นชาวเขมรต่ำหรือเขมรดำ(ขแมร์กรอม) อย่างไรก็ตาม ภาษาเขมรสูงหรือเขมรถิ่นไทยในจังหวัดศรีสะเกษสามารถใช้พูดสื่อสารกับชาวเขมรในเขตประเทศกัมพูชาได้ โดยในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษมีกลุ่มชาติพันธุ์ชาวเขมรอาศัยอยู่หนาแน่นในอำเภอภูสิงห์ อำเภอขุขันธ์ อำเภอขุนหาญ อำเภอกันทรลักษ์ รวมทั้งบางส่วนของอำเภอศรีรัตนะ อำเภอไพรบึง อำเภอปรางค์กู่และอำเภอห้วยทับทัน ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ ๒๐ ของประชากรทั้งจังหวัด

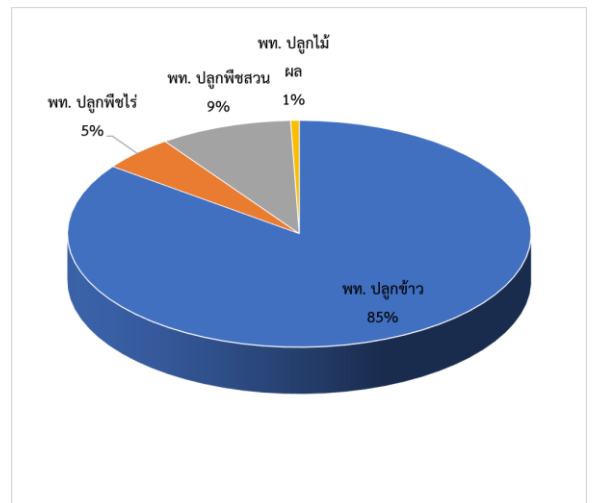
๑.๓ ข้อมูลด้านการเกษตร

จังหวัดศรีสะเกษ มีพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด ๓,๙๖๘,๔๔๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๗๒ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด พื้นที่ทำการเกษตรส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ทำนา โดยเฉพาะพื้นที่ทำนาปี ซึ่งในปีการผลิต ๒๕๖๒/๖๓ มีพื้นที่ปลูกข้าวนาปี จำนวน ๓,๐๐๐,๗๙๙ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๔๐๕ กิโลกรัม/ไร่ และยังเป็นแหล่งเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจสำคัญ เช่น ยางพารา มันสำปะหลัง อ้อย ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ เป็นแหล่งปลูกหอมแดงมากที่สุดของประเทศ และยังเป็นแหล่งปลูกไม้ผล อาทิเช่น ทูเรียน เงาะ มังคุด โดยจำแนกพื้นที่ทำการเกษตรที่สำคัญได้ ดังนี้

การจำแนกพื้นที่		
ประเภทพื้นที่	พื้นที่ (ไร่)	คิดเป็น %
พท.ทั้งหมด	๕,๕๔๒,๗๐๗	๑๐๐
พท. ทำการเกษตร	๓,๙๖๘,๔๔๐	๗๒
พท. ป่าไม้	๖๓๒,๓๘๖	๑๑
พท. น้ำและลุ่มน้ำ	๒๒๗,๑๕๒	๔
พท. อาศัยและอื่น ๆ	๗๑๔,๗๒๙	๑๓

การจำแนกพื้นที่		
ประเภทพื้นที่	พื้นที่ (ไร่)	คิดเป็น %
พท. ปลูกข้าว	๓,๓๗๗,๐๓๐	๘๕
พท. ปลูกพืชไร่	๒๐๐,๘๘๒	๕
พท. ปลูกพืชสวน	๓๖๖,๖๓๐	๙
พท. ปลูกไม้ผล	๒๓,๙๐๐	๑

ที่มา : Agri map online ณ มกราคม ๒๕๖๔

๑.๓.๑ ข้อมูลการผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญจังหวัดศรีสะเกษ

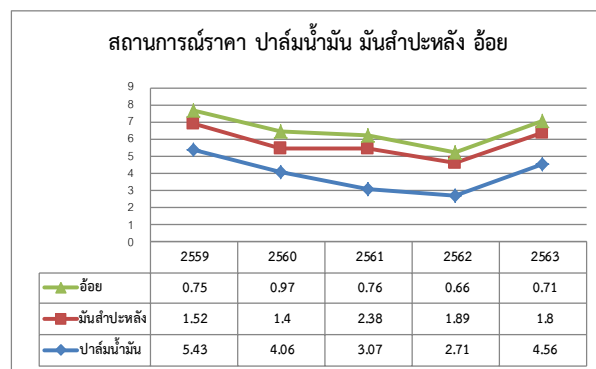
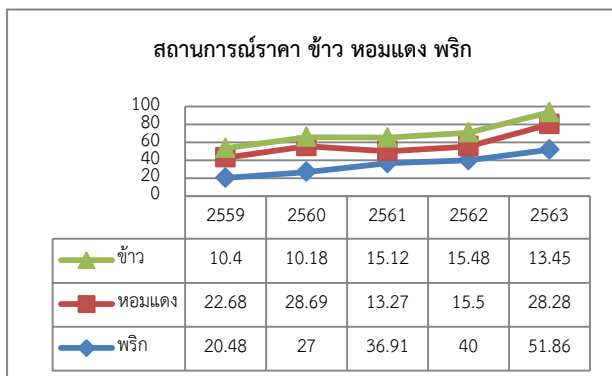
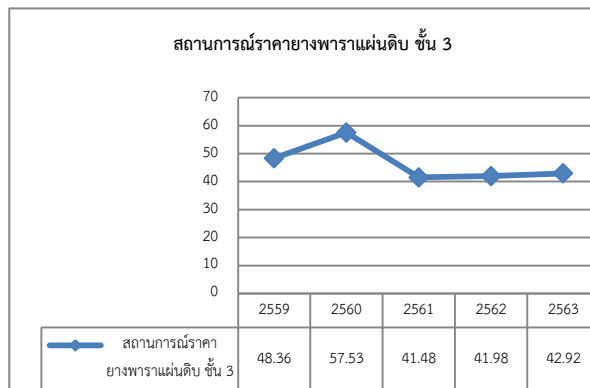
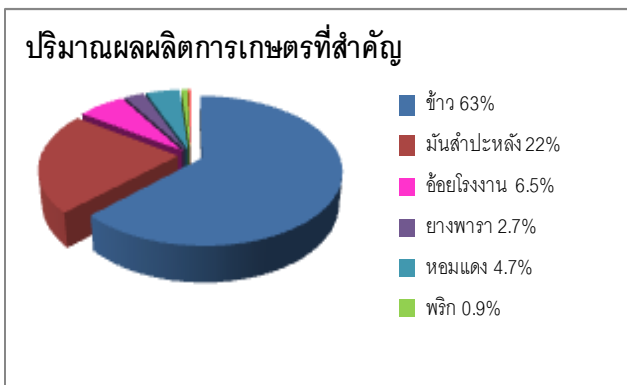
ที่	ชนิดสินค้าเกษตร	เกษตรกรที่ปลูก (ครัวเรือน)	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	พื้นที่เสียหาย (ไร่)	พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่าผลผลิตรวม (ล้านบาท)
๑	ข้าวนาปี**	๒๓๕,๕๕๘	๓,๐๐๐,๗๙๙	๑๘,๗๔๔	๒,๙๘๒,๐๓๕	๔๐๕	๑,๒๐๗,๗๒๔	๑๓.๘๖	๑๖,๗๓๙.๐๕
๒	มันสำปะหลัง**	๑๖,๘๙๐	๑๙๔,๘๒๒	๓,๒๕๖	๑๙๑,๕๖๖	๓,๒๓๒	๖๑๙,๑๑๑	๑.๙๐	๑,๑๗๖.๓๑
๓	อ้อยโรงงาน	๑,๖๐๑	๑๑,๑๐๗	๕๐๘	๑๐,๕๙๙	๙,๔๑๒.๒๗	๙๙,๗๖๒.๙๙	๑.๕๓	๑๕๒.๖๔
๔	ยางพารา*	๓๖,๒๔๐	๓๕๐,๐๕๔	๐	๓๓๕,๙๘๔	๒๔๐	๘๐,๖๓๖.๑๙	๑๘.๐	๑,๔๕๑.๔๕
๕	หอมแดง**	๖,๕๙๐	๒๔,๓๙๒.๒๕	๐	๒๔,๓๙๒.๒๕	๓,๐๐๕	๗๓,๒๙๘.๗๑	๒๘.๒๘	๒,๐๗๒.๘๘
๖	พริก**	๗,๒๖๑	๑๐,๒๑๐	๐	๑๐,๒๑๐	๓,๔๙๐	๓๕,๖๓๒.๙๐	๓๘.๘๒	๑,๓๘๓.๒๖
๗	กระเทียม**	๙๓๔	๒,๖๖๕	๐	๒,๖๖๕	๑,๐๙๘	๒,๙๒๖.๑๗	๕๕.๙๘	๑๖.๓๘๐
๘	ทุเรียน**	๑,๒๕๒	๘,๕๕๒	๐	๓,๕๒๗	๑,๒๑๒	๔,๒๗๕.๕๐	๑๗๐	๗๒๖.๗๕
๙	ปาล์มน้ำมัน**	๔๖๐	๘,๔๒๙	๑,๐๓๗	๗,๓๙๒	๑,๓๔๖	๙,๙๔๖	๒.๓๒	๒๓.๐๗
๑๐	ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	๒,๙๖๒	๓๑,๖๗๔	๓๑๙	๓๑,๓๕๕	๙๑๕	๒๘,๖๙๔	๖.๒๙	๑๘๐.๔๘

ที่มา : **สำนักงานเกษตรจังหวัดศรีสะเกษ

ข้อมูลเอกภาพ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ๒๕๖๓

*ราคายางก้อนถ้วย ที่มา : การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดศรีสะเกษ ณ กรกฎาคม ๒๕๖๓

๑.๓.๒ ปริมาณผลผลิต สถิติราคาที่สำคัญเกษตรที่ผลิตได้

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

๑.๓.๓ ครั้วเรือนเกษตรกร

จังหวัดศรีสะเกษ มีครั้วเรือนเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียน ๒๓๒,๑๖๕ ครั้วเรือน โดยมีจำนวนครั้วเรือนเกษตรกรแยกรายอำเภอ ดังนี้

จังหวัด/อำเภอ	จำนวนครั้วเรือนเกษตรกร										รวม ครั้วเรือน
	ปรับปรุง (ทบก) ปี ๒๕๖๓			ปรับปรุง (Farmbook) ปี ๒๕๖๓			ทบก+Farmbook			ยกเลิก	
	ครั้วเรือน	แปลง	เนื้อที่(ไร่)	ครั้วเรือน	แปลง	เนื้อที่(ไร่)	ครั้วเรือน	แปลง	เนื้อที่(ไร่)		
เมืองศรีสะเกษ	๘,๔๑๐	๑๓,๗๓๗	๕๒,๐๒๘.๔๐	๑๔,๘๐๔	๓๒,๔๐๑	๑๗๒,๑๒๘.๑๑	๑๗,๘๗๙	๔๖,๑๓๘	๒๒๔,๑๕๖.๕๐	๑๗๐	๑๘,๐๔๙
ยางชุมน้อย	๓,๙๙๓	๘,๘๔๙	๓๘,๒๒๘.๑๘	๔,๕๐๙	๑๑,๓๙๓	๖๐,๒๒๒.๖๕	๖,๙๐๒	๒๐,๒๔๒	๙๘,๔๕๐.๘๓	๗๒	๖,๙๗๔
กันทรารมย์	๑๕,๓๔๖	๓๗,๕๐๙	๑๘๐,๒๘๒.๐๙	๑๔,๒๑๐	๓๑,๗๑๗	๑๖๘,๘๕๐.๘๕	๑๘,๖๘๑	๖๙,๒๒๖	๓๔๙,๑๓๒.๙๔	๗๐๕	๑๙,๓๘๕
กันทรลักษณ์	๑๔,๕๕๔	๒๖,๘๐๗	๒๑๘,๕๙๐.๕๔	๑๓,๘๐๙	๒๖,๔๐๓	๒๒๑,๘๑๘	๒๒,๖๒๕	๕๓,๒๑๐	๔๔๐,๔๐๘.๕๔	๑,๒๕๐	๒๓,๘๗๕
ขุขันธ์	๑๒,๐๒๘	๒๐,๗๒๒	๑๑๙,๕๕๒.๘๘	๑๙,๗๘๒	๔๒,๙๕๐	๒๙๐,๖๖๐.๔๓	๒๔,๕๕๐	๖๓,๖๗๒	๔๑๐,๒๑๓.๓๑	๓๗๖	๒๔,๙๒๖
ไพรบึง	๘,๒๕๕	๒๐,๒๒๘	๑๓๑,๑๐๗.๒๒	๒๗๔	๔๑๗	๒,๙๓๒.๘๔	๘,๒๗๔	๒๐,๖๔๕	๑๓๔,๐๔๐.๐๖	๑๓๙	๘,๔๑๓
ปรางค์กู๋	๕,๒๐๒	๘,๗๘๓	๔๕,๓๑๓.๒๑	๘,๔๐๓	๑๘,๑๙๗	๑๒๔,๘๑๕.๐๘	๑๐,๕๘๒	๒๖,๙๘๐	๑๗๐,๑๒๘.๒๘	๑๒๕	๑๐,๗๐๖
ขุนหาญ	๑๑,๙๘๔	๒๔,๙๓๗	๑๕๓,๖๔๒.๑๕	๘,๕๒๙	๑๗,๖๙๘	๑๑๔,๐๘๘.๑๒	๑๕,๒๖๔	๔๒,๖๓๕	๒๖๗,๗๓๐.๒๗	๑๘๙	๑๕,๔๕๓
ราชิไศล	๔,๕๑๗	๖,๘๔๒	๒๔,๗๓๒.๘๒	๑๓,๒๘๙	๓๙,๑๐๙	๑๘๘,๖๖๙.๙๔	๑๔,๕๕๘	๔๕,๙๕๑	๒๑๓,๔๐๒.๗๕	๔๕๕	๑๕,๐๑๓
อุทุมพรพิสัย	๑๒,๓๑๐	๒๙,๗๘๔	๑๓๒,๖๘๓.๒๘	๑๖,๗๓๔	๔๑,๕๓๕	๒๐๐,๒๔๓.๕๕	๑๘,๐๙๐	๗๑,๓๑๙	๓๓๒,๙๒๖.๗๒	๓๖๘	๑๘,๔๕๗
บึงบูรพ์	๙๗๒	๑,๘๓๒	๗,๒๙๗.๗๖	๑,๖๑๑	๔,๕๕๓	๑๙,๙๐๓.๔๖	๑,๗๙๕	๖,๓๘๕	๒๗,๒๐๑.๒๒	๘๗	๑,๘๘๒
ห้วยทับทัน	๒,๘๓๖	๔,๕๕๐	๒๑,๖๖๓.๒๓	๖,๓๑๙	๑๕,๖๑๘	๘๘,๒๖๓.๙๑	๖,๙๙๓	๒๐,๑๖๘	๑๐๕,๙๒๗.๑๔	๕๑	๗,๐๔๔
โนนคูณ	๖,๕๗๖	๑๓,๓๑๕	๑๐๖,๖๓๐.๐๓	๑๖๓	๒๒๐	๑,๙๗๒.๕๘	๖,๖๔๖	๑๓,๕๓๕	๑๐๘,๖๐๒.๖๐	๒๙	๖,๖๗๕
ศรีรัตนะ	๕,๔๒๙	๑๐,๘๘๑	๖๘,๘๐๙.๓๘	๑,๔๙๑	๑,๙๗๘	๑๒,๘๐๒.๘๓	๕,๖๘๐	๑๒,๘๕๙	๘๑,๖๑๒.๒๑	๘๐๗	๖,๔๘๗
น้ำเกลี้ยง	๖,๒๕๐	๑๒,๗๓๗	๗๘,๒๓๒.๓๓	๖,๘๒๐	๑๔,๐๒๘	๙๘,๖๐๗.๒๕	๗,๙๖๖	๒๖,๗๖๘	๑๗๖,๘๓๙.๕๘	๑๒๖	๘,๐๕๑
วังหิน	๗,๔๙๓	๒๐,๕๓๙	๙๕,๗๙๗.๗๔	๘,๘๑๓	๒๑,๖๒๐	๑๑๔,๐๓๓.๔๓	๘,๙๖๕	๔๒,๑๕๙	๒๐๙,๘๓๑.๑๗	๑๑๐	๙,๐๗๕
ภูสิงห์	๖,๗๘๕	๑๕,๐๒๐	๑๑๘,๑๒๙.๗๑	๒๓๐	๓๕๓	๒,๒๘๗.๒๙	๖,๘๒๙	๑๕,๓๗๓	๑๒๐,๙๕๗.๐๐	๑๖๘	๖,๙๙๗
เมืองจันทร์	๓,๒๔๑	๘,๙๑๔	๔๘,๘๔๐.๘๗	๓,๐๔๔	๗,๕๐๐	๔๔,๔๑๙.๙๙	๓,๓๙๒	๑๖,๔๑๔	๙๓,๒๖๐.๘๖	๑๔๕	๓,๕๓๖
เบญจลักษ์	๖,๘๐๔	๑๕,๑๔๗	๑๑๗,๓๖๘.๔๔	๙๑	๑๓๐	๑,๐๙๓.๓๑	๖,๘๒๑	๑๕,๒๗๗	๑๑๘,๔๖๑.๗๔	๓๔	๖,๘๕๕
พยุห์	๖,๑๑๖	๑๔,๕๒๒	๘๓,๓๐๔.๓๑	๕๓๗	๘๐๐	๔,๙๒๒.๐๔	๖,๑๑๗	๑๕,๓๒๒	๘๘,๒๒๕.๓๔	๒๓๒	๖,๓๔๙
โพธิ์ศรีสุวรรณ	๓,๗๑๔	๘,๘๑๓	๕๐,๕๖๐.๖๑	๑๑๑	๑๕๘	๘๓๔.๑๖	๓,๗๓๘	๘,๙๗๑	๕๑,๓๙๔.๗๗	๖๔	๓,๘๐๒
ศิลาลาด	๔,๑๑๔	๑๒,๘๓๐	๖๒,๓๙๓.๔๐	๓,๖๒๕	๙,๘๓๓	๕๒,๒๑๗.๙๑	๔,๑๕๗	๒๒,๖๖๓	๑๑๔,๖๑๑.๓๑	๔	๔,๑๖๑
รวม	๑๕๖,๙๒๙	๓๓๗,๒๙๘	๑,๙๕๕,๑๘๘.๕๑	๑๔๖,๕๓๘	๓๓๘,๖๑๑	๑,๙๘๒,๓๒๖.๖๑	๒๒๖,๔๖๔	๖๗๕,๙๐๙	๓,๙๓๗,๕๑๕.๑๒	๕,๗๐๖	๒๓๒,๑๖๕

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดศรีสะเกษ ณ สิงหาคม ๒๕๖๓

๑.๓.๔ ข้อมูลการถือครองที่ดินเพื่อการเกษตร

การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร แยกตามรายอำเภอ จังหวัดศรีสะเกษ

อำเภอ	พื้นที่ป่า (ไร่)	พื้นที่น้ำ (ไร่)	พื้นที่ลุ่ม (ไร่)	พื้นที่ชุมชน และสิ่งปลูกสร้าง (ไร่)	พื้นที่ เบ็ดเตล็ด (ไร่)	พื้นที่ทำการเกษตร										
						พื้นที่นา (ไร่)	พืชไร่ (ไร่)	พืชสวน (ไร่)	ไม้ผล (ไร่)	ไม้ยืนต้น (ไร่)	ทุ่งหญ้าและ ไร่เลื่อน เลี้ยงสัตว์ (ไร่)	สถานที่ เพาะเลี้ยง สัตว์น้ำ (ไร่)	เกษตร หมอมลาน/ ไบโกลวม มล (ไร่)	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ทำ การเกษตร (ไร่)	คิด เป็น %
เมือง	๑๘,๓๘๘	๑๓,๔๓๙	๑๒,๒๓๖	๓๘,๑๐๙	๑๗,๕๘๓	๒๒๓,๐๒๗	๒,๖๕๐	๓,๓๖๓	๑,๒๗๙	๖,๙๗๐	๔๗๕	๑๓๘	๕๐	๓๓๗,๗๐๗	๒๓๗,๙๕๒	๗๐
ยางชุมน้อย	๒,๖๖๕	๔,๕๕๗	๕,๓๙๕	๖,๔๕๔	๓,๕๖๓	๙๕,๙๙๒	๓,๐๕๒	๑๔,๕๓๗	๑๗๒	๑,๓๖๕	๖๕	๖	๑๐	๑๓๗,๘๓๓	๑๑๕,๑๙๙	๘๔
กันทรารมย์	๔๔,๒๘๒	๑๘,๙๓๘	๑๐,๐๖๗	๑๖,๙๓๕	๒๒,๑๔๑	๒๗๑,๑๘๙	๑๑,๕๒๐	๑๗,๘๓๑	๑,๒๓๗	๒๙,๒๓๗	๒๖๖	๑๗๔	๒๔	๔๔๓,๘๕๑	๓๓๑,๔๗๘	๗๕
กันทรลักษณ์	๑๔๔,๓๘๐	๒๙,๓๐๗	๑,๓๑๗	๔๕,๖๑๓	๒๔,๐๔๒	๓๒๙,๖๐๐	๗๕,๑๗๘	๕๗๔	๑๒,๑๔๗	๑๙๕,๓๔๔	๑๐๕	๙๙	๑๔	๘๕๗,๗๒๐	๖๑๓,๐๖๑	๗๑
ขุขันธ์	๕,๙๘๓	๑๐,๕๕๕	๑,๐๐๒	๓๔,๖๑๙	๓,๔๒๔	๓๘๕,๕๐๕	๑๙,๒๘๓	๕๐	๒,๐๔๙	๑๙,๔๖๖	๔๕	๒๐๙	๔๘๒,๐๙๐	๔๒๖,๖๐๗	๘๘	
ไพรบึง	๓,๔๗๖	๓,๓๖๔	๑,๒๒๗	๘,๑๔๒	๕๖๗	๑๔๒,๗๒๐	๘๐๘	๓๗	๗๖	๘,๒๔๖	๕๔	๔๑	๔๖	๑๖๘,๘๐๘	๑๕๒,๐๒๘	๙๐
ปรางค์กู่	๓,๒๑๖	๔,๕๒๙	๔๙๑	๑๒,๕๐๐	๒,๒๓๗	๒๐๒,๑๒๖	๖,๒๔๔	๑๖	๘๑	๙,๕๙๓	๔๐	๔๒	๑๗๓	๒๔๑,๑๘๘	๒๑๘,๓๑๕	๙๑
ขุนหาญ	๑๘๘,๒๖๘	๑๑,๖๗๙	๖๙๕	๒๕,๖๐๙	๙,๓๒๓	๑๗๐,๗๘๙	๒๗,๕๓๗	๕๗	๑๐,๒๒๖	๑๒๕,๙๔๓	๑๐๗	๗	๑๘๓	๕๗๑,๕๒๓	๓๓๔,๘๘๙	๕๙
ราษีไศล	๑๖,๙๖๓	๑๗,๑๒๙	๑๙,๐๑๗	๑๖,๗๔๓	๖,๐๘๗	๒๒๗,๕๑๙	๑,๒๙๘	๓,๓๔๕	๖๑๖	๒,๕๘๐	๖๘๕	๑๒		๓๑๑,๙๙๙	๒๓๖,๐๕๕	๗๖
อุทุมพรพิสัย	๘,๙๐๘	๕,๒๘๙	๑,๕๑๑	๑๙,๗๒๕	๒,๕๑๓	๒๒๓,๖๖๗	๘๘๙	๑๖๙	๑๘๒	๓,๕๖๖	๑๔๕		๒๕	๒๗๓,๕๙๘	๒๓๕,๖๔๓	๘๖
บึงบูรพ์	๙๙๘	๑,๔๗๓	๘๗๘	๑,๘๙๓	๑,๑๑๕	๒๑,๗๙๐	๓,๓๘๖	๗๔	๑,๐๖๑	๓๖๓	๒๗			๓๓,๐๕๘	๒๖,๗๐๑	๘๑
ห้วยทับทัน	๕,๔๓๓	๔,๖๘๘	๗๓๕	๘,๓๗๑	๑,๙๘๓	๑๐๒,๒๔๖	๓,๖๘๖	๗๕	๒๔๖	๕,๓๘๘	๔๘	๓๘	๘๑	๑๓๒,๙๗๘	๑๑๑,๗๖๘	๘๔
โนนคูณ	๔,๖๘๓	๔,๗๖๐	๕๘	๖,๐๙๒	๒,๒๑๘	๑๔๖,๔๓๕	๓,๐๘๗	๔๔	๑๐๐	๕,๕๙๕	๒๕๒			๑๗๓,๓๒๕	๑๕๕,๕๑๓	๙๐
ศรีรัตนะ	๓๔๑	๑,๕๖๐	๑๓๙	๘,๕๗๖	๑,๑๖๘	๑๐๐,๐๙๔	๑๕,๓๑๖	๓๓๖	๑,๗๖๘	๑๓,๘๒๒	๑๔๒	๖๓		๑๔๓,๓๒๕	๑๓๑,๕๔๑	๙๒
น้ำเกลี้ยง	๒,๘๘๘	๓,๔๐๐	๔๒๙	๘,๕๖๘	๒,๗๗๔	๑๑๑,๒๘๓	๑๒,๖๕๗	๕๔๒	๒,๒๙๖	๒๗,๗๗๖	๕๗		๕	๑๗๒,๖๗๕	๑๕๔,๖๑๖	๙๐
วังหิน	๕,๐๙๒	๕,๘๙๓	๔๓๔	๙,๔๙๐	๔,๗๓๐	๑๔๔,๖๗๔	๓,๓๒๘	๑๘๖	๒๐๔	๖,๕๓๘	๒๒๐			๑๘๐,๗๘๘	๑๕๕,๑๕๐	๘๖
ภูสิงห์	๑๖๓,๐๘๔	๑๒,๔๔๘	๕๘๑	๑๕,๖๓๕	๑๐,๓๐๐	๘๒,๑๕๓	๓๓,๐๘๖	๗	๑,๖๖๗	๖๓,๔๓๒	๑๖	๑๕	๑๒๙	๓๘๒,๕๕๓	๑๘๐,๕๐๕	๔๗
เมืองจันทร์	๑,๒๙๙	๑,๗๙๒	๘๕	๓,๐๔๒	๒,๘๐๙	๕๑,๗๙๕	๑,๙๓๒	๕	๒๘	๑,๗๐๗	๕๗		๓๒	๖๔,๕๘๓	๕๕,๕๕๖	๘๖
เบญจลักษ์	๒,๕๒๗	๓,๔๙๙	๕๔๕	๘,๘๘๑	๒,๔๙๙	๑๐๖,๔๘๘	๑๑,๒๑๕	๒๑	๔๙๗	๒๙,๓๔๒	๓๑๙	๓๙		๑๖๕,๑๗๒	๑๔๗,๙๒๑	๙๐
พยุห์	๑,๐๖๔	๑,๖๐๖	๗๗	๕,๗๓๘	๙๔๘	๙๓,๗๗๖	๕๑๓	๓๔	๔๖	๑,๙๕๓	๑๘	๑๙		๑๐๕,๗๙๒	๙๖,๓๕๙	๙๑
โพธิ์ศรีสุวรรณ	๓,๕๔๘	๑,๓๒๕	๑๐	๔,๑๙๙	๑,๐๔๔	๕๗,๙๗๒	๓	๑,๘๗๐	๕๐	๑,๕๐๑	๑๑๒		๒๒	๗๑,๕๕๖	๖๑,๔๓๐	๘๖
ศิลาลาด	๓,๙๑๔	๓,๔๖๙	๕,๗๒๐	๓,๕๐๐	๓๘๒	๗๑,๓๗๑	๖๐๑		๓๘๒	๕๐๗	๙๙๑	๗		๙๐,๘๘๔	๗๓,๘๕๙	๘๑
รวม	๖๓๒,๔๐๐	๑๖๙,๕๐๘	๖๒,๖๔๙	๓๐๗,๗๓๔	๑๒๓,๔๕๐	๓,๓๖๙,๒๑๑	๒๓๗,๒๖๙	๔๓,๐๙๙	๓๕,๔๒๓	๕๖๐,๗๙๒	๔,๕๓๗	๗๕๓	๑,๐๒๒	๕,๕๔๒,๘๘๙	๔,๒๕๒,๑๐๖	

ที่มา : Agri Map online ณ กันยายน ๒๕๖๓

๑.๓.๕ ข้อมูลพื้นที่ปลูกข้าวนาปี

จังหวัดศรีสะเกษ มีพื้นที่ปลูกข้าวนาปี จำนวน ๓,๐๐๒,๗๙๐ ไร่ ผลผลิตรวม จำนวน ๑,๐๐๖,๔๕๕ ตัน ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ ๓๔๗ กิโลกรัม ต่อไร่ โดยมีรายละเอียดแยกรายอำเภอ ดังนี้

อำเภอ	พื้นที่ (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตต่อไร่ (กก.)
เมืองศรีสะเกษ	๒๐๕,๑๔๒	๖๙,๔๑๙	๓๕๓
ยางชุมน้อย	๙๙,๖๓๓	๓๓,๑๙๔	๓๘๑
กันทรารมย์	๒๓๗,๗๕๖	๗๗,๗๘๓	๓๖๓
กันทรลักษ์	๒๘๑,๖๗๔	๙๕,๐๗๐	๓๒๒
ขุขันธ์	๓๕๒,๘๔๒	๑๑๕,๗๓๒	๓๒๘
ไพรบึง	๑๒๐,๖๘๒	๔๐,๙๑๑	๓๓๙
ปรารัง	๑๗๔,๓๗๒	๕๒,๔๘๖	๓๐๑
ขุนหาญ	๑๔๓,๔๗๖	๔๙,๘๔๐	๓๕๐
ราษีไศล	๒๑๔,๘๑๔	๘๐,๓๔๐	๔๐๘
อุทุมพรพิสัย	๒๑๒,๕๑๘	๗๒,๘๙๐	๓๔๓
บึงบูรพ์	๑๘,๘๐๐	๗,๕๗๖	๔๐๓
ห้วยทับทัน	๙๐,๗๕๐	๒๙,๘๕๗	๓๒๙
โนนคูณ	๑๓๔,๒๗๕	๔๓,๖๔๗	๓๒๖
ศรีรัตนะ	๘๗,๓๗๖	๓๑,๘๐๕	๓๖๔
น้ำเกลี้ยง	๙๙,๗๗๘	๓๑,๙๑๑	๓๒๘
วังหิน	๑๒๒,๖๑๗	๔๒,๔๒๕	๓๔๖
ภูสิงห์	๗๓,๙๒๔	๒๔,๑๗๓	๓๒๗
เมืองจันทร์	๔๕,๗๓๗	๑๗,๗๔๖	๓๘๘
เบญจลักษ์	๙๒,๕๗๗	๓๐,๙๘๓	๓๓๕
พยุห์	๗๗,๕๘๙	๒๕,๙๑๕	๓๓๔
โพธิ์ศรีสุวรรณ	๕๔,๖๗๔	๒๑,๔๘๗	๓๙๓
ศีลาลาด	๖๑,๗๘๔	๒๑,๒๖๕	๓๗๒
รวม	๓,๐๐๒,๗๙๐	๑,๐๐๖,๔๕๕	๓๔๗

ที่มา : ข้อมูลเอกภาพ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ปี ๒๕๖๓

๑.๓.๖ ข้อมูลการปลูกมันสำปะหลัง

พื้นที่ปลูกมันสำปะหลัง จำนวน ๑๙๘,๖๐๕ ไร่ ผลผลิต ๖๓๑,๒๙๗ ตัน ผลผลิตเฉลี่ย ๓,๒๓๒ กิโลกรัม/ไร่ อำเภอที่มีพื้นที่ปลูกมากที่สุด ได้แก่ กันทรลักษ์ รองลงมา คือ อำเภอภูสิงห์ และอำเภอขุนหาญ ตามลำดับ พื้นที่ปลูกมันสำปะหลังแต่ละปีจะมากขึ้นอยู่กับราคาในท้องตลาดเป็นสำคัญ โดยมีรายละเอียดรายอำเภอ ดังนี้

จังหวัด/อำเภอ	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตต่อไร่ ต่อเนื้อที่
เมืองศรีสะเกษ	๑๐๒	๑๐๒	๓๐๓	๒,๙๗๑
กันทรลักษ์	๕๓,๓๖๒	๕๒,๘๑๖	๑๘๓,๖๔๑	๓,๔๗๗
กันทรารมย์	๑,๒๘๒	๑,๒๘๒	๓,๘๗๔	๓,๐๒๒
ขุขันธ์	๒๙,๙๖๑	๒๙,๒๒๙	๘๕,๙๖๒	๒,๙๔๑
ขุนหาญ	๒๒,๙๑๙	๒๒,๕๔๔	๗๘,๔๗๖	๓,๔๘๑
ปรางค์กู่	๒,๐๐๔	๑,๙๖๒	๕,๗๔๗	๒,๙๒๙
ราษีไศล	๑,๐๖๔	๑,๐๒๓	๓,๐๓๗	๒,๙๖๙
อุทุมพรพิสัย	๖๐๖	๕๙๙	๑,๓๗๐	๒,๒๘๗
ไพรบึง	๔,๗๘๑	๔,๗๘๑	๑๑,๔๒๒	๒,๓๘๙
ห้วยทับทัน	๔๙๘	๔๙๘	๑,๔๓๒	๒,๘๗๖
บึงบูรพ์	๓,๓๓๑	๓,๓๓๑	๙,๔๗๓	๒,๘๔๔
โนนคูณ	๔,๐๑๔	๔,๐๑๔	๑๒,๑๕๔	๓,๐๒๘
ศรีรัตนะ	๘,๗๕๘	๘,๖๕๙	๒๙,๒๓๓	๓,๓๗๖
น้ำเกลี้ยง	๘,๕๑๖	๘,๐๙๘	๒๔,๑๐๐	๒,๙๗๖
วังหิน	๑,๕๕๕	๑,๔๙๓	๔,๕๒๗	๓,๐๓๒
เมืองจันทร์	๑,๕๐๒	๑,๓๗๔	๔,๐๕๖	๒,๙๕๒
ภูสิงห์	๔๔,๘๓๒	๔๔,๐๙๘	๑๔๒,๖๕๗	๓,๒๓๕
เบญจลักษ์	๖,๖๘๗	๖,๖๔๖	๒๑,๓๙๓	๓,๒๑๙
โพธิ์ศรีสุวรรณ	๑,๙๗๕	๑,๙๔๖	๖,๐๑๑	๓,๐๘๙
ศิลาลาด	๘๑๔	๘๑๒	๒,๓๐๒	๒,๘๓๕
พยุห์	๔๒	๔๒	๑๒๗	๓,๐๒๔
รวม	๑๙๘,๖๐๕	๑๙๕,๓๔๙	๖๓๑,๒๙๗	๓,๒๓๒

ที่มา : ข้อมูลเอกภาพสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ปี ๒๕๖๓

๑.๓.๗ ข้อมูลปาล์มน้ำมัน

จังหวัดศรีสะเกษ มีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน ๘,๔๒๙ ไร่ ผลผลิตรวม ๙,๙๔๖ ตัน ผลผลิตเฉลี่ย ๑,๓๔๖ กิโลกรัม/ไร่ ปลูกมาที่สุดในพื้นที่อำเภอกันทรลักษ์ โดยมีรายละเอียดการปลูก ดังนี้

จังหวัด/อำเภอ	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตต่อไร่ (กก.)
เมืองศรีสะเกษ	๑๘	๑๕	๑๕	๙๗๒
กันทรลักษ์	๒,๙๐๓	๒,๖๑๖	๓,๘๕๙	๑,๔๗๕
กันทรารมย์	๗๓๕	๖๕๑	๗๘๔	๑,๒๐๕
ขุขันธ์	๕๙๐	๕๓๑	๕๓๖	๑,๐๑๐
ขุนหาญ	๙๓๔	๗๖๗	๑,๑๒๑	๑,๔๖๒
ราษีไศล	๓	๓	๓	๘๙๘
อุทุมพรพิสัย	๖๓	๖๓	๕๗	๙๑๒
ไพรบึง	๑๒๖	๑๒๖	๑๑๖	๙๒๒
ห้วยทับทัน	๓๙๘	๓๘๓	๕๔๕	๑,๔๒๒
โนนคูณ	๒๑๐	๑๙๐	๒๑๔	๑,๑๒๖
ศรีรัตนะ	๒๐๙	๑๘๕	๒๔๕	๑,๓๒๗
น้ำเกลี้ยง	๕๒๕	๔๑๙	๔๙๕	๑,๑๘๒
วังหิน	๕๕	๕๕	๓๙	๗๐๔
เมืองจันทร์	๕๑	๕๑	๔๐	๗๘๔
ภูสิงห์	๘๘๖	๖๔๐	๙๒๗	๑,๔๔๘
ปรางค์กู่	๒๕	๑๙	๑๗	๘๗๐
เบญจลักษ์	๖๕๑	๖๓๑	๘๗๘	๑,๓๙๑
พยุห์	๗	๗	๒	๒๓๙
โพธิ์ศรีสุวรรณ	๒๐	๒๐	๒๕	๑,๒๖๑
ยางชุมน้อย	๒๐	๒๐	๒๘	๑,๓๘๒
รวม	๘,๔๒๙	๗,๓๙๒	๙,๙๔๖	๑,๓๔๖

ที่มา : ข้อมูลเอกภาพสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ปี ๒๕๖๓

๑.๓.๘ ข้อมูลหอมแดง

จังหวัดศรีสะเกษ มีพื้นที่ปลูกหอมแดง จำนวน ๑๙,๗๙๗ ไร่ ผลผลิตรวม ๖๘,๔๒๙ ตัน ผลผลิตเฉลี่ย ๓,๔๗๒ กิโลกรัม/ไร่ โดยพื้นที่อำเภอที่ปลูกหอมแดงมากที่สุดได้แก่ อำเภอรามายี่สิบ และอำเภอขามเฒ่า โดยมีรายละเอียด ดังนี้

จังหวัด	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตต่อไร่ (กก.)
เมือง	๓๖	๓๖	๑๐๒	๒,๘๓๓
กันทรลักษ์	๑๓๐	๑๓๐	๓๒๕	๒,๕๐๐
กันทรารมย์	๒,๒๖๐	๒,๒๔๘	๗,๖๗๗	๓,๔๑๕
รามายี่สิบ	๘,๘๘๑	๘,๘๔๑	๓๐,๘๗๐	๓,๔๙๒
อุทุมพรพิสัย	๕๒	๕๑	๑๕๓	๓,๐๐๐
ขามเฒ่า	๗,๖๑๘	๗,๕๘๖	๒๖,๖๒๕	๓,๕๑๐
ศรีรัตนะ	๗	๗	๒๑	๓,๐๐๐
น้ำเกลี้ยง	๑๓	๑๓	๓๗	๒,๘๔๖
วังหิน	๔๖๒	๔๖๐	๑,๕๙๐	๓,๔๕๗
เมืองจันทร์	๑๐๕	๑๐๔	๓๔๑	๓,๒๗๙
พยุห์	๑๗๒	๑๗๒	๕๒๑	๓,๐๒๙
โนนคูณ	๖	๖	๑๗	๒,๘๓๓
ไพรบึง	๘	๘	๒๑	๒,๖๒๕
ห้วยทับทัน	๗	๗	๑๙	๒,๗๑๔
เบญจลักษ์	๔๐	๔๐	๑๑๐	๒,๗๕๐
รวม	๑๙,๗๙๗	๑๙,๗๐๙	๖๘,๔๒๙	๓,๔๗๒

ที่มา : ข้อมูลเอกภาพสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ปี ๒๕๖๓

๑.๓.๙ ข้อมูลกระเทียม

จังหวัดศรีสะเกษ มีพื้นที่ปลูกกระเทียม ๖๐๗ ไร่ ผลผลิตรวม ๔๘๙ ตัน ผลผลิตเฉลี่ย ๘๑๙ กิโลกรัม/ไร่ โดยปลูกมากในพื้นที่อำเภอขามเฒ่า อำเภอวังหิน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

จังหวัด	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตต่อไร่(กก.)
เมือง	๓	๓	๒	๖๖๗
กันทรารมย์	๓๕	๓๔	๒๘	๘๒๔
ราษีไศล	๔๒	๔๑	๓๔	๘๒๙
เมืองจันทร์	๕๗	๕๖	๔๑	๗๓๒
ขามเฒ่า	๒๑๙	๒๑๘	๑๗๙	๘๒๑
วังหิน	๑๙๕	๑๙๒	๑๖๑	๘๓๙
กันทรลักษ์	๓๒	๓๑	๒๖	๘๓๙
ศรีรัตนะ	๑๔	๑๓	๑๑	๘๔๖
ห้วยทับทัน	๘	๗	๖	๘๕๗
ไพรบึง	๒	๒	๑	๕๐๐
รวม	๖๐๗	๕๙๗	๔๘๙	๘๑๙

ที่มา : ข้อมูลเอกภาพสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ปี ๒๕๖๓

๑.๓.๑๐ ข้อมูลทุเรียน

จังหวัดศรีสะเกษ มีพื้นที่ปลูกทุเรียน ๘,๗๖๗ ไร่ ให้ผลผลิตผลิตแล้ว ๓,๒๓๔ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๑,๑๕๘ กิโลกรัม/ไร่ โดยอำเภอที่มีพื้นที่ปลูกมาก ได้แก่ กันทรลักษ์ ขุนหาญ พันธุ์ที่นิยมปลูกได้แก่ พันธุ์หอมทอง และพันธุ์ก้านยาว โดยมีพื้นที่ปลูกทุเรียน จังหวัดศรีสะเกษ ปีการผลิต ๒๕๖๓ ดังนี้

อำเภอ	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่ให้ผลผลิตแล้ว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กิโลกรัม/ไร่)
กันทรลักษ์	๔,๔๔๔	๑,๒๖๒	๑,๔๕๙	๑,๑๕๖
ขุขันธ์	๑๕	๗	๗	๙๖๐
ขุนหาญ	๓,๔๕๘	๑,๕๗๙	๑,๘๒๔	๑,๑๕๕
ไพรบึง	๑๐	๕	๕	๙๕๐
ศรีรัตนะ	๗๒๑	๓๔๕	๔๑๖	๑,๒๐๗
ภูสิงห์	๑๑๙	๓๖	๓๔	๙๔๔
รวม	๘,๗๖๗	๓,๒๓๔	๓,๗๔๕	๑,๑๕๘

ที่มาข้อมูล : ข้อมูลเอกภาพสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ปี ๒๕๖๓

๑.๓.๑๑ ข้อมูลยางพารา

จังหวัดศรีสะเกษ มีพื้นที่ปลูกยางพารา รวมทั้งสิ้น ๓๕๐,๐๕๔.๔๘ ไร่ มีเอกสารสิทธิ์ ๒๖๔,๔๔๘.๙๕ ไร่ ไม่มีเอกสารสิทธิ์ ๘๙,๘๐๐.๓๔ ไร่ พื้นที่ปลูกส่วนใหญ่ในพื้นที่อำเภอกันทรลักษ์ และอำเภอขุนหาญ ปริมาณผลผลิต ๘๐,๖๓๖.๑๙ ตัน

อำเภอ	พื้นที่ (ไร่)												ป ม
	มีเอกสารสิทธิ์						ไม่มีเอกสารสิทธิ์						
	สวนยางเปิดกรีด		สวนยางไม่เปิดกรีด		พื้นที่รวม		สวนยางเปิดกรีด		สวนยางไม่เปิดกรีด		พื้นที่รวม		
	ราย	ไร่	ราย	ไร่	ราย	ไร่	ราย	ไร่	ราย	ไร่	ราย	ไร่	
เมืองศรีสะเกษ	๒๘	๑๘๒.๖๙	๒๓๙	๑,๖๒๕.๖๗	๒๖๗	๑,๘๐๘.๓๖	๑๔	๖๗-๒-๒๔	๙๓	๖๔๔.๘๘	๑๐๗	๖๔๙.๘๘	
ยางชุมน้อย	๗	๓๖.๕๗	๖๕	๔๒๔.๐๘๕	๗๒	๔๖๐.๖๕	๐	๐.๐๐	๕	๒๙.๐๐	๕	๒๙.๐๐	
กันทรารมย์	๑๒๑	๗๐๑.๙๙	๑,๗๕๖	๑๒,๗๐๓.๗๙	๑๘๗๗	๑๓,๔๐๕.๗๘	๑๓	๖๒.๐๓	๑๐๘	๘๘๓.๒๓	๑๒๑	๘๖๕.๒๖	๓,
กันทรลักษ์	๗๒๗	๕,๙๕๕.๖๖	๑๐,๐๖๕	๑๑๐,๘๐๐.๐๙	๑๐๗๙๒	๑๑๖,๗๕๕.๗๕	๘๑	๖๗๙.๙๘	๙๒๐	๙๘๔๓.๐๕	๑,๐๐๑	๑๐๕๒๓.๐๓	๒๘,
ขุขันธ์	๑๐๐	๖๑๔.๘๔	๑,๐๗๗	๗,๗๓๕.๘๐	๑๑๗๗	๘,๓๕๐.๖๔	๑๗	๑๐๓.๙๔	๑๔๕	๑๐๙๙.๘๒	๑๖๒	๑๒๐๓.๗๖	๒,
ไพรบึง	๙๕	๖๑๗.๙๙	๕๓๖	๔,๑๗๑.๔๐	๖๓๑	๔,๗๘๙.๓๙	๑	๘.๐๐	๒๐	๑๕๗.๔๑	๒๑	๑๖๕.๔๑	๑,
ปรารักษ์	๑๙๔	๑,๐๓๓.๐๒	๗๘๐	๕,๓๑๙.๙๔	๙๗๔	๖,๓๕๒.๙๖	๒๕	๑๓๕.๒๒	๙๐	๕๓๙.๔๒	๑๑๕	๖๗๙.๖๓	๑,
ขุนหาญ	๑๘๓	๑,๕๑๓.๘๘	๔,๙๙๔	๔๙,๐๐๕.๐๔	๕๑๗๗	๕๐,๕๑๘.๘๘	๑๖๖	๑๒๑๐.๑๘	๓,๓๓๘	๓๙๒๐๐.๙๙	๓,๔๘๔	๔๐๔๑๑.๑๗	๒๑,
ราษีไศล	๔	๑๕.๕๕	๒๔	๑๒๖.๗๓	๒๘	๑๔๒.๒๘	๐	๐-๐-๐	๘	๕๕.๗๓	๘	๕๕.๗๓	
อุทุมพรพิสัย	๒๒	๑๔๗.๖๐	๕๘	๔๕๑.๑๕	๘๐	๕๙๘.๗๕	๑๓	๕๘.๔๑	๕๘	๕๑๓.๒๙	๗๑	๕๗๑.๗๐	
บึงบูรพ์	๓	๑๘.๑๖	๕๐	๓๘๘.๗๕	๕๓	๔๐๖.๙๑	๐	๐.๐๐	๒	๑๑.๒๕	๒	๑๑.๒๕	
ห้วยทับทัน	๖๕	๓๒๒.๓๙	๒๐๘	๑,๔๙๕.๗๘	๒๗๓	๑,๘๑๘.๑๗	๒	๖.๐๐	๑๘	๑๐๙.๙๘	๒๐	๑๑๕.๙๘	
โนนคูณ	๒๓	๑๒๗.๑๔	๒๙๑	๒,๖๑๐.๑๔	๓๑๔	๒,๗๓๗.๒๘	๓	๑๒.๗๕	๔๖	๒๕๘.๔๙	๔๙	๒๗๑.๒๔	
ศรีรัตนะ	๔๘	๒๘๘.๓๖	๗๒๖	๖,๓๗๒.๔๙	๗๗๔	๖,๖๖๐.๘๕	๑	๑.๕๐	๕๐	๒๖๐.๐๒	๕๑	๒๖๑.๕๒	๑,
น้ำเกลี้ยง	๓๓	๒๑๑.๕๘	๙๗๐	๗,๖๔๖.๔๙	๑๐๐๓	๗,๘๕๘.๐๗	๑๐๘	๗๓๘.๕๐	๙๒๑	๘๘๑๑.๑๕	๑,๐๒๙	๙๕๕๗.๖๕	๓,
วังหิน	๑๕	๘๐.๓๐	๓๐๒	๒,๑๙๒.๖๖	๓๑๗	๒,๒๗๒.๙๖	๗	๑๘-๒๕	๔๑	๒๘๖.๘๗	๔๘	๒๘๖.๘๗	
ภูสิงห์	๗๔	๕๔๗.๘๙	๑,๖๘๓	๑๙,๗๗๑.๒๒	๑๗๕๗	๒๐,๓๑๙.๑๑	๑๑๕	๑๐๕๓.๐๒	๑,๖๖๔	๒๑๑๔๙.๓๗	๑,๗๗๙	๒๒๒๐๒.๓๙	๙,
เมืองจันทร์	๓๖	๑๘๐.๘๐	๑๒๑	๕๙๔.๕๗	๑๕๗	๗๗๕.๓๗	๖	๑๗.๑๓	๑๙	๗๖.๕๙	๒๕	๙๓.๗๑	
เบญจลักษ์	๒๕๒	๑,๖๓๔.๘๓	๑,๖๓๔	๑๔,๙๗๔.๕๔	๑๘๘๖	๑๖,๖๐๙.๓๗	๑๖	๘๙.๑๗	๒๓๖	๑๙๗๓.๘๙	๒๕๒	๒๐๖๓.๐๖	๔,
พยุห์	๑๑	๗๕.๙๑	๑๖๔	๑,๐๐๘.๒๘	๑๗๕	๑,๐๘๔.๑๙	๒	๑๙.๐๐	๘	๔๐.๕๐	๑๐	๕๙.๕๐	
โพธิ์ศรีสุวรรณ	๗	๓๖.๙๕	๘๔	๖๕๘.๖	๙๑	๖๙๕.๕๕	๐	๐.๐๐	๑	๒๐.๐๐	๑	๒๐.๐๐	
ศีลาลาด	๒	๑๓.๒๐	๒	๑๔.๕	๔	๒๗.๗๐	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	
รวม	๒,๐๕๐	๑๔,๓๕๗.๒๕	๒๕,๘๒๙	๒๕๐,๐๙๑.๗๑	๒๗,๘๗๙	๒๖๔,๔๔๘.๙๕	๕๙๐	๔,๑๙๔.๘๐	๗,๗๗๑	๘๕,๘๙๒.๔๐	๘,๓๖๑	๙๐,๐๘๗.๒๐	๘๐,

ที่มา : การยางแห่งประเทศไทย จังหวัดศรีสะเกษ ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เฉลี่ย ๒๔๐ กก./ไร่/ปี

๑.๓.๑๒ ข้อมูลปลูกหม่อนเลี้ยงไหม จังหวัดศรีสะเกษ ปี ๒๕๖๓

จังหวัดศรีสะเกษ มีพื้นที่ปลูกหม่อนทั้งสิ้น ๒,๒๕๙ ไร่ เกษตรกร ๙,๗๖๙ ราย โดยอำเภออุทุมพรพิสัย ปลูกมากที่สุด รองลงมา คืออำเภอกันทรลักษ์ โดยมีพื้นที่การปลูกแยกรายอำเภอ ดังนี้

อำเภอ	ประเภทกิจกรรม																	
	ไหมหัตถกรรม		ไหมอุตสาหกรรม		หม่อนใบเดี่ยว		หม่อนผลสด		ทอผ้าเดี่ยว	สมาชิกทอผ้าที่ได้รับรองมาตรฐานตรานกยูงพระราชทาน แต่ละชนิด								
	ราย	ไร่	ราย	ไร่	ราย	ไร่	ราย	ไร่	ราย	จำนวนกลุ่ม	นกยูงสีทอง		นกยูงสีเงิน		นกยูงสีน้ำเงิน		รวม	
											ราย	เมตร	ราย	เมตร	ราย	เมตร	ราย	เมตร
กันทรลักษ์	๗๘๔	๓๘๐.๔๘๗๕	๐	๐			๓	๕	๑๗๗	๑๒	๑๐๓	๒๗๕๖	๗๘	๗๔	๑๒๑	๒๑๖	๓๐๒	๓,๐๔๖
กันทรามย์	๑๐๐	๓๙.๐๑๒๕	๐	๐			๐	๐	๖๓	๑	๔	๕๐	๐	๑๒	๐	๒๒	๔	๘๔
ขุนซัน	๓๗๙	๘๙.๗๘๕๐	๐	๐			๖	๒.๓๗๕๐	๔๙๕	๑	๐	๐	๐	๐	๑๒	๑๗๔	๑๒	๑๗๔
ขุนหาญ	๒๘๒	๙๖.๓๔๗๕	๐	๐			๐	๐	๑๙๙	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
น้ำเกลี้ยง	๒๑๙	๗๗.๓๗๕	๐	๐			๐	๐	๒๕	๑	๓	๑๐	๐	๐	๓	๗๘	๖	๘๘
โนนคูณ	๙๕	๓๐.๘๒๕	๐	๐			๐	๐	๑๘	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
บึงบูรพ์	๒๒	๘.๒๗๕	๐	๐			๐	๐	๑๒๐	๒	๒๒	๐	๑๘	๔๗๖	๓๐	๒๒๒	๗๐	๖๙๘
เบญจลักษ์	๕๒	๒๑.๓๑๒๕	๐	๐			๑	๐.๐๖๒๕	๓๑	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
ปราสาท	๘๒๕	๒๒๙.๕๒	๐	๐			๐	๐	๓๗๙	๑๒	๑๐๖	๘๖	๖๔	๖๓	๑๕๐	๑๓๗๓	๓๒๐	๑,๕๒๒
พยุห์	๒๒๓	๗๘.๗๓๒๕	๐	๐			๐	๐	๑๑๔	๑	๒๑	๒๗๖	๐	๐	๒๑	๑๐๔	๔๒	๓๘๐
โพธิ์ศรีสุวรรณ	๓๘๔	๑๖๔.๑๒๕	๐	๐			๐	๐	๖๖	๑	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
ไพร่ปัง	๓๑๖	๘๑.๕๐๕	๐	๐			๑	๐.๒๕	๒๔๓	๒	๑๒	๐	๐	๐	๑๕	๑๕๔	๒๗	๑๕๔
ภูสิงห์	๒๗๖	๑๑๙.๘๗๕	๔	๒๔			๒	๑.๒๕	๕๓	๖	๘๘	๑๓๖	๕	๐	๗๙	๕๑๘	๑๗๒	๖๕๔
เมืองจันทร์	๖๐	๑๕.๖๒๕	๐	๐			๐	๐	๖๖	๑	๐	๐	๐	๐	๒๖	๗๗	๒๖	๗๗
เมืองศรีสะเกษ	๑๖๐	๓๖.๔๔	๐	๐	๕	๒	๔	๔.๒๕	๕๓	๒	๑๒	๘	๐	๐	๙	๑๐	๒๑	๑๘
ยางชุมน้อย	๑๑๐	๓๗.๗๕	๐	๐			๐	๐	๓๒	๒	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
ราชสีลา	๓๕๒	๑๗๖.๒๕๗๕	๐	๐			๐	๐	๒๙๓	๔	๔๙	๑๗๕๖	๙	๕๒	๕๕	๒๐๖	๑๑๓	๒,๐๑๔
วังหิน	๒๐	๖.๗๕	๐	๐			๑	๑	๕๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
ศรีรัตนะ	๒๕๔	๘๑.๒๗๕	๐	๐			๑	๕	๔๑	๒	๐	๐	๐	๐	๔๒	๐	๔๒	๐
ศีลาลาด	๑๐๒	๔๐.๕๖๒๕	๐	๐			๐	๐	๑๑	๓	๓๒	๗๒	๓๓	๑๖๒	๒๐	๐	๘๕	๒๓๔
ห้วยทับทัน	๒๐๖	๗๗.๒๖๒๕	๐	๐			๐	๐	๑๔๔	๒	๑๗	๖๖	๐	๐	๑๖	๙๒	๓๓	๑๕๘
อุทุมพรพิสัย	๖๙๐	๓๒๕.๑๒	๐	๐			๐	๐	๑๑๕๗	๑๒	๒๙	๔๒๖	๒๓	๓๐๗	๙๒	๙๐๗	๑๔๔	๑,๖๔๐
รวม	๕,๙๑๑	๒,๒๑๔.๒๒	๔	๒๔	๕	๒	๑๙	๑๙.๑๙	๓,๘๓๐	๖๕	๔๙๘	๕,๖๔๒	๒๓๐	๑,๑๔๖	๖๙๑	๔,๑๕๓	๑,๔๑๙	๑๐,๙๔๐

รวมเกษตรกร ๙,๗๖๙ ราย พื้นที่ทั้งหมด ๒,๒๕๙.๒๘๒๕ ไร่

ที่มา : ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติฯ จังหวัดศรีสะเกษ ณ กันยายน ๒๕๖๓

๑.๓.๑๓ ข้อมูลด้านปศุสัตว์

จังหวัดศรีสะเกษ มีเกษตรกรด้านปศุสัตว์ จำนวน ๑๒๑,๑๔๔ ครัวเรือน โดยส่วนใหญ่เลี้ยงโคเนื้อ ซึ่งเป็นสัตว์เศรษฐกิจของจังหวัด โดยมีจำนวนโคเนื้อทั้งจังหวัด จำนวน ๓๔๔,๕๐๖ ตัว รองลงมา คือ กระบือ ๘๗,๓๕๙ ตัว โดยมีรายละเอียด ดังนี้

อำเภอ	เกษตรกร (ครัวเรือน)	โคเนื้อ (ตัว)	โคนม (ตัว)	กระบือ (ตัว)	สุกร (ตัว)	ไก่ (ตัว)	เป็ด (ตัว)	แพะ (ตัว)	แกะ (ตัว)
เมือง	๖,๑๐๐	๑๘,๘๑๓	๗๕๑	๔,๔๑๗	๑๑,๑๐๗	๑๕๖,๔๗๓	๒๓,๐๑๘	๔๐๓	๒
ยางชุมน้อย	๒,๕๗๓	๗,๓๓๐	๕	๖๔๔	๑,๖๕๑	๔๕,๓๐๑	๑๑,๓๑๐	๘	๐
กันทรารมย์	๑๐,๖๔๘	๒๔,๒๑๖	๓๕๐	๖,๖๓๑	๘,๒๖๔	๒๙๕,๒๕๖	๑๙,๒๕๘	๘๘	๐
กันทรลักษ์	๑๑,๖๕๕	๒๓,๘๕๒	๙๘	๑๐,๙๕๖	๑๗,๘๒๓	๔๓๗,๘๔๗	๓๙,๓๘๑	๖๘๓	๘๑
ขุขันธ์	๑๕,๔๒๕	๕๑,๒๑๙	๑๙	๑๓,๓๒๐	๗,๒๒๐	๒๘๙,๓๒๖	๔๘,๑๑๐	๑๐๓	๐
โพธิ์โพธิ์	๔,๕๗๓	๑๒,๘๓๐	๐	๖,๒๗๑	๒,๓๙๘	๑๓๐,๘๓๕	๖,๕๐๗	๘	๐
ปรายศรี	๔,๙๔๙	๑๑,๖๘๓	๐	๔,๘๔๓	๑,๐๐๐	๗๖,๕๓๕	๖,๑๕๑	๖	๗๒
ขุนหาญ	๗,๐๕๕	๑๐,๔๔๑	๖	๑,๗๙๖	๓,๖๘๘	๒๙๑,๗๘๕	๑๘,๘๒๕	๑๔๓	๐
ราชสีห์	๕,๒๕๘	๑๐,๓๘๗	๐	๒,๑๑๔	๔,๔๓๔	๑๔๒,๘๘๒	๖,๐๒๔	๙๕	๐
อุทุมพรพิสัย	๑๐,๓๖๐	๔๑,๑๑๕	๑๔๒	๗,๐๖๔	๘,๒๓๒	๑๖๔,๓๙๑	๒๖,๒๘๖	๑๒๒	๐
บึงบูรพ์	๑,๔๗๑	๔,๐๙๗	๐	๗๔๔	๗๙๒	๓๔,๔๘๗	๖,๖๖๐	๑๒	๐
ห้วยทับทัน	๕,๒๐๘	๒๐,๐๐๑	๒	๔,๒๑๕	๒,๘๙๔	๑๓๕,๐๙๗	๑๑,๗๖๔	๑๒๓	๐
โนนคูณ	๓,๕๒๔	๙,๑๖๕	๖	๒,๓๘๖	๑๓,๕๖๕	๔๙๐,๓๕๙	๕,๖๖๕	๑๙๓	๐
ศรีรัตนะ	๔,๒๖๕	๘,๗๔๗	๑๒	๒,๙๙๕	๒,๐๖๖	๑๐๖,๗๕๒	๙,๔๗๕	๘๘	๐
น้ำเกลี้ยง	๒,๘๕๐	๘,๔๙๗	๘๘๘	๔,๓๐๑	๑,๙๔๗	๑๖๖,๔๙๐	๑๗,๗๖๓	๓๓	๒๒
วังหิน	๖,๕๒๗	๑๖,๗๖๘	๑๘	๓,๑๗๒	๑,๓๓๗	๑๔๙,๗๔๔	๔๓,๐๑๒	๗๓	๐
ภูสิงห์	๕,๕๔๐	๑๒,๐๑๗	๐	๑,๖๑๗	๒,๗๓๑	๒๐๐,๐๐๖	๑๑,๐๓๘	๗๗	๔๕
เมืองจันทร์	๒,๑๔๗	๒๓,๗๘๖	๐	๑,๐๑๕	๒๗๐	๕๕,๗๙๙	๓,๕๖๙	๒๕	๐
เบญจลักษ์	๓,๑๔๔	๑๐,๙๗๘	๑๗	๒,๓๖๐	๓,๒๑๕	๓๕๖,๖๖๔	๙,๖๑๒	๔๐๖	๑๐
พยุห์	๒,๕๗๕	๘,๐๗๐	๑๐๓	๔,๕๖๙	๕๓๒	๙๗,๘๙๒	๑๖,๒๘๒	๓๔	๐
โพธิ์ศรีสุวรรณ	๒,๓๓๘	๖,๑๑๐	๕๕	๘๔๐	๖,๒๓๙	๕๘,๙๔๒	๖,๒๒๓	๙	๐
ศีลาภา	๒,๙๑๙	๔,๓๘๔	๐	๑,๐๖๒	๒,๓๑๘	๗๔,๑๔๓	๕,๐๖๖	๐	๐
รวม	๑๒๑,๑๔๔	๓๔๔,๕๐๖	๒,๔๗๒	๘๗,๓๕๙	๑๐๓,๗๒๓	๓,๙๕๗,๐๐๖	๓๕๐,๙๙๙	๒,๗๓๒	๒๓๒

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดศรีสะเกษ ข้อมูล ณ กันยายน ๒๕๖๓

๑.๓.๑๔ ข้อมูลสถาบันเกษตรกร

๑.๓.๑๔.๑ จังหวัดศรีสะเกษ มีสถาบันเกษตรกร ตาม พรบ.สหกรณ์ ประกอบด้วย สหกรณ์ในภาคเกษตร ๕๖ แห่ง สหกรณ์นอกภาคเกษตร ๓๒ แห่ง และกลุ่มเกษตรกร ๔๓ กลุ่ม ดังนี้

อำเภอ	สหกรณ์ (แห่ง)		กลุ่มเกษตรกร	
	ภาคเกษตร	นอกภาคเกษตร	กลุ่ม	สมาชิก
เมือง	๗	๑๒	๔	๔๑๒
ยางชุมน้อย	๒	-	-	-
กันทรารมย์	๘	๔	-	-
กันทรลักษ์	๗	๒	๗	๓๙๐
ขุขันธ์	๓	-	๔	๖๑๓
ไพรบึง	๒	-	-	-
ปรางค์กู๋	๑	๒	๓	๒๘๒
ขุนหาญ	๓	๑	๔	๖๕๐
ราษีไศล	๒	๒	-	-
อุทุมพรพิสัย	๓	๓	๗	๔๑๐
บึงบูรพ์	๑	-	๒	๕๕๖
ห้วยทับทัน	๑	๑	๑	๒๘๓
โนนคูณ	๑	-	๑	๑๑๙
ศรีรัตนะ	๑	๓	-	-
น้ำเกลี้ยง	๑	-	๑	๖๓
วังหิน	๒	-	๑	๘๐
ภูสิงห์	๓	๒	๒	๒๑๗
เมืองจันทร์	๑	-	๑	๖๙
เบญจลักษ์	๓	-	๓	๓๗๐
พยุห์	๒	-	-	-
โพธิ์ศรีสุวรรณ	๒	-	๑	๖๖
ศิลาลาด	-	-	๑	๑๑๘
รวม	๕๖	๓๒	๔๓	๔,๖๘๘

ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดศรีสะเกษ ณ กันยายน ๒๕๖๓

๑.๓.๑๔.๒ ข้อมูลเกษตรกร องค์กรเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน จังหวัดศรีสะเกษ

อำเภอ	เกษตรกร (ราย)			องค์กรเกษตรกร (กลุ่ม)						วิสาหกิจชุมชนและเครือข่ายวิสาหกิจ			
	เกษตรกร ปราดเปรื่อง (Smart Farmer)	เกษตรกรรุ่นใหม่ (Young Smart Farmer)	อาสาสมัคร เกษตรกร หมู่บ้าน	กลุ่มส่งเสริมอาชีพ การเกษตร		กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร		**กลุ่มยุวเกษตรกร		วิสาหกิจชุมชน		เครือข่ายวิสาหกิจ ชุมชน	
				กลุ่ม	สมาชิก	กลุ่ม	สมาชิก	กลุ่ม	สมาชิก	แห่ง	สมาชิก	แห่ง	สมาชิก
เมือง	๒๐,๑๓๘	๑๑	๑๖๓	๑๑	๓๓๐	๓๒	๘๐๐	๑๑	๒๘๗	๒๔๐	๑,๙๐๔	๒	๑๔
ยางชุมน้อย	๗,๐๔๓	๗	๘๐	๕	๑๕๐	๒๕	๖๒๕	๑๓	๒๖๐	๙๖	๑,๙๕๗	๐	๐
กันทรารมย์	๑๗,๖๔๒	๑๐	๑๗๕	๑๑	๓๓๐	๒๗	๖๗๕	๖	๑๒๑	๓๓๔	๕,๗๙๐	๐	๐
กันทรลักษณ์	๒๓,๗๐๓	๑๔	๒๗๑	๑๒	๓๖๐	๓๖	๙๐๐	๑๗	๔๑๐	๓๕๖	๔,๒๗๔	๑	๑๐
ขุขันธ์	๒๓,๖๘๖	๑๒	๒๗๖	๑๔	๔๒๐	๓๕	๘๗๕	๑๕	๓๕๓	๓๕๘	๕,๑๘๘	๐	๐
โพธิ์ชัย	๗,๖๘๕	๑๒	๘๐	๔	๑๒๐	๒๘	๗๐๐	๔	๒๒	๘๗	๑,๒๕๒	๐	๐
ปรารัง	๙,๙๐๘	๑๐	๑๔๑	๗	๒๑๐	๒๗	๖๗๕	๘	๑๘๐	๑๕๑	๓,๕๒๙	๑	๘
ขุนหาญ	๑๔,๙๕๓	๑๒	๑๔๕	๘	๒๔๐	๒๓	๕๗๕	๘	๑๕๙	๑๖๗	๓,๖๘๓	๒๒	๓๗๐
ราษีไศล	๑๔,๔๘๕	๑๑	๑๙๐	๘	๒๔๐	๔๑	๑,๐๒๕	๘	๒๖๕	๓๐๕	๕,๐๗๓	๐	๐
อุทุมพรพิสัย	๑๘,๒๕๐	๙	๒๓๒	๑๒	๓๖๐	๕๐	๑,๒๕๐	๑๓	๓๐๙	๔๓๗	๔,๑๖๒	๐	๐
บึงบูรพ์	๑,๗๕๙	๘	๒๕	๒	๖๐	๒๒	๕๕๐	๓	๔๕	๖๒	๑,๖๑๐	๑	๑๕
ห้วยทับทัน	๖,๔๕๙	๑๑	๘๑	๔	๑๒๐	๒๔	๖๐๐	๔	๙๗	๑๙๑	๔,๐๓๘	๒	๓๗
โนนคูณ	๗,๔๗๔	๖	๘๐	๔	๑๒๐	๓๕	๘๗๕	๒	๑๘๙	๑๓๙	๑,๙๑๗	๐	๐
ศรีรัตนะ	๗,๒๐๑	๑๐	๙๐	๕	๑๕๐	๑๐	๒๕๐	๖	๑๔๕	๑๐๒	๑,๙๔๕	๐	๐
น้ำเกลี้ยง	๗,๘๒๕	๑๐	๗๕	๔	๑๒๐	๑๕	๓๗๕	๖	๑๓๓	๑๒๑	๑,๘๖๐	๑	๑๒
วังหิน	๑๐,๓๘๗	๑๐	๑๒๖	๖	๑๘๐	๕	๑๒๕	๘	๑๙๐	๑๙๐	๓,๑๑๔	๐	๐
ภูสิงห์	๖,๙๓๓	๑๑	๘๖	๕	๑๕๐	๖๓	๑,๕๗๕	๑๓	๒๖๐	๑๒๖	๑,๗๙๒	๓	๒๕
เมืองจันทร์	๓,๓๓๔	๘	๕๒	๒	๖๐	๒๑	๕๒๕	๔	๙๕	๗๔	๙๓๔	๐	๐
เบญจลักษ์	๕,๙๖๖	๙	๖๗	๔	๑๒๐	๖๒	๑,๕๕๐	๙	๒๔๒	๑๔๑	๒,๑๐๖	๑๓	๑๔๖
พยุห์	๕,๖๔๙	๑๐	๖๖	๔	๑๒๐	๙	๒๒๕	๕	๙๐	๑๒๘	๒,๑๔๐	๐	๐
โพธิ์ศรี สุวรรณ	๓,๘๓๓	๑๐	๘๐	๔	๑๒๐	๒๔	๖๐๐	๕	๘๕	๑๓๓	๑,๗๕๑	๐	๐
ศีลาดี	๓,๘๙๙	๕	๔๐	๒	๖๐	๓๒	๘๐๐	๔	๖๐	๑๑๑	๑,๕๑๓	๐	๐
รวม	๒๒๘,๒๐๒	๒๑๖	๒,๖๒๕	๑๓๘	๔,๑๔๐	๖๔๖	๑๖,๑๕๐	๑๗๒	๓,๙๙๗	๔,๐๔๙	๖๑,๕๒๒	๔๖	๖๓๗

ที่มา : กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกร สำนักงานเกษตรจังหวัดศรีสะเกษ ข้อมูล ณ กันยายน ๒๕๖๓

๑.๓.๑๕ ข้อมูลด้านประมง

๓.๑๕.๑ จังหวัดศรีสะเกษ มีพื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ๓,๘๐๓.๖๘ ไร่ เกษตรกร ๖,๔๓๐ ราย พื้นที่ทำการเพาะเลี้ยงมาก ได้แก่ อำเภออุทุมพรพิสัย อำเภอขุขันธ์ และอำเภอเมือง ตามลำดับ โดยแยกพื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเป็นรายอำเภอ ดังนี้

อำเภอ	เกษตรกร (ราย)	เนื้อที่เลี้ยง (ไร่)	ผลผลิต (กก.)	อำเภอ	เกษตรกร (ราย)	เนื้อที่เลี้ยง (ไร่)	ผลผลิต (กก.)
เมืองศรีสะเกษ	๕๓๕	๓๗๕.๒๗	๑๓๖,๕๘๙	ห้วยทับทัน	๑๑๒	๔๙.๕๘	๑๐,๖๖๐
ยางชุมน้อย	๒๗๖	๑๓๗.๑๗	๔๖,๑๐๓	โนนคูณ	๑๖๓	๑๐๙	๑๐,๕๑๐
กันทรารมย์	๒๕๔	๑๒๙.๔๕	๔๖,๓๗๕	ศรีรัตนะ	๗๒	๒๖.๘๘	๑๖,๗๐๐
กันทรลักษ์	๕๗๒	๓๕๙.๐๔	๕๐๗,๗๑๕	น้ำเกลี้ยง	๘๗	๖๑	๗,๙๓๑
ขุขันธ์	๖๒๗	๔๑๗.๒๐	๙๕,๔๔๓	วังหิน	๔๒๐	๒๓๘.๖๕	๖๗,๕๐๔
ไพรบึง	๑๓๐	๑๒๔.๓๖	๓๑,๖๑๘	ภูสิงห์	๔๓๒	๒๒๗.๙๕	๗๓,๘๓๕
ปรังคัง	๕๖๐	๓๐๐.๖๐	๙๙,๗๔๙	เมืองจันทร์	๒๖	๑๔.๒๕	๒,๙๕๑
ขุนหาญ	๑๘๘	๑๓๓.๖๐	๒๐,๐๔๐	เบญจลักษ์	๒๒๗	๑๐๐.๐๐	๑๗,๖๔๗
ราชไศล	๓๘๗	๒๕๗.๔๗	๕๘,๙๙๙	พยุห์	๒๘	๑๔.๒๐	๔,๒๐๐
อุทุมพรพิสัย	๑,๒๔๘	๖๕๙.๓๖	๑๙๒,๕๗๖	โพธิ์ศรีสุวรรณ	๖๙	๓๑.๒๕	๗,๔๙๐
บึงบูรพ์	๑๔	๓๕.๔๐	๓,๓๗๐	ศีลาสาท	๓	๒	๓๔๐
				รวม	๖,๔๓๐	๓,๘๐๓.๖๘	๑,๔๕๘,๓๕๑

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดศรีสะเกษ ข้อมูล ณ กันยายน ๒๕๖๓

๑.๓.๑๕.๒ จังหวัดศรีสะเกษ มีผลผลิตและมูลค่าสัตว์น้ำของจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี ๒๕๕๙-๒๕๖๐ โดยมีผลผลิตมากที่สุดจากแหล่งน้ำธรรมชาติ จำนวน ๔,๑๕๐ ตัน มูลค่า ๒๐๙.๒๕ ล้านบาท โดยมีรายละเอียด ดังนี้

แหล่งผลิต	๒๕๕๙*		๒๕๖๐*	
	ตัน	ล้านบาท	ตัน	ล้านบาท
๑. แหล่งน้ำธรรมชาติ	๕,๒๗๙.๐๐	๒๓๗.๕๖	๔,๑๕๐.๐๐	๒๐๙.๒๕
๒. การประมงท้องถิ่น	๔,๙๐๐.๐๐	๒๑๐.๗	๔,๑๑๐.๐๐	๑๖๘.๓
๓. การเลี้ยงในบ่อดิน	๙๕๐	๕๗	๑,๕๑๐.๐๐	๕๘.๘
๔. การเลี้ยงในกระชัง	๑,๘๗๐.๐๐	๑๒๑.๕๕	๑,๔๗๖.๐๐	๑๒๑.๙๔
รวม	๑๒,๙๙๙.๐๐	๖๒๖.๘๑	๑๑,๒๔๖.๐๐	๕๕๘.๒๙

ที่มา สถิติการประมงแห่งประเทศไทย * ค่าประมาณการของสำนักงานประมงจังหวัดศรีสะเกษ ผลผลิตสัตว์น้ำจากการเพาะเลี้ยง

จังหวัดศรีสะเกษ	รวม		บ่อ		นา		ร่องสวน		กระชัง	
	จำนวน(ฟาร์ม)	เนื้อที่(ไร่)	จำนวน(ฟาร์ม)	เนื้อที่(ไร่)	จำนวน(ฟาร์ม)	เนื้อที่(ไร่)	จำนวน(ฟาร์ม)	เนื้อที่(ไร่)	จำนวน(ฟาร์ม)	เนื้อที่(ไร่)
ประเภทการเลี้ยง	5,701	3,328	5,639	3,302	13	16	4	4	45	6
ผลผลิต (ตัน)		1,349		1,218		3		-		128
มูลค่า (ล้านบาท)		55.18		48.72		0.06		-		6.40

ที่มา สถิติการประมงแห่งประเทศไทย พ.ศ.๒๕๖๐ *ค่าประมาณการสำนักงานประมงจังหวัดศรีสะเกษ

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลทั่วไปทุเรียน

๒.๑ ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ทุเรียน วงศ์ (Family): Bombacaceae

ชื่อสามัญ (Common name): Durian

ชื่อวิทยาศาสตร์ (Scientific name): *Durio zibethinus* Murray

ใบ

ทุเรียนเป็นไม้ยืนต้น ไม่มีการผลัดใบ ทรงพุ่มแผ่กว้าง อาจสูงถึง ๒๐ ถึง ๔๐ เมตรสำหรับต้นที่ปลูกมาจากเมล็ด ส่วนต้นที่ปลูกจากการเสียบยอดอาจสูงถึง ๘ ถึง ๑๒ เมตร ใบเป็นใบเดี่ยว ยาวประมาณ ๘ ถึง ๒๐ เซนติเมตร และกว้างประมาณ ๔ ถึง ๖ เซนติเมตร ลักษณะของใบมีลักษณะเป็นพีชใบเลี้ยงคู่ชนิดใบกว้างแบบใบเลี้ยงเดี่ยว ขนาดของใบกว้าง ๒-๓ นิ้ว ยาว ๖-๘ นิ้วปลายใบแหลม มีก้านใบสีน้ำตาลยาวประมาณ ๑ นิ้ว บนใบสีเขียวแก่ถึงเขียวเข้ม ใต้ใบเป็นสีน้ำตาล เส้นใบทุเรียนสานกัน เป็นร่างแห

ราก

ทุเรียนเป็นพันธุ์ไม้ที่มีรากหาอาหารกันตามผิวดินจนถึงระดับ ๕๐ เซนติเมตร มีรากพิเศษที่เกิดจากบริเวณโคนต้นอยู่มากมายตามผิวดิน แตกออกมาลักษณะตีนตะขาบเรียกว่า "รากตะขาบ" รากแก้วของ ทุเรียนทำหน้าที่ยึดลำต้น ทุเรียนนหน่ส่วนใหญ่ ไม่มีรากแก้วเพราะปลูกจากกิ่งตอน แต่จะมีรากพิเศษแทนหรือรากแขนงที่แตกจากรากพิเศษที่ยังลึกลงไปผิวดินทำหน้าที่คล้ายรากแก้วและสามารถหยั่งลึกไปถึงระดับน้ำใต้ดินได้ มีรากฝอยเป็น รากหาอาหาร ออกจากรากพิเศษที่ทำหน้าที่ดูดอาหารด้วย

ดอก

ทุเรียนมีลักษณะคล้ายระฆัง มีส่วนของ ดอกครบถ้วนและเป็นดอกสมบูรณ์เพศ มีรังไข่อยู่เหนือส่วนอื่นของดอกแต่ละ ดอกประกอบด้วย กลีบเลี้ยงอยู่ชั้นนอกสุดมีสีเขียวอมน้ำตาล หุ้มดอกไว้มิดชิดโดยไม่มีการแบ่งกลีบ แต่เมื่อดอกใกล้แย้ม จึงแยกออกเป็นสองหรือสามกลีบ กลีบรองลักษณะคล้ายหม้อตาลโตนดอยู่ถัดเข้าไปจากกลีบเลี้ยง กลีบดอกสีขาวนวลมี ๕ กลีบ เกสรตัวผู้มี ๕ ชุด ประกอบด้วยก้านเกสร ๕-๘ อัน ทุเรียนมักออกดอกเป็นช่อๆ หนึ่งมีตั้งแต่ ๑-๓๐ ดอก ดอกมักอยู่รวม กันเป็นพวง ๆ มี ๑-๘ ดอก

ผล

ผลของทุเรียนมีเปลือกหนา มีหนามแหลมแข็งเป็นรูปปริมาตรตลอดผล ทรงของผลทุเรียนมีหลายรูปแบบแล้วแต่ชนิดพันธุ์ของทุเรียน เช่นพันธุ์กลม (ก้านยาว กระดุม) พันธุ์ก้นป้าน (หมอนทอง ทองย้อย) ฯลฯ ผลมีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ ๑๐-๒๐ เซนติเมตรความยาวอยู่ที่ลักษณะของทุเรียน เนื้อของทุเรียนมีสีจําปาหรือเนื้อสีเหลืองอ่อน ขึ้นอยู่กับสภาพของดินและพันธุ์ของทุเรียน

๒.๒ ลักษณะทั่วไป

ทุเรียน เป็นไม้ผลยืนต้นขนาดใหญ่ สามารถเจริญเติบโตและให้ผลผลิตได้ดีในเขตที่มีสภาพอากาศร้อนชื้น อุณหภูมิที่เหมาะสม ประมาณ ๑๐ ถึง ๔๖ องศาเซลเซียส มีจำนวนปริมาณน้ำฝนไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ มิลลิเมตรต่อปี มีการกระจายตัวของฝนดี ความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศสูงประมาณ ๗๕ ถึง ๘๕ เปอร์เซ็นต์ ดินมีค่าความเป็นกรดเป็นด่าง (pH) ประมาณ ๕.๕ ถึง ๖.๕ (กรมวิชาการเกษตร)

๒.๓ พันธุ์ทั่วไป

ทุเรียนที่ปลูกในประเทศไทยแบ่งตามลักษณะของผลจะสามารถแบ่งออกได้เป็น ๖ กลุ่ม ดังนี้

๑. **กลุ่มกบ** มีลักษณะรูปทรงใบเป็นแบบรูปไข่ขอบขนาน (oval-oblong) ลักษณะปลายใบเป็นแบบแหลมโค้ง (acuminate-curve) ลักษณะฐานใบเป็นแบบกลมมน (rounded-obtuse) และลักษณะทรงผลของกลุ่มกบนี้จะกระจายอยู่ใน ๓ ลักษณะคือกลม (rounded) กลมรี (oval) กลมแป้น (oblate) รูปร่างของหนามผลมีลักษณะโค้งงอ (hooked) ทุเรียนกลุ่มกบมี ๔๖ พันธุ์ ๑. กบแม่เต่า ๒. กบเล็บเหยี่ยว ๓. กบตาขำ ๔. กบพิกกุล ๕. กบวัดกล้วย ๖. กบชายน้ำ ๗. กบสาวน้อย (กบก้านสั้น) ๘. กบสุวรรณ ๙. กบเจ้าคุณ ๑๐. กบตาหุ้ม (กบดำ) ๑๑. กบตาปุ่น ๑๒. กบหน้าศาล ๑๓. กบจำปา (กบแข็งสิงห์) ๑๔. กบเบา ๑๕. กบรัศมี ๑๖. กบตาให้ ๑๗. กบตาแจ่ม ๑๘. กบทองคำ ๑๙. กบสีนาค ๒๐. กบทองก้อน ๒๑. กบไว ๒๒. กบงู ๒๓. กบตาเต่า ๒๔. กบชมพู ๒๕. กบพลเทพ ๒๖. กบพวง ๒๗. กบวัดเพลง ๒๘. กบก้านเหลือง ๒๙. กบตานวล ๓๐. กบตามาก ๓๑. กบทองเพ็ง ๓๒. กบราชเนตร ๓๓. กบแก้ว ๓๔. กบตานุช ๓๕. กบตามิตร ๓๖. กบสีสมุทร ๓๗. กบตาแมน ๓๘. กบระเกด ๓๙. กบซ้อนกลิ้ง ๔๐. กบตาเป็น ๔๑. กบทองดี ๔๒. กบธีระ ๔๓. กบมังกร ๔๔. กบ ลำเจียก ๔๕. กบหลังวิหาร และ ๔๖. กบหัวล้าน

ลักษณะทุเรียนกลุ่มกบ

ที่มา: สารานุกรมสำหรับเยาวชนไทย เล่มที่ ๒๘

(<http://kanchanapisek.or.th/kp๖/BOOK๒๘/chapter๔/t๒๘-๔-1๒.htm#sect๑a>)

๒. **กลุ่มลวง** มีลักษณะรูปทรงใบ ป้อมกลางใบ (elliptical) ลักษณะปลายใบเรียวแหลม (acuminate-acute) ลักษณะฐานใบแหลม (acute) และมน (obtuse) ลักษณะทรงผลกระจายอยู่ใน ๒ ลักษณะ คือ ทรงกระบอก (cylindroidal) และรูปรี (elliptic) รูปร่างของหนามผลมีลักษณะเว้า (concave) ทุเรียนกลุ่มลวงมี ๑๒ พันธุ์ ได้แก่ ๑. ลวง ๒. ลวงทอง ๓. ลวงมะรุ้ม ๔. ชะนี ๕. ชะนีกิ่งม้วน ๖. ชมพูศรี ๗. ย่ามะหวาด ๘. สายหยุด ๙. ชะนีก้านยาว ๑๐. ชะนีน้ำตาลทราย ๑๑. มดแดง และ ๑๒. สีเทา

ที่มา: สารานุกรมสำหรับเยาวชนไทย เล่มที่ ๒๘

(<http://kanchanapisek.or.th/kp๖/BOOK๒๘/chapter๔/t๒๘-๔-1๒.htm#sect๑a>)

๓. **กลุ่มก้านยาว** มีลักษณะรูปทรงใบแบบป้อมปลายใบ (obovate-lanceolate) ลักษณะปลายใบเรียวแหลม (acuminate) ลักษณะฐานใบเรียว (caunate acute) ลักษณะทรงผลเป็นรูปไข่กลับ (obovate) และกลม (rounded) รูปร่างของหนามผลมีลักษณะนูน (convex) ทุเรียนกลุ่มก้านยาวมี ๘ พันธุ์ ได้แก่ ๑. ก้านยาว ๒. ก้านยาววัดสัก (เหลืองประเสริฐ) ๓. ก้านยาวสีนาค ๔. ก้านยาวพวง ๕. ก้านยาวใบต่าง ๖. ทองสุก ๗. ชมภูบาน และ ๘. ต้นใหญ่

ลักษณะทุเรียนกลุ่มก้านยาว

ที่มา: สารานุกรมสำหรับเยาวชนไทย เล่มที่ ๒๘

(<http://kanchanapisek.or.th/kp๖/BOOK๒๘/chapter๔/t๒๘-๔-๒.htm#sect๑a>)

๔. **กลุ่มกำป็น** มีลักษณะรูปทรงใบ ยาวเรียว (linear-oblong) ลักษณะปลายใบเรียวแหลม (caudate-acuminate) ลักษณะฐานใบแหลม (acute) ลักษณะทรงผลเป็นทรงขอบขนาน (oblong) รูปร่างของหนามผลมีลักษณะแหลมตรง (pointed) ทุเรียนกลุ่มกำป็นมี ๑๓ พันธุ์ ได้แก่ ๑. กำป็นเดิม (กำป็นขาว) ๒. กำป็นเหลือง (เจ้ากรม) ๓. กำป็นแดง ๔. กำป็นตาแพ ๕. กำป็นพวง ๖. ชายมะไฟ ๗. ปิ่นทอง ๘. เม็ดในกำป็น ๙. เหา ๑๐. หมอนเดิม ๑๑. หมอนทอง ๑๒. กำป็นบางสีทอง และ ๑๓. ลุงเกตุ

ลักษณะทุเรียนกลุ่มกำป็น

ที่มา: สารานุกรมสำหรับเยาวชนไทย เล่มที่ ๒๘

(<http://kanchanapisek.or.th/kp๖/BOOK๒๘/chapter๔/t๒๘-๔-๒.htm#sect๑a>)

๕. **กลุ่มทองย้อย** มีลักษณะรูปทรงใบแบบป้อมปลายใบ (obovate-lanceolate) ลักษณะปลายใบเรียวแหลม (acuminate) ลักษณะฐานใบมน (obtuse) ลักษณะทรงผลเป็นรูปไข่ (ovate) รูปร่างของหนามผลมีลักษณะนูนปลายแหลม (pointed-convex) ทุเรียนกลุ่มทองย้อยมี ๑๔ พันธุ์ ได้แก่ ๑. ทองย้อยเดิม ๒. ทองย้อยฉัตร ๓. ฉัตร ๔. ฉัตรสีนาค ๕. ฉัตรสีทอง ๖. พวงฉัตร ๗. ทองใหม่ ๘. นมสวรรค์ ๙. ทับทิม ๑๐. ธรณีไหว ๑๑. นกหยิบ ๑๒. แดงรัศมี ๑๓. อีอึ้ง และ ๑๔. อีทุย

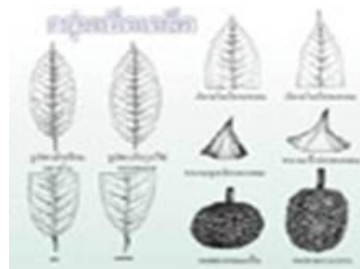

ลักษณะทุเรียนกลุ่มทองย้อย

ที่มา: สารานุกรมสำหรับเยาวชนไทย เล่มที่ ๒๘

(<http://kanchanapisek.or.th/kp๖/BOOK๒๘/chapter๔/t๒๘-๔-1๒.htm#sect๑a>)

๖. กลุ่มเบ็ดเตล็ด ทุเรียนที่จัดอยู่ใน กลุ่มนี้มีลักษณะไม่แน่ชัด บางลักษณะอาจเหมือนกับกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งใน ๕ กลุ่มแรก ขณะเดียวกันก็มีลักษณะที่ผันแปรออกไป เช่น ลักษณะรูปทรงใบจะมีลักษณะป้อมกลางใบ (elliptical) หรือรูปไข่ขอบขนาน (oval-oblong) ลักษณะปลายใบเรียวแหลม (acuminate-acute หรือ cuspidate-acuminate) ลักษณะฐานใบแหลม (acute) หรือมน (obtuse) ลักษณะทรงผลกระจายกันอยู่ใน ๓ ลักษณะ คือ กลมแบน (oblate) กลมรี (oval) และทรงกระบอก (cylindroidal) รูปร่างของหนามผลมีลักษณะเว้าปลายแหลม (pointed-concave) หรือนูนปลายแหลม (pointed-convex) ทุเรียนกลุ่มเบ็ดเตล็ดมี ๘๑ พันธุ์ ได้แก่ ๑. กะเทยเนื้อขาว ๒. กะเทยเนื้อแดง ๓. กะเทยเนื้อเหลือง ๔. กระจุมทอง ๕. กระจุมสีนาค ๖. กระจุมโพรงทอง ๗. กระจุมทอง (กระจุมทองดี) ๘. ก้อนทอง ๙. เขียวดำลิ่ง ๑๐. ขุนทอง ๑๑. จอกลอย ๑๒. ชายมิ่งคุด ๑๓. แดงข้างเขียน ๑๔. แดงตาน้อย ๑๕. แดงตาเผื่อน ๑๖. แดงสาวน้อย ๑๗. ดาวกระจาย ๑๘. ตะพานน้ำ ๑๙. ตะโก (ทองแดง) ๒๐. ตุ่มทอง ๒๑. ทศพิณ ๒๒. ทองคำตาพรวด ๒๓. ทองม้วน ๒๔. ทองคำ ๒๕. นกกระจิบ ๒๖. บาดรทองคำ (อีบาดร) ๒๗. บางขุนนนท์ ๒๘. เบ็ดถบ ๒๙. ฝอยทอง ๓๐ พวงมาลัย ๓๑. พวงมณี ๓๒. เม็ดในยายปราง ๓๓. เม็ดในบางขุนนนท์ ๓๔. ยินดี ๓๕. ลำเจียก ๓๖. สีทอง ๓๗. สีไพร ๓๘. สาวชมเห็ด ๓๙. สาวชมฟักทอง (ฟักทอง) ๔๐. หางสิงห์ ๔๑. เหยี่ยวทอง ๔๒. ไร่ไข่ ๔๓. อินทราชิต ๔๔. อีล่า ๔๕. อีลิป ๔๖. อียกษ์ ๔๗. อีหนัก ๔๘. ตอสามเส้า ๔๙. ทองนพคุณ ๕๐. ทองหยอด ๕๑. ทองหยิบ ๕๒. นมสด ๕๓. เนื้อหนา ๕๔. โบริณ ๕๕. ฟักข้าว ๕๖. พื้นเมืองเกาะช้าง ๕๗. มะนาว ๕๘. เม็ดในกระจุม ๕๙. เม็ดในก้านยาว ๖๐. เม็ดในลวง ๖๑. เมล็ดพงษ์พันธ์ ๖๒. เมล็ดผืน ๖๓. เมล็ดลับแล ๖๔. เมล็ดสม ๖๕. เมล็ดอารีย์ ๖๖. ย่อมแก้ว ๖๗. ลวงเพาะเมล็ด ๖๘. ลุงไหล ๖๙. ลูกหนัก ๗๐. สาเก ๗๑. สาวใหญ่ ๗๒. หมอนข้าง ๗๓. หมอนละอองฟ้า ๗๔. หลงลับแล ๗๕. หัวลูกไม่ถึงฝัก ๗๖. เหมราช ๗๗. เหลืองทอง ๗๘. อังอน ๗๙. ไร่เม่น ๘๐. ไร่ใหม่ และ ๘๑. กะเทยข้าวสั้น

ลักษณะทุเรียนกลุ่มเบ็ดเตล็ด

ที่มา: สารานุกรมสำหรับเยาวชนไทย เล่มที่ ๒๘

(<http://kanchanapisek.or.th/kp๖/BOOK๒๘/chapter๔/t๒๘-๔-1๒.htm#sect๑a>)

๒.๔ พันธุ์ส่งเสริม

๑. พันธุ์ชะนี

ลักษณะเด่น เนื้อละเอียดเหนียว สีสวย มีสีเหลืองเข้ม การสุกของเนื้อในผลเดียวกันสม่ำเสมอ ทนทานต่อโรครากเน่าโคนเน่าพอสมควร

ลักษณะด้อย ออกดอกติดผลไม่ดี มักพบอาการแค้น เต่าเผา ใ้้ซึม งามแล้วเนื้อแฉะ กลิ่นฉุน คุณภาพเนื้อ ไม่เหมาะสำหรับแปรรูป

๒. พันธุ์หมอนทอง

ลักษณะเด่น เนื้อหนา เมล็ดลึบ กลิ่นไม่แรง ติดผลดี ผลสุกเก็บได้นานกว่าพันธุ์อื่น (เมื่อสุกงอมเนื้อไม่แฉะ) ไม่ค่อยพบอาการแค้น เต่าเผาหรือใ้้ซึม คุณภาพเนื้อเหมาะสำหรับการแปรรูป ในรูปแบบของการแช่แข็ง กวน และทอดกรอบ

ลักษณะด้อย ไม่ทนทานต่อโรครากเน่า โคนเน่า เนื้อหยาบ สีเนื้อเหลืองอ่อน (ไม่เข้ม) มักพบการสุกไม่สม่ำเสมอ อาจสุกทั้งผล สุกบางพู หรือสุกบางส่วนในพูเดียวกัน

๓. พันธุ์ก้านยาว

ลักษณะเด่น เนื้อละเอียดเหนียว สีเนื้อสม่ำเสมอ เมื่อสุกงอมแล้วเนื้อไม่แฉะ ติดผลดี พบอาการแค้นเล็กน้อย ติดผลง่าย ผลมีขนาดปานกลางถึงใหญ่

ลักษณะด้อย เปลือกหนา เนื้อไม่ค่อยหนา เมล็ดมีขนาดใหญ่และมีจำนวนมากเป็นใ้้ซึมง่าย มีอาการเต่าเผาปานกลาง ไม่ทนทานต่อโรครากเน่าโคนเน่า ถ้าหากมีจำนวนผลมากคุณภาพผลจะไม่ดีและจะทำให้กิ่งแห้งตายในภายหลัง อายุการให้ผลหลังปลูกช้า ผลสุกเก็บได้นาน กั้นผลจะแตกง่าย

๔. พันธุ์กระดุม

ลักษณะเด่น ออกดอกเร็ว ผลแก่เร็วจึงขายได้ราคาดีและไม่มีปัญหาใ้้ซึม อายุการให้ผลหลังปลูกเร็ว ติดผลดี ผลดก

ลักษณะด้อย ไม่ทนทานต่อโรครากเน่าโคนเน่า ผลมีขนาดเล็ก เนื้อบาง ถ้าออกผลล่าช้าไปตรงกับการออกผลของพันธุ์อื่นจะมีปัญหาเรื่องตลาด (กรมวิชาการเกษตร)

๒.๕ สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

สภาพดิน ควรเป็นดินร่วน ดินร่วนปนทราย ดินเหนียวปนทรายที่มีการระบายน้ำได้ดี และมีหน้าดินลึก เพราะทุเรียนเป็นพืชที่อ่อนแอต่อสภาพน้ำขัง และความเป็นกรดต่างของดินอยู่ระหว่าง ๕.๕ ถึง ๖.๕ หากจำเป็นต้องปลูกทุเรียนในสภาพดินทราย จำเป็นจะต้องนำหน้าดินจากแหล่งอื่นมาเสริม ต้องใส่ปุ๋ยคอกรวมถึงต้องมีการดูแลเรื่องการให้น้ำมากเป็นพิเศษ และแหล่งน้ำต้องเพียงพอด้วย

แหล่งน้ำ ต้องมีแหล่งน้ำจัดให้ต้นทุเรียนได้เพียงพอตลอดทั้งปี

อุณหภูมิและความชื้น ทุเรียนชอบอากาศร้อนชื้น อุณหภูมิที่เหมาะสมอยู่ในช่วงประมาณ ๒๕ ถึง ๓๐ องศาเซลเซียส มีความชื้นสัมพัทธ์ในอากาศประมาณ ๗๕ ถึง ๘๕ เปอร์เซ็นต์ หากปลูกในพื้นที่ที่มีอากาศแห้งแล้ง พื้นที่ที่มีอากาศร้อนจัดเย็นจัด และมีลมแรง จะพบปัญหาใบไหม้หรือใบร่วง ทำให้ต้นทุเรียนไม่เจริญเติบโตหรือเติบโตช้าให้ผลผลิตช้าและน้อยไม่คุ้มต่อการลงทุน (กรมวิชาการเกษตร)

๒.๖ การปลูกและการดูแลรักษา

๒.๖.๑ การเตรียมพื้นที่

ต้องปรับพื้นที่ก่อนที่จะกำหนดฝังปลูกและติดตั้งระบบน้ำ โดยปรับพื้นที่ให้ราบไม่ให้มีแอ่งที่น้ำท่วมขังได้ และถ้าเป็นไปได้ควรปรับเป็นเนินลูกฟูกเพื่อปลูกทุเรียนบนสันเนิน ระยะห่างระหว่างต้นและระหว่างแถวด้านละ ๙ เมตร ปลูกได้ไร่ละ ๒๐ ต้น หรือ ๘ ถึง ๑๐ X ๘ ถึง ๑๐ เมตร ปลูกทุเรียนได้ประมาณ ๑๖ ถึง ๒๕

ต้นต่อไร่ และการทำสวนขนาดใหญ่ ควรขยายระยะระหว่างแถวให้กว้างขึ้นเพื่อสะดวกต่อการนำเครื่องจักรกลต่างๆ ไปทำงานในระหว่างแถว นอกจากนี้ในการวางแผนกำหนดแถวปลูก จะต้องคำนึงถึงแนวปลูกขวางความลาดเทของพื้นที่ หรืออาจกำหนดในแนวตั้งฉากกับถนน หรือกำหนดแถวปลูกไปในแนวทิศตะวันออกหรือทิศตะวันตก และถ้ามีการจัดวางระบบน้ำจะต้องพิจารณาแนวทางการจัดวางท่อในสวนด้วย จากนั้นจึงปักไม้ตามระยะที่กำหนดเพื่อขุดหลุมปลูกต่อไป

๒.๖.๒ วิธีการปลูก

การปลูกทุเรียนสามารถทำได้ทั้งการขุดหลุมปลูก ซึ่งเหมาะกับพื้นที่ที่ค่อนข้างแล้งและยังไม่มี การวางระบบน้ำไว้ก่อนปลูก ซึ่งวิธีนี้ดินในหลุมจะช่วยเก็บความชื้นได้ดีขึ้น แต่หากมีฝนตกชุก มีน้ำขังจะทำให้รากเน่าและต้นทุเรียนตายได้ง่าย ส่วนการปลูกโดยไม่ต้องขุดหลุม (ปลูกแบบนั่งแท่นหรือยกโคก) เหมาะกับพื้นที่ฝนตกชุก วิธีนี้ทำให้มีการระบายน้ำดี น้ำไม่ขังบริเวณโคนต้น แต่ต้องวางระบบน้ำให้ดีกว่าก่อนปลูก ซึ่งต้นทุเรียนจะเจริญเติบโตเร็วกว่าการขุดหลุม ทั้งนี้จุดเน้นที่สำคัญ คือ ควรใช้ต้นกล้าที่มีขนาดเล็ก มีระบบรากดี ไม่ขดงอ แต่หากจะปลูกด้วยต้นกล้าขนาดใหญ่ควรตัดแต่งรากที่ขดงอทั้งที่ก้นถุงและด้านข้าง รวมทั้งควรมีการพรางแสงให้กับต้นทุเรียนที่ปลูกใหม่ด้วยตาข่ายพรางแสงหรือ(ทาง) ใบมะพร้าว หรือปลูกไม้ที่ให้ร่มเงา เช่น กล้วย เป็นต้น

๒.๖.๓ ฤดูปลูก

หากมีการจัดระบบการให้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถดูแลให้น้ำกับต้นทุเรียนได้สม่ำเสมอ ช่วงหลังปลูกและควรปลูกตั้งแต่เดือนมีนาคมถึงเดือนเมษายน แต่ถ้าหากจัดระบบน้ำไม่ทันหรือยังไม่อาจดูแลเรื่องน้ำได้ ควรจะปลูกในช่วงต้นฤดูฝน

๒.๗ การดูแลรักษาในระยะก่อนให้ผล

๒.๗.๑ การให้น้ำ

การให้น้ำอย่างสม่ำเสมอเพื่อการเจริญเติบโตที่ดีและต่อเนื่อง

๒.๗.๒ การตัดแต่งกิ่ง

เริ่มตัดแต่งกิ่งหลังจากปลูกแล้วประมาณ ๑ ถึง ๑.๕ ปี เพื่อให้ต้นทุเรียนมีโครงสร้างและทรงพุ่มที่ดี และการตัดแต่งกิ่งจะต้องเว้นลำต้นเดี่ยว และเว้นกิ่งประธานกิ่งแรกสูงจากพื้นดินประมาณ ๑ เมตร และไว้กิ่งให้เรียงเป็นระเบียบ เหมาะแก่การไว้ผลและไม่บดบังแสงแดดซึ่งกันและกัน และจะต้องควบคุมความสูงของลำต้นไว้ที่ประมาณ ๗ เมตร

๒.๗.๓ การใส่ปุ๋ย

ในปีแรกหลังปลูก ควรใส่ปุ๋ยและทำโคน จำนวน ๔ ครั้ง (การทำโคน หมายถึง การกำจัดวัชพืชใต้ทรงพุ่ม ถากดินรอบนอกทรงพุ่มมาพูนกลบใต้ทรงพุ่มในลักษณะลาดเอียงจากต้นพันธุ์ออกไปโดยรอบ และหลีกเลี่ยงการถากดินบริเวณโคนต้นเพราะระบบรากทุเรียนที่อยู่ค่อนข้างตื้นใกล้ผิวดินจะได้รับอันตราย และชะงักการเจริญเติบโต หรือทำให้โรครากเน่าโคนเน่าเข้าทำลายได้ง่ายขึ้น) โดยควรใส่ปุ๋ยและทำโคนครั้งที่ ๑ หลังจากปลูกแล้วประมาณ ๑ เดือน หลังจากนั้นก็ทำต่อเนื่องกันจนถึงสิ้นปี และควรใส่ปุ๋ยและทำโคนเดือนเว้นเดือน โดยในแต่ละครั้งควรใส่ปุ๋ยในปริมาณ ดังนี้ ครั้งที่ ๑ ถึง ๓ ใส่ปุ๋ยคอก จำนวน ๕ กิโลกรัมต่อต้น ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยคอก ๕ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยเคมี สูตร ๑๕-๑๕-๑๕ หรือ ๑๖-๑๖-๑๖ ประมาณ ๑๕๐-๒๐๐ กรัมต่อต้น ปีต่อไป (ระยะที่ต้นทุเรียนยังไม่ให้ผลผลิต) ควรใส่ปุ๋ยและทำโคนอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง ในช่วงต้นฤดูฝนและหลังฤดูฝน โดยควรใส่ปุ๋ยในปริมาณ ดังนี้

ปุ๋ยคอก อัตราเป็นบั้งที่ต่อต้นต่อปี เท่ากับ ๒ เท่าของขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางทรงพุ่ม (เมตร) แบ่งใส่ ๒ ครั้งต่อปี ยกตัวอย่าง เช่น ต้นทุเรียนมีเส้นผ่าศูนย์กลางทรงพุ่ม ๓ เมตร ควรใส่ปุ๋ยคอกปีละ ๖ บั้งที่ หรือ ๑๓.๕ กิโลกรัม แบ่งใส่ ๒ ครั้ง (๒.๒๕ กิโลกรัม = ๑ บั้งที่)

ปุ๋ยเคมี สูตร ๑๕-๑๕-๑๕ หรือ ๑๖-๑๖-๑๖ อัตราเป็นกิโลกรัมต่อต้นต่อปี เท่ากับขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางทรงพุ่ม (เมตร) แบ่งใส่ ๒ ถึง ๔ ครั้งต่อปี ยกตัวอย่าง เช่น ต้นทุเรียนมีเส้นผ่าศูนย์กลาง ทรงพุ่ม ๓ เมตร ควรใส่ปุ๋ยเคมีปีละ ๓ กิโลกรัม แบ่งใส่ ๒ ถึง ๔ ครั้งต่อปี

๒.๘ การดูแลในระยะให้ผลผลิต

๒.๘.๑ การให้น้ำ

ควรให้น้ำสม่ำเสมอในช่วงที่มีการเจริญเติบโตทางใบ และงดน้ำในช่วงปลายฝนเพื่อเตรียมการออกดอก เมื่อทุเรียนออกดอกแล้วให้ควบคุมปริมาณน้ำที่จะให้ โดยค่อยๆ เพิ่มปริมาณน้ำขึ้นเรื่อยๆ เพื่อให้ดอกทุเรียนมีพัฒนาการที่ดี จนเมื่อดอกทุเรียนพัฒนาถึงระยะหว่าก้าไล (ก่อนดอกบาน ๑ สัปดาห์) ก็ให้ลดปริมาณน้ำลง โดยให้เพียง ๑ ใน ๓ ของปกติ เพื่อช่วยให้มีการติดผลดีขึ้นและให้น้ำในปริมาณนี้ไปจนดอกบานและติดผลได้ ๑ สัปดาห์ จากนั้นจึงค่อยๆ เพิ่มปริมาณน้ำขึ้นเรื่อยๆ และต้องให้น้ำอย่างเพียงพอและสม่ำเสมอตลอดช่วงพัฒนาการของผลทุเรียน

๒.๘.๒ การใส่ปุ๋ย

ควรใส่ปุ๋ยและวัสดุปรับปรุงดินตามผลการตรวจวิเคราะห์ดิน หรืออาจใส่ปุ๋ยตามแนวทางดังนี้

๑. ใส่ปุ๋ยเพื่อเพิ่มความสมบูรณ์ต้นหลังเก็บเกี่ยว

- ปุ๋ยอินทรีย์ จำนวน ๒๐ ถึง ๕๐ กิโลกรัมต่อต้น

- ปุ๋ยเคมี สูตร ๑๕-๑๕-๑๕ หรือ ๑๖-๑๖-๑๖ อัตราเป็นกิโลกรัมต่อต้นเท่ากับ ๑ ใน ของเส้น

ผ่า ศูนย์กลางทรงพุ่ม

๒. ใส่ปุ๋ยเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของผล

- เมื่อผลมีอายุ ๗ สัปดาห์ ใส่ปุ๋ยเคมีสูตร ๑๒-๑๒-๑๗-๒ หรือ ๑๓-๑๓-๒๑ อัตราเป็นกิโลกรัมต่อต้น เท่ากับ ๑ ใน ๓ ของเส้นผ่าศูนย์กลางทรงพุ่ม

๓. ใส่ปุ๋ยเพื่อเพิ่มคุณภาพเนื้อ

- เมื่อผลมีอายุ ๑๐ ถึง ๑๑ สัปดาห์ ใส่ปุ๋ยเคมีสูตร ๐-๐-๕๐ อัตรา ๑ ถึง ๒ กิโลกรัมต่อต้น

๒.๘.๓ การตัดแต่งดอก

ทำการตัดแต่งดอกหลังจากออกดอก ๕ สัปดาห์ ควรตัดแต่งช่อดอกบนกิ่งขนาดเล็ก (เส้นผ่าศูนย์กลางกิ่งน้อยกว่า ๒ เซนติเมตร) หรือดอกที่อยู่ปลายกิ่งทิ้งให้เหลือเฉพาะดอกรุ่นเดียวกันในกิ่งเดียวกันให้มีจำนวนช่อดอกประมาณ ๓ ถึง ๖ ช่อดอกต่อความยาวกิ่ง ๑ เมตร แต่ละช่อดอกห่างกันประมาณ ๓๐ เซนติเมตร

๒.๘.๔ การตัดแต่งผล

ครั้งที่ ๑ เมื่อผลอายุ ๔ ถึง ๕ สัปดาห์หลังดอกบาน ตัดแต่งผลที่มีขนาดเล็ก รูปทรงบิดเบี้ยว และไม่อยู่ในตำแหน่งที่ต้องการออก เหลือผลไว้ประมาณ ๒ ถึง ๓ เท่าของจำนวนผลที่ต้องการไว้จริง ครั้งที่ ๒ เมื่อผลอายุ ๖ สัปดาห์หลังดอกบาน ระยะนี้ผลที่ปกติจะมีการขยายตัวด้านยาว สีผิวเขียวสดใส หนามมีขนาดปกติเรียวยาว ถ้าตรวจพบผลที่มีพัฒนาการผิดปกติ มีขนาดเล็ก หนามแดง หรือมีโรคแมลงเข้าทำลาย ให้ตัดทิ้ง (กรมวิชาการเกษตร)

๒.๙ การป้องกันกำจัดโรคและศัตรูทุเรียน

ศัตรูที่สำคัญของทุเรียนในระยะต้นเล็กซึ่งมีการเจริญเติบโตทางกิ่งก้านสาขา ได้แก่ โรครากเน่าโคนเน่า โรคราใบติด โรคราสีชมพู เพลี้ยไก่แจ้ และปัญหาสำคัญ คือวัชพืช ควรใช้หลายๆ วิธีประกอบกัน ทั้งการใช้แรงงาน ถอน ถาก ตัดด้วยเครื่องมือหรือใช้สารเคมี โดยต้องระมัดระวังอย่าให้ระบบรากกระทบกระเทือนและระวังไม่ให้ละอองสารเคมีกำจัดวัชพืชสัมผัสกับต้นทุเรียน (กรมวิชาการเกษตร)

๑. โรคจากเชื้อราไฟทอปธอรา

๑.๑ โรคเข้าทำลายใบ ให้พ่นสารเมตาแลกซิล หรืออีพอไซท์ออลูมิเนียม หรือกรดฟอสฟอรัส ให้ทั่วทั้งภายในและนอกทรงพุ่ม

๑.๒ โรคที่ระบปราก ใช้สารเมตาแลกซิลราดใต้ทรงพุ่มให้ทั่ว พร้อมกับกระตุ้นการเจริญของราก

๑.๓ โรคที่ลำต้นและกิ่ง ถ้าอาการเล็กน้อย ให้ชุดผิวเปลือกส่วนที่เป็นโรคออกไปเผาทำลาย แล้วทาด้วยปูนแดง หรือ สารเมตาแลกซิล ถ้าพบอาการรุนแรง ใช้กรดฟอสฟอรัส ฉีดเข้าลำต้น หรือกิ่งในบริเวณตรงข้าม หรือส่วนที่เป็นเนื้อไม้ดีใกล้บริเวณที่เป็นโรค

๒. โรคใบติด พบอาการเล็กน้อยให้ตัดเผาทำลาย หากอาการรุนแรงให้พ่นด้วยสารคาร์เบนดาซิม

๓. เพลี้ยไค้แจ้ เมื่อพบยอดทุเรียนถูกทำลายมากกว่า ๓๐ เปอร์เซ็นต์ของยอดหรือพบบัสนยอดมากกว่า ๒๐ เปอร์เซ็นต์ให้พ่นด้วยสารแลมปีดา ไซฮาโลทริน หรือคาร์บาริลหรือไซเปอร์เมทริน/ไพโซาโลน ทุก ๗ ถึง ๑๐ วันจนใบแก่

๔. ไรแดง พ่นสาร โพรพาไกต์ สลับกับสารเอคซีไทอะซอกซ์

๕. หนอนเจาะผล พ่นด้วยสารสะเดา หรือสารแลมปีดา ไซฮาโลทริน หรือคาร์โบซัลแฟน หรือไซเพอร์เมทรินและไพโซาโลน แต่ต้องหยุดใช้สารเคมีก่อนเก็บเกี่ยว ๑๕ วัน

๖. หนอนเจาะเมล็ดทุเรียน พ่นด้วยสารไซเพอร์เมทริน/ไพโซาโลน หรือสารไดอะซินอน แต่ต้องหยุดใช้สารเคมีก่อนเก็บเกี่ยว ๑๕ วัน

๗. เพลี้ยแป้ง หากการตัดแต่งผลอ่อนที่พบเพลี้ยแป้งเผาทำลาย ให้โรยสารคาร์บาริลรอบโคนต้น ป้องกันการแพร่ระบาดของมดดำ ในกรณีที่พบเพลี้ยแป้งหลังตัดแต่งผลครั้งสุดท้าย ควรพ่นด้วยสารมาลา-ไรออน ร่วมกับปีโตรเลียมออยล์ หรือใช้สารคลอไพริฟอส พ่นเป็นจุดเฉพาะกลุ่มผลที่สำรวจพบการทำลาย และต้องหยุดใช้สารเคมีก่อนเก็บเกี่ยว ๑๕ วัน

๘. โรคผลเน่า ให้ตัดและเผาทำลายเมื่อพบผลทุเรียนที่เป็นโรค แล้วพ่นด้วยสารอีพอไซท์ออลูมิเนียม หรือกรดฟอสฟอรัส ให้ทั่วต้นและหยุดพ่นสารเคมีก่อนเก็บเกี่ยวอย่างน้อย ๓๐ วัน

๒.๑๐ เทคโนโลยีการผลิตทุเรียน

๒.๑๐.๑ การเตรียมต้นเพื่อการออกดอก

ต้นทุเรียนที่พร้อมก่อนการออกดอกคือ ต้นทุเรียนที่ผ่านการเจริญเติบโตทางกิ่งก้านสาขาโดยมีการแตกใบอ่อนมาแล้วอย่างน้อย ๑ ชุด มีการสังเคราะห์แสงและสะสมอาหาร ในรูปของสารประกอบคาร์โบไฮเดรตเพียงพอ มีปริมาณใบมากเพียงพอ และสังเกตได้โดยเมื่อมองจากใต้ต้นขึ้นไป จะเห็นช่องว่างระหว่างใบในทรงพุ่มไม่เกินร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ผิวทรงพุ่ม ใบส่วนมากหรือทั้งหมดเป็นใบแก่ กิ่งของแต่ละยอดเริ่มแก่ ทำให้สังเกตได้ชัดเจนว่า ยอดตั้งขึ้นเกือบทุกยอด ต้นทุเรียนที่ได้รับการจัดการดี และมีสภาพพร้อมที่จะออกดอก จึงสังเกตได้จากการที่ต้นมีปริมาณใบพอเหมาะ ใบสมบูรณ์ มีสีเขียวเข้มเป็นมันและแก่ กิ่งของยอดแก่หรือยอดตั้งได้ เมื่อสภาพแวดล้อมเหมาะสมต่อการออกดอก คือ มีช่วงฝนทิ้งช่วง ๑๐-๑๔ วัน อุณหภูมิและความชื้นของอากาศค่อนข้างต่ำ จะทำให้ต้นทุเรียนออกดอกได้มาก และสม่ำเสมอทั่วทั้งต้น การเตรียมสภาพความพร้อมของต้นเพื่อการออกดอกจะประสบความสำเร็จได้ดั่งนั้น ต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับสภาพของต้นที่เป็นอยู่ ดังนี้

๑. ต้นที่มีสภาพความพร้อมค่อนข้างพร้อม เป็นต้นที่มีลักษณะโครงสร้างของทรงพุ่มค่อนข้างดี ทรงพุ่มเป็นรูปฉัตร มีกิ่งที่ขนาดพอดีเป็นจำนวนมาก โดยกิ่งนั้นไม่ใหญ่เกินไป (เส้นผ่าศูนย์กลางของกิ่งมากกว่า ๘ นิ้ว) หรือกิ่งมีขนาดเล็กเกินไป (เส้นผ่าศูนย์กลางของกิ่งน้อยกว่า ๓/๔ นิ้ว) มีปริมาณใบมาก และมีใบแก่ที่สมบูรณ์ซึ่งเป็นใบมีขนาดใหญ่ สีเขียวเข้มเป็นมัน ต้นประเภทนี้สามารถเตรียมความพร้อมได้ง่าย โดยการตัดแต่งกิ่งที่เป็นโรคและกิ่งขนาดเล็ก ออกไป ซึ่งมักเป็นกิ่งที่มีใบอยู่ด้านนอกของทรงพุ่ม และมีอยู่เป็นจำนวนมาก

๒. ต้นที่มีสภาพค่อนข้างโทรม เป็นต้นที่มีโครงสร้างของทรงพุ่มไม่ค่อยดี มีสัดส่วน ของใบต่อกิ่งน้อยกว่าต้นประเภทแรก คือ มีปริมาณน้อย ใบมีขนาดค่อนข้างเล็ก สีไม่เขียวเข้ม โดยปกติต้นประเภทนี้มักเป็นต้นที่มีอายุค่อนข้างมาก (มากกว่า ๑๕ ปี) การใส่ปุ๋ย ให้น้ำ หรือการจัดการด้านอารักขาพืช ในฤดูการผลิตที่ผ่านมาไม่เหมาะสม และมีการไถ่ผลมากจนต้นมีสภาพค่อนข้างทรุดโทรม เกิดผลกระทบต่อระบบราก ทำให้ระบบรากไม่สมบูรณ์ การจัดการเพื่อเตรียมสภาพความพร้อมของต้นจึงต้องมีการกระตุ้น พัฒนาการของระบบรากเพิ่มขึ้นเป็นพิเศษ เพื่อให้ระบบรากฟื้นตัวมีความสมบูรณ์พร้อมที่จะใช้ในการดูดซับธาตุอาหารและน้ำ การกระตุ้น พัฒนาการของระบบรากนี้จะต้องกระทำก่อนการใส่ปุ๋ยและให้น้ำ

๓. ต้นที่มีใบเหลืองเฉพาะบางกิ่ง เป็นลักษณะอาการเฉพาะ ต้นที่มีใบเหลืองเฉพาะบางกิ่งจะมีสภาพทั่วไปค่อนข้างสมบูรณ์ แต่ต้นทุเรียนจะแสดงอาการขาดน้ำ สังเกตได้จากใบทุเรียนจะมีอาการสลดและใบตกตั้งแต่ช่วงสายๆ หรือตอนบ่าย ซึ่งบ่งชี้ถึงการเข้าทำลาย ของโรครากเน่าและต้นเน่า เนื่องจากเชื้อราไฟทอปเทอร่า ดังนั้น การเตรียมสภาพความพร้อมของต้นประเภทนี้จะต้องดำเนินการ ต่างจากต้น ๒ ประเภทแรก คือ

๓.๑ การรักษาโรค โดยวิธีการตรวจหาตำแหน่งที่เป็นโรค ด้วยการสังเกตจากสีเปลือกลำต้นหรือกิ่ง โดยตำแหน่งที่เป็นโรคนั้น เปลือกจะมีสีคล้ำกว่าสีเปลือกปกติ และสังเกตเห็นคราบน้ำเป็นวง หรือไหลเป็นทางลงด้านล่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเช้า ที่มีอากาศชุ่มชื้น อาจเห็นเป็นหยดน้ำพุออกมาจากบริเวณแผลที่มีสีน้ำตาลปนแดง การรักษาโรคกิ่งและต้นเน่านี้ ทำได้โดยใช้มิดหรือสิ่งมีคมถากเปลือกบริเวณที่เป็นโรคออกบ้าง เพื่อให้ทราบขอบเขตของแผลที่ถูกเชื้อราเข้าทำลายอย่างชัดเจน แล้วใช้สารเมทาแลกซิล (Metalaxyl) ชนิดผงร้อยละ ๒๕ อัตรา ๕๐-๖๐ กรัม/น้ำ ๑ ลิตร หรือสารฟอสเอทิลอะลูมิเนียม (Phosethyl aluminum) ชนิดผงร้อยละ ๓๐ ในอัตรา ๘๐-๑๐๐ กรัม/น้ำ ๑ ลิตร ทาตรงบริเวณที่ถากออกให้ทั่ว และตรวจสอบแผลที่ทาไว้หลังจากการทาด้วยสารเคมีครั้งแรก ๑๕ วัน หากรอยแผลยังไม่แห้ง มีลักษณะฉ่ำน้ำ ให้ทาซ้ำ ด้วยสารเคมีชนิดเดิมจนกว่าแผลจะแห้ง

๓.๒ ชะลอการหลุดร่วงของใบ ต้นทุเรียนที่เป็นโรครากเน่า ต้นเน่านี้ ใบจะมีอาการเหลืองและหลุดร่วงไป เนื่องจากโรคทำให้เกิดการขัดขวางการเคลื่อนย้ายของธาตุอาหาร หรือสารประกอบคาร์โบไฮเดรตภายในท่อน้ำ และท่ออาหาร จนต้นเกิดอาการทรุดโทรม โดยปกติ การฟื้นฟูสภาพความพร้อมของต้นหลังจากเกิดโรคทำได้ยาก ต้องใช้เวลานาน และมักไม่ทันต่อการผลิตในฤดูการผลิต ถัดไป แต่ถ้าดำเนินการรักษาโรคและหยุดการลุกลามของโรคได้อย่างรวดเร็ว และชะลอการหลุดร่วงของใบ โดยฉีดพ่นต้นด้วยสารประกอบกึ่งสำเร็จรูปที่มีคาร์โบไฮเดรตเป็นองค์ประกอบหลัก (สูตรทางด่วน) หรือฉีดพ่นต้นด้วยสารเคมีที่มีคุณสมบัติใกล้เคียง กัน จะช่วยให้ต้นทุเรียนฟื้นตัวได้เร็วขึ้น

๓.๓ การจัดการอื่นๆ เช่น การตัดแต่งกิ่ง ใส่ปุ๋ย ให้น้ำ และการอารักขาพืช ให้ดำเนินการเช่นเดียวกันกับการเตรียมสภาพความพร้อมของต้นทั้ง ๒ ประเภทที่กล่าวถึงแล้ว

๑) ต้นที่มีอาการใบเหลืองเฉพาะที่ใบอ่อน หรือใบเพสลาด สาเหตุเกิดจากการขาดธาตุเหล็ก และธาตุแมกนีเซียม โดยทั่วไปในส่วนอื่นของลำต้นจะมีสีเขียวและลักษณะเป็นปกติ แต่จะพบอาการใบเหลืองเฉพาะที่ใบอ่อนหรือใบเพสลาด ถ้าเป็นใบอ่อน ใบจะมีขนาดเล็กกว่าปกติ แผ่นใบและเส้นกลาง ใบจะเหลืองซีดทั้งแผ่น ซึ่งเป็นอาการขาดธาตุเหล็ก ถ้าเป็นใบเพสลาด อาการเหลืองจะเป็นที่แผ่นใบ แต่เส้นกลางใบจะเป็นสีเขียว ลักษณะคล้ายใบหอก คือ แฉกกว้างจาก ขั้วใบ แล้วเรียวแหลมลงไปจนถึงปลายใบ ซึ่งเป็นอาการขาดธาตุแมกนีเซียม อาจพบอาการทั้ง ๒ ประเภทผสมผสานกันอยู่ในต้นเดียวกัน โดยมากจะพบในต้นทุเรียนที่ปลูกในดินร่วนปนทรายหรือดินทราย ที่มีธาตุ แมกนีเซียมและธาตุเหล็กค่อนข้างต่ำ ต้นทุเรียนที่มีอาการใบเหลืองเฉพาะที่ใบอ่อนหรือใบเพสลาดข้างต้น เกิดจากการจัดการบางอย่างผิดพลาด คือ การใส่ปุ๋ยไนโตรเจน เช่น ปุ๋ยยูเรีย แรงการเจริญเติบโตทางด้านกิ่งก้านสาขาโดยไม่มีการใส่ปุ๋ยอินทรีย์หรือปุ๋ยที่มีธาตุรอง หรือธาตุปริมาณน้อยร่วมด้วย ซึ่งจะ

ทำให้พัฒนาการของยอดเกิดขึ้นมาก ธาตุไนโตรเจนที่มีมากเกินไปจะลดอัตราการดูดซับธาตุแมกนีเซียมลง และเมื่อต้นทุเรียนขาดธาตุแมกนีเซียมก็จะมีผลทำให้ธาตุเหล็กมีประโยชน์ลดลงด้วย จึงทำให้ต้น ทุเรียนแสดงอาการขาดทั้งธาตุแมกนีเซียมและธาตุเหล็กไปพร้อมๆกัน ในกรณีที่เกิดอาการใบเหลืองดังกล่าวแล้ว อาการใบเหลือง จะสามารถหายได้เองเมื่อใบแก่ขึ้น แต่ต้องใช้เวลาค่อนข้างนาน อาจทำให้เกิดปัญหา ในการเตรียมความพร้อมของต้น ให้ทันกับสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับการออก ดอกได้ จึงจำเป็นต้องแก้ไขโดยการฉีดพ่นด้วยปุ๋ยทางใบที่มี ธาตุแมกนีเซียมและธาตุเหล็กในอัตราสูง อย่างไรก็ตาม ปัญหาต้นที่มีอาการใบเหลืองเฉพาะที่ใบอ่อนหรือใบ เพสลาด ควรแก้ปัญหาโดยวิธีการป้องกันจะเหมาะสมกว่า กล่าวคือ ต้องใส่ปุ๋ยอินทรีย์ ควบคู่กับปุ๋ยเคมีสูตรเสมอ

๒) ต้นที่มีอาการใบเหลืองเฉพาะที่ใบอ่อน หรือใบเพสลาด สาเหตุเกิดจากการ ข้นสารเคมี กำจัดวัชพืชไม่ถูกวิธี คือการใช้สารเคมีกำจัดวัชพืช เช่น กลุ่มพาราควอต กลุ่มไกลโฟเซต หรือกลุ่มอื่นใน อัตราสูงกว่าที่กำหนดไว้ ฉีดพ่นเพื่อกำจัดวัชพืชใต้ทรงพุ่มของทุเรียน ปริมาณสารเคมีส่วนเกินสัมผัสกับรากทุเรียน ที่กำลังพัฒนายูโกลกับผิวดินและรากบางส่วน ทำให้แห้งตาย อาการใบเหลืองดังกล่าวจะพบ หลังจากการฉีดพ่น สารเคมีกำจัดวัชพืชแล้วประมาณ ๑ สัปดาห์ ดังนั้น การจัดการเพื่อเตรียมความพร้อมของต้นทุเรียนประเภทนี้ จำเป็นต้องมีการกระตุ้นให้ระบบรากของทุเรียนมีพัฒนาการก่อน ดังรายละเอียดที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น แล้วตาม ด้วยการจัดการ อื่น เช่น การตัดแต่งกิ่ง ใส่ปุ๋ย ให้น้ำ และการอารักขาพืช

๓) ต้นที่มีใบเหลืองทั้งต้น ต้นทุเรียนประเภทนี้จะมีใบที่ไม่ค่อยสมบูรณ์นัก ใบมีลักษณะด้าน ไม่สดใสเป็นมัน ใบเหลืองทั้งแผ่นใบและเส้นกลางใบ อาจมีลักษณะการขาดน้ำเกิดร่วมด้วย ต้นทุเรียนที่มีอาการ ประเภทนี้จะพบมากในต้นที่ปลูกจากต้นกล้า ที่รากงอหรือรากขาด ปลูกลึก มักมีน้ำขังอยู่ที่โคนต้น หรืออาจมีการ ถมดินบริเวณโคนต้น ค่อนข้างสูง และมีการระบายน้ำไม่ดี ต้นทุเรียนที่มีสภาพแบบนี้ หากมีการไถ่ผลมากในฤดูการ ผลิตที่ผ่านมา อาการใบเหลืองจะเกิดรุนแรงมากขึ้นในฤดูการผลิตต่อมา ซึ่งสาเหตุหลักของอาการประเภทนี้มักเกิด จากมีโรครากเน่าเข้าทำลายตรงบริเวณรากที่งอหรือขาด ซึ่งรากจะเปื่อยชืดกัน จนเกิดรอยแผล เชื้อราไฟทอปทอรา จะเข้าทำลายได้ง่าย ทำให้ เกิดอาการรากเน่า และมีการขยายขนาดของแผลเน่าอยู่เสมอ ส่งผลให้รากฝอยบางส่วน แห้ง ทำให้ประสิทธิภาพในการดูดน้ำและธาตุอาหารลดลง ดังนั้น การจัดการเพื่อเตรียมความพร้อมของต้นทุเรียน ประเภทนี้ จำเป็นต้องรักษาโรครากเน่าไปพร้อมๆ กับการกระตุ้นพัฒนาการของระบบรากให้สำเร็จ ก่อนการ จัดการอื่นๆ

๒.๑๐.๒ การจัดการเพื่อส่งเสริมการออกดอก

ต้นทุเรียนที่สมบูรณ์และมีสภาพความพร้อมดี เมื่อผ่านช่วงฝนแล้งที่ต่อเนื่องนานเกิน ๑๐ วัน ต้นทุเรียนจะออกดอกในปริมาณมากและเป็นดอกรุ่นเดียว กัน ซึ่งจะสะดวกและง่ายต่อการจัดการเพื่อให้มีการติด ผล การตัดแต่งผล การไถ่ผลเพื่อ เพิ่มปริมาณผลผลิต และการปรับปรุงคุณภาพ ผลผลิต แต่ถ้าต้นทุเรียนมีสภาพ ความพร้อมไม่ดีพอในขณะที่สภาพแวดล้อมเหมาะสม หรือต้นทุเรียนมีสภาพความพร้อมดีมาก แต่สภาพแวดล้อม เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ มีความ เหมาะสมน้อย ต้นทุเรียนก็จะออกดอกในปริมาณน้อย และเป็นดอกหลายรุ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในต้นทุเรียนที่มีอายุมาก กิ่งมีขนาดใหญ่ ทำให้เป็นปัญหาในการจัดการ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการจัดการเสริม เพื่อช่วยกระตุ้นให้ต้นทุเรียนออกดอกในปริมาณมาก และเป็นดอกรุ่นเดียวกัน

๒.๑๐.๓ การจัดการเพื่อส่งเสริมการติดผล

การติดผลเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญในการกำหนดปริมาณผลผลิตต่อต้น ดังนั้น หากต้องการ ที่จะเพิ่มปริมาณผลผลิต จึงจำเป็นต้องมีการจัดการเพื่อส่งเสริมการติดผล ซึ่งสามารถปฏิบัติได้ดังนี้

๑) ตัดแต่งดอกให้เป็นดอกรุ่นเดียวกัน ตัดแต่งดอกรุ่นที่มีปริมาณน้อยออกให้เหลือดอกเพียง รุ่นเดียวในแต่ละกิ่ง หรือเป็นดอกรุ่นเดียวกันทั้งต้น ในกรณีที่ดอกมีปริมาณมาก ให้ตัดแต่งและเหลือดอกไว้เป็น กลุ่ม กลุ่มละไม่เกิน ๒๐ ดอก แต่ละกลุ่มห่างกันพอเหมาะตามตำแหน่งที่คาดว่าจะไว้ผล ในกรณีที่มียอดหลายรุ่น

และแต่ละรุ่นมีปริมาณ ดอกจำนวนใกล้เคียงกัน ให้พิจารณาตัดแต่งให้เหลือเป็นดอกรุ่นเดียวกันในแต่ละกิ่ง โดยกระจายปริมาณของดอกทั่วต้นให้เหลือจำนวนพอประมาณ การตัดแต่งดอกควรดำเนินการ ในระยะมะเขือพวง (ประมาณ ๓๐ วัน หลังจากเกิดดอกในระยะไข่ปลา)

๒) จัดการน้ำเพื่อช่วยการติดผลและขึ้นลูก การจัดการให้น้ำในปริมาณที่เหมาะสม ตามคำแนะนำในช่วงพัฒนาการต่างๆของดอกและผลอ่อน มีบทบาทสูงในการช่วยลด ปัญหาการหลุดร่วงของดอกและผลอ่อนได้เป็นอย่างดี และเพิ่มการติดผลและขึ้นลูกของทุเรียน โดยเริ่มตั้งแต่ดอกทุเรียนในระยะเหยียดต้นหนูดอง ให้น้ำในปริมาณสูง แต่ลดปริมาณน้ำลงประมาณร้อยละ ๔๐ ในช่วงระยะดอกขาวจนถึงระยะผลอ่อนอายุ ๑ สัปดาห์ หลังดอกบาน รักษาปริมาณความชื้นในดินให้สม่ำเสมอโดยให้น้ำครั้งละน้อยๆ แต่ให้บ่อยครั้ง และเมื่อปลายยอดเกสรตัวเมียที่ติดอยู่กับผลอ่อนเริ่มไหม้และแห้งเป็นสีน้ำตาลแก่ จึงเริ่มเพิ่มปริมาณน้ำให้ขึ้นเล็กน้อย แต่ยังคงเน้นการให้น้ำอย่างสม่ำเสมอ เมื่อผลอ่อนมีอายุประมาณ ๓ สัปดาห์หลังดอกบาน และปลายยอดเกสรตัวเมียที่ติดอยู่กับผลอ่อนมีลักษณะแห้งเป็นสีดำ จึงเพิ่มปริมาณน้ำให้มากขึ้นตามคำแนะนำ และรักษาสภาพความชื้นในดินให้สม่ำเสมอไปจนผลอ่อนมีอายุ ๕ สัปดาห์หลังดอกบาน ในกรณีที่มีฝนตกปริมาณมาก ในช่วงเวลาใกล้ดอกบาน ให้พยายามรักษาสภาพความชื้นในดินและความชื้นบรรยากาศ ภายใต้ทรงพุ่มให้สม่ำเสมอ โดยการให้น้ำทุกๆ วัน แต่ในปริมาณวันละไม่มากนัก กวาดเศษซากของดอกที่ร่วงออกให้หมดจาก บริเวณผิวดินใต้ทรงพุ่ม เพื่อช่วยในการถ่ายเท อากาศตรงบริเวณผิวดินให้ดีขึ้น จะช่วยลดปัญหาการหลุดร่วงของดอกและผลอ่อนได้ในระดับหนึ่ง

๓) การช่วยผสมเกสร การติดผลน้อยของทุเรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในทุเรียนพันธุ์ชะนี เป็นปัญหาที่สำคัญ การช่วยผสมเกสรโดยใช้ละอองเกสรจากทุเรียนต่างพันธุ์จึงเป็น การช่วยทำให้กระบวนการถ่ายละอองเกสรประสบความสำเร็จ และนำไปสู่การปฏิสนธิ ปริมาณการติดผลจึงเพิ่มขึ้น ผลทุเรียนที่เกิดจากการช่วยผสมเกสร จะมีการเจริญเติบโตเร็ว รูปทรงดี พูเต็ม คุณภาพเนื้อดี สีเนื้อ และรสชาติไม่แตกต่างจากพันธุ์แม่ ปริมาณเนื้อที่รับประทานได้ต่อผลเพิ่มขึ้น

๔) ฉีดพ่นด้วยสารควบคุมการเจริญเติบโต การช่วยผสมเกสรเป็นสิ่งจำเป็น การปฏิบัติต้องใช้ เวลาและแรงงาน จึงจะทำให้การผสมเกสรนั้นได้ผลดีตามต้องการ ในกรณีเกษตรกรรายย่อยซึ่งมีพื้นที่ในการปลูก ทุเรียนตั้งแต่ ๓-๑๕ ไร่ การช่วยผสมเกสร สามารถปฏิบัติได้ แต่ถ้าเป็นสวนขนาดใหญ่ ก็จะมีปัญหาในด้านการปฏิบัติ จำเป็นต้องเลือกใช้วิธีการอื่น พบว่า การฉีดพ่นใบทั่วทั้งต้นด้วยสารแพกโคลบิวทราโซล ในอัตรา ๕๐๐ ส่วนต่อล้านส่วน ในช่วงที่ดอกทุเรียน อยู่ในระยะกระดุมหรือหัวกำไล จะช่วยทำให้ มีการติดผลได้ในปริมาณสูง เช่นเดียวกับการ ช่วยผสมเกสร และคุณภาพของผลผลิตไม่แตกต่างกัน

๒.๑๑ การจัดการเพื่อเพิ่มปริมาณและปรับปรุงคุณภาพของผลผลิต

หลักการสำคัญคือการจัดการให้ผลอ่อน มีการพัฒนาอย่างสม่ำเสมอ ไม่มีการชะงัก หรือชะลอการพัฒนา อันเนื่องมาจากสาเหตุต่างๆ เช่น การส่งธาตุอาหารในรูปของสารประกอบคาร์โบไฮเดรตจากแหล่งผลิตในต้นไปเลี้ยงผลอ่อนไม่เพียงพอ การขาดน้ำ หรือสาเหตุอื่นๆ โดยใช้วิธีการดังต่อไปนี้

๑) การตัดแต่งผล ต้องทำอย่างน้อย ๓ ครั้ง เริ่มจากตัดแต่งผลอ่อนที่มีรูปทรงบิดเบี้ยว ขนาดเล็ก หรือต่างรุ่นออก เหลือแต่ผลอ่อนที่มีลักษณะรูปทรงสมบูรณ์ ขั้วผล ใหญ่ การตัดแต่งผลอ่อนครั้งแรก ต้องทำให้ เสร็จภายในสัปดาห์ที่ หลังดอกบาน ๔โดยปริมาณผลที่เก็บไว้ควรมีมากกว่าจำนวนผลที่คาดว่าจะเก็บเกี่ยวได้ประมาณ ร้อยละ ๒๐

๒) การใส่ปุ๋ย ใส่ปุ๋ยให้เหมาะสมสอดคล้องกับช่วงพัฒนาการของผลจะช่วยเพิ่ม ผลผลิตและเพิ่มคุณภาพ ได้ ช่วงแรกใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๑๒-๑๗+๒ เมื่อผลอ่อนมีอายุระหว่าง ๕-๖ สัปดาห์ หลังดอกบาน และใส่ปุ๋ยสูตร

๐-๐-๕๐ เมื่อผลอ่อนมีอายุระหว่าง ๗-๘ สัปดาห์ หลังดอกบาน การใส่ ปุ๋ยทั้ง ๒ สูตรในช่วงที่กำหนดนี้ จะช่วยเพิ่มขนาดผลเนื้อมีการพัฒนาได้ดี และสุกแก่ (เข้าสี) ได้เร็วขึ้น

๓) การจัดการเสริมด้วยปุ๋ย “สูตรทางด่วน” ช่วยให้ผลอ่อนของทุเรียนเจริญเติบโตดี ผลแก่เร็ว มีคุณภาพสูง ควรฉีด “สูตรทางด่วน” ติดต่อกันทุกสัปดาห์จำนวน ๕ ครั้ง เริ่มตั้งแต่ผลทุเรียนมีอายุ ๕ สัปดาห์หลังดอกบานเป็นต้นไป

๔) การป้องกันการแตกใบอ่อน การป้องกันไม่ให้ทุเรียนแตกใบอ่อนในระหว่างพัฒนาการของผลอ่อนเป็นสิ่งจำเป็น เพราะหากมีการแตกใบอ่อนในช่วงนี้ ผลอ่อนจะไม่สามารถแข่งขันเพื่อแย่งอาหารสะสมกับใบอ่อนได้ ผลอ่อนที่กำลังพัฒนาก็จะหยุดชะงัก และเกิดผลกระทบในด้านคุณภาพของ ผลติดตามมา

๕) การโยงผลทุเรียน วิธีการโยงผลทุเรียนที่ถูกต้องสามารถลดการร่วงของผล และกิ่งหักหรือกิ่งฉีกเนื่องจากลมแรงได้ การโยงผลทุเรียนต้องผูกเชือกโยงกับกิ่งทุเรียนให้เลยตำแหน่งเชื่อมต่อระหว่างข้อผลกับกิ่งไปทางด้านปลายยอดของกิ่ง โดยพยายามสอดตั้งเชือกโยงเหนือกิ่งทำมุมกว้างในแนวขนานกับกิ่งนั้น แล้วดึงปลายเชือกผูกรั้งกับต้นให้ตั้งพอประมาณ สังเกตได้จากกิ่งนั้นยกระดับสูงขึ้นเล็กน้อย และสามารถเคลื่อนไหวได้ค่อนข้างเป็นอิสระ เชือกโยงกิ่งหรือผลทุเรียนต้องเป็นวัสดุที่ทนทานต่อแรงดึงค่อนข้างสูง ควรใช้เชือกโยงหลายสีในกรณีที่มีผลทุเรียนหลายรุ่นในต้นเดียวกัน

๖) การป้องกันกำจัดโรคและแมลง การป้องกันกำจัดโรคและแมลงในระหว่าง ที่ผลอ่อนกำลังพัฒนาเป็นสิ่งจำเป็น หากละเลยจะทำให้ปริมาณผลผลิตและคุณภาพของผลทุเรียนลดลง โรคและแมลงที่สำคัญ ได้แก่ โรคผลเน่า หนอนเจาะผล ไรแดง เพลี้ยไฟ เพลี้ยแป้ง และเพลี้ยหอย

๒.๑๒ ฤดูกาลผลิตทุเรียนของประเทศไทย

ในอดีตประเทศไทยสามารถผลิตทุเรียนออกสู่ตลาดได้ประมาณ ๔ เดือนต่อปี เริ่มจากเดือนพฤษภาคม-มิถุนายน ซึ่งเป็นผลผลิตที่ผลิตได้ในภาคตะวันออก แล้วต่อช่วงฤดูการผลิตโดยผลผลิตจากภาคใต้ ระหว่างเดือนกรกฎาคม-สิงหาคม ปัจจุบัน ประเทศไทยมีการผลิตทุเรียนออกสู่ตลาดได้ประมาณ ๙ เดือนต่อปี เริ่มจากเดือนกุมภาพันธ์-ตุลาคม โดยแบ่งเป็นผลผลิตจากพื้นที่ต่างๆ ดังนี้

- ทุเรียนก่อนฤดูในพื้นที่จังหวัดระยอง และจันทบุรี เกษตรกรประสบความสำเร็จในการผลิตทุเรียนก่อนฤดูในเชิงการค้า โดยใช้สารแพกโคลบิวทราโซลเร่งให้ทุเรียน ออกดอกได้ในเดือนสิงหาคม และสามารถเก็บเกี่ยวได้ในเดือนกุมภาพันธ์ นอกจากนี้ยังทำให้มีผลผลิตออกสู่ตลาดในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์-เมษายน ก่อนที่ผลผลิตตามฤดูกาลปกติจะออกสู่ตลาดในเดือนพฤษภาคม-มิถุนายน

- ทุเรียนล่าในพื้นที่จังหวัดจันทบุรี และชุมพร เกษตรกรในเขตอำเภอโป่งน้ำร้อน ประสบความสำเร็จในการผลิตทุเรียนล่า และมีผลผลิตออกสู่ตลาดในเดือนกรกฎาคม-สิงหาคมได้ เช่นกันกับเกษตรกรในจังหวัดชุมพรสามารถผลิตทุเรียนล่าออกสู่ตลาดได้ในเดือนกันยายน-ตุลาคม

- ทุเรียนทวาย เกษตรกรผู้ผลิตทุเรียนทวายสามารถทยอยตัดผลผลิตสู่ตลาด ได้ตลอดทั้งปีโดยพิจารณาจากภาวะการตลาด เช่น เทศกาลต่างๆ และพยายามหลีกเลี่ยงการผลิตมิให้ผลผลิตออกมาในช่วงที่เป็นฤดูการผลิตปกติระหว่างเดือนพฤษภาคม-สิงหาคม ซึ่งเป็นช่วงที่ราคาผลผลิตทุเรียนตกต่ำ

การผลิตทุเรียนก่อนฤดู

การผลิตทุเรียนก่อนฤดูทำได้โดยการฉีดพ่นต้นทุเรียนด้วยสารแพกโคลบิวทราโซล ความเข้มข้น ๑,๐๐๐-๑,๕๐๐ ส่วนต่อล้านส่วน ความเข้มข้นของสารที่ใช้ขึ้นอยู่กับสภาพความพร้อมของต้นทุเรียน ถ้าต้นมีความสมบูรณ์มากซึ่งจะสังเกตได้จากใบแก่มีขนาดใหญ่ สีเขียวเข้มเป็นมัน มีการแตกใบอ่อนมากหลายชั้นใบในช่วงที่ผ่านมา ความยาวข้อระหว่างใบแต่ละชั้นมาก ให้ฉีดพ่นด้วยความเข้มข้นสูง ในการฉีดพ่นต้องใช้สารจับใบทุกครั้ง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดูดซึมสารแพกโคลบิวทราโซลของพืชให้ดีขึ้น

การผลิตทุเรียนล่า

การผลิตทุเรียนล่า คือ การควบคุมให้ผลทุเรียนสุกแก่เก็บเกี่ยวได้ในช่วงปลายฤดู การผลิตเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาการขาดผลตกต่ำ ในช่วงที่ผลผลิตทุเรียนโดยทั่วไปจะออกมาชุกในระหว่างเดือนพฤษภาคม-มิถุนายน (ภาคตะวันออก) หรือระหว่างเดือน กรกฎาคม-สิงหาคม (ภาคใต้) วิธีการผลิตทุเรียนล่าอาจกระทำได้โดย (ก) ยืดเวลาสุกแก่ของผลที่เกิดจากดอกที่ออกตามฤดูกาลปกติ (ข) โดยการทำลายดอกแรก ด้วยการเด็ดดอกทิ้ง หรือใช้สารเคมีแล้วรักษาดอกที่ ๒ หรือรุ่นที่ ๓ ที่ออกตามมาในระยะหลัง (ค) เลื่อนการออกดอกแรกให้ล่ากว่าปกติ โดยวิธีการให้น้ำและปุ๋ยแก่ต้นทุเรียนในขณะที่สภาพภูมิอากาศเริ่มแล้ง พร้อมจะชักนำการออกดอกตามฤดูกาลปกติ หรืออาจใช้สารควบคุมการเจริญเติบโตพืช

การผลิตทุเรียนทวาย

ทุเรียนทวาย คือ ทุเรียนที่ทยอยสุกแก่ออกสู่ตลาดตลอดทั้งปี ได้มีการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตทุเรียนทวาย โดยใช้หลักการดังนี้

- ราวสารแพกโคลบิวทราโซลลงดิน ในอัตรา ๒๐-๘๐ กรัม/ต้น ทุเรียนจะทยอย ออกดอกตามกิ่งประเภทต่างๆทั้งปี

- เลือกกิ่งเพื่อใช้ในการติดผลตามสภาพความพร้อมของต้น และสภาพความพร้อมของกิ่งประเภทต่าง ๆ

- จัดการปัจจัยการผลิต เช่น ปุ๋ย น้ำ การอารักขาพืช การผสมเกสร และการตัดแต่งดอก ผล ฯลฯ ตามขั้นตอนของเทคโนโลยีการผลิตทุเรียนให้สอดคล้องกับสภาพต้น และความพร้อมด้านต่างๆ ของแต่ละกิ่ง

- จากการใช้สารแพกโคลบิวทราโซลรดดิน ต้นทุเรียนจะมีสภาพใบเล็กและข้อสั้นตลอดเวลา ซึ่งสภาพดังกล่าวสามารถฟื้นฟูให้ดีขึ้นได้โดยการฉีดพ่นสารที่มีส่วนประกอบของไซโตไคนิน (Cytokinin) อยู่ด้วย ๒-๓ ครั้ง รวมทั้งการจัดการปัจจัยการผลิตด้านต่างๆควบคู่ไปด้วย เช่น การตัดแต่งกิ่ง การใส่ปุ๋ย การให้น้ำ และการอารักขาพืชด้านโรคและแมลง

๒.๑๓ การเก็บเกี่ยวและการปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยว

เลือกเก็บเกี่ยวเฉพาะผลทุเรียนแก่แล้วเท่านั้น โดยสังเกตจากลักษณะของผลและน้บอายุ

ลักษณะผลเมื่อทุเรียนแก่

- สีเปลือกจะเปลี่ยนจากสีเขียวสดเป็นสีน้ำตาลหรือสีเขียวแกมเทา แต่ผลที่อยู่นอกทรงพุ่มที่โดนแสงแดดมากจะมีสีน้ำตาลมากกว่าผลที่อยู่ในทรงพุ่ม

- ก้านผลสีเขียวเข้มขึ้นเป็นสีน้ำตาลคล้ำ สาก ตรงรอยต่อของระหว่างก้านผลตอนบนกับก้านผลตอนล่าง (ปลิง) จะบวมใหญ่ เห็นรอยต่อชัดเจน

- ปลายหนามแห้ง มีสีน้ำตาล หนามกางออกร่องหนาค่อนข้างห่าง

- สังเกตรอยแยกบนพูจะเห็นได้ชัดเจน ยกเว้นพันธุ์ก้านยาวจะเห็นไม่ชัด

- ซิมปลิง ทุเรียนแก่จัด เมื่อตัดขั้วผลหรือปลิงออกจะพบน้ำใสๆ ไม่ข้นเหนียว เหมือนทุเรียนอ่อน ซิมดูจะมีรสหวาน

- การเคาะเปลือกหรือกรีดหนาม ผลทุเรียนที่แก่จัดจะมีเสียงดังหลวมๆ

- ทั้งนี้เมื่อผลทุเรียนในต้นเริ่มแก่สุกและร่วง ก็เป็นสัญญาณเตือนว่าทุเรียนที่เหลือซึ่งเป็นรุ่นเดียวกันเริ่มแก่สามารถเก็บเกี่ยวได้แล้ว

การนับอายุ

การนับอายุทุเรียนนั้นจะนับจำนวนจากวันหลังจากดอกบานจนถึงวันที่ผลแก่ พร้อมทั้งจะเก็บเกี่ยวได้ ซึ่งจะแตกต่างกันในแต่ละพันธุ์ คือ

- พันธุ์กระดุม ใช้เวลา ๙๐ ถึง ๑๐๐ วัน
- พันธุ์ชะนี ใช้เวลา ๑๑๐ ถึง ๑๒๐ วัน
- พันธุ์ก้านยาว ใช้เวลา ๑๒๐ ถึง ๑๓๕ วัน
- พันธุ์หมอนทอง ใช้เวลา ๑๔๐ ถึง ๑๕๐ วัน

การนับอายุนี้ อาจจะทำให้คลาดเคลื่อนได้เล็กน้อย ขึ้นกับอุณหภูมิของอากาศ เช่น อากาศร้อนและแห้งแล้ง ทุเรียนจะแก่เร็วขึ้น หากมีฝนตกชุกและความชื้นสูงทุเรียนจะแก่ช้า ดังนั้นเพื่อสะดวกในการจดจำและไม่เกิดความผิดพลาดในการตัดทุเรียนอ่อน เกษตรกรควรจดบันทึกวันที่ดอกบาน และทำเครื่องหมายรุ่น ดังนี้

- จดบันทึกวันที่ดอกทุเรียนบานของแต่ละพันธุ์ และแต่ละรุ่น
- ทำเครื่องหมายรุ่นไว้ในขณะที่มีการโยงกิ่งด้วยเชือกและควรใช้สีที่แตกต่างกันในการโยงกิ่งแต่ละรุ่น ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการตัดทุเรียนที่แก่มีคุณภาพดี

วิธีการเก็บเกี่ยว

- การตัดผลทุเรียน ควรตัดเหนือปลิงของก้านผลด้วยมีดคมและสะอาดและส่งผลทุเรียนลงมาจากต้น เพื่อให้คนที่รอรับอยู่ด้านล่างบริเวณโคนต้น ระวังอย่าให้ผลตกกระทบพื้น วิธีที่นิยมใช้ในการเก็บเกี่ยวคือการใช้เชือกโรยหรือใช้กระสอบป่านตระหวัดรับผล
- ห้ามวางผลทุเรียนลงบนพื้นดินในสวนโดยตรง เพื่อเป็นการป้องกันเชื้อราที่เป็นสาเหตุของโรคผลเน่า ติดไปกับผลทุเรียน และควรทำความสะอาด คัดคุณภาพ คัดขนาดก่อนจำหน่าย

๒.๑๓ ปฏิทินปฏิบัติดูแลทุเรียน

มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.
ระยะดอกบาน และ ติดผล	ระยะพัฒนาของผล			ระยะผลแก่ และเก็บเกี่ยว		ระยะแตกใบอ่อนและเจริญทางใบ			ระยะใบแก่เตรียม พักตัว	ระยะพักตัว เตรียมออกดอก	ระยะออกดอก
ควบ คุมน้ำ และช่วยผสม เกสร	-ให้น้ำสม่ำเสมอ -ตัดแต่งผล -ใส่ปุ๋ย ๑๓-๑๓-๒๑ หรือ ๑๒-๑๒-๑๗+๒ หลังติดผล ๓-๔ สัปดาห์ -ใส่ปุ๋ย ๐-๐-๕๐ หลังติดผล ๗-๘ สัปดาห์ -ป้องกันกำจัดโรคผลเน่า หนอนเจาะผล หนอนเจาะเมล็ด			ห้ามตัดทุเรียนอ่อน		-ตัดแต่งกิ่ง -ใส่ปุ๋ย ๑๕-๑๕-๑๕ หรือ ๑๖-๑๖-๑๖ -กำจัดวัชพืชและป้องกันกำจัดโรครากเน่า โคนเน่า โรคราใบติด -ให้น้ำถ้าฝนทิ้งช่วง			ใส่ปุ๋ย ๘-๒๔-๒๔ หรือ ๑๒-๒๔-๑๒ พร้อมควบคุมน้ำ	ควบคุมน้ำ	ตัดแต่งดอก และควบคุมน้ำ

ที่มา: กรมวิชาการเกษตร

๒.๑๔ พื้นที่ปลูกทุเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตารางแสดงพื้นที่เพาะปลูกทุเรียนจำแนกรายจังหวัดในตะวันออกเฉียงเหนือ ปี ๒๕๖๒-๒๕๖๓

ภาค/จังหวัด	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)			เนื้อที่ให้ผล (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)		
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	ร้อยละ +/-	๒๕๖๒	๒๕๖๓	ร้อยละ +/-	๒๕๖๒	๒๕๖๓	ร้อยละ +/-
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๒๐,๕๒๐	๒๑,๘๔๗	๖.๔๗	๕,๖๓๓	๖,๔๗๖	๑๔.๘๗	๔,๕๙๔	๕,๔๙๔	๑๙.๕๙
อุบลราชธานี	๑,๘๘๒	๑,๗๗๓	-๕.๗๙	๓๓๕	๕๑๐	๕๒.๒๔	๒๓๖	๓๕๑	๔๘.๗๓
ศรีสะเกษ	๘,๓๒๕	๘,๗๖๗	๕.๓๑	๒,๙๕๑	๓,๒๓๔	๙.๕๙	๓,๒๒๗	๓,๗๔๕	๑๖.๐๕
กาฬสินธุ์	๓๖๒	๔๐๐	๑๐.๕๐	๔	๘	๑๐๐	๒	๒	๐
สุรินทร์	๑,๑๗๐	๑,๓๒๔	๑๓.๑๖	๖๙	๑๐๘	๕๖.๕๒	๓๐	๔๙	๖๓.๓๓
บุรีรัมย์	๒,๗๐๔	๓,๐๑๗	๑๑.๕๘	๓๖๘	๔๖๑	๒๕.๒๗	๑๔๖	๓๑๗	๑๑๗.๑๒
ชัยภูมิ	๒,๔๗๓	๒,๘๔๐	๑๔.๘๔	๖๖๐	๗๔๖	๑๓.๐๓	๔๐๐	๔๕๔	๑๓.๕๐
นครราชสีมา	๓,๖๐๔	๓,๗๒๖	๓.๓๙	๑,๒๔๖	๑,๔๐๙	๑๓.๐๘	๕๕๓	๕๗๖	๔.๑๖

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

๒.๑๕ สถานการณ์การผลิตของประเทศ

๒.๑๕.๑ การผลิต ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓

เนื้อที่ให้ผล ผลผลิต และผลผลิตต่อไร่ เพิ่มขึ้นจาก ๖๒๙,๐๕๓ ไร่ ๕๔๖,๙๘๙ ตัน และ ๘๗๐ กิโลกรัม ในปี ๒๕๕๙ เป็น ๗๙๑,๑๖๕ ไร่ ๑,๑๑๑,๙๒๘ ตัน และ ๑,๔๐๕ กิโลกรัม ในปี ๒๕๖๓ หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕.๙๔ ร้อยละ ๒๐.๓๐ และร้อยละ ๑๓.๕๕ ต่อปี ตามลำดับ เนื้อที่ให้ผลและผลผลิตมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเนื่องจาก เกษตรกรได้ปรับเปลี่ยนพื้นที่จากการปลูกพืชอื่นมาปลูกทุเรียนแทน เช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และผลไม้ชนิดอื่น เป็นต้น ประกอบกับราคาที่เกษตรกรขายได้อยู่ในเกณฑ์ดีติดต่อกันหลายปี เกษตรกรจึงดูแลบำรุงรักษาสวนทุเรียน อย่างดี ปี ๒๕๖๓ เนื้อที่ให้ผล และผลผลิตเพิ่มขึ้นจาก ๗๒๓,๙๗๙ ไร่ ผลผลิต ๑,๐๑๘,๒๖๑ ตัน ในปี ๒๕๖๒ หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๙.๒๘ และร้อยละ ๙.๒๐ ตามลำดับ ขณะที่ผลผลิตต่อไร่ลดลงจาก ๑,๔๐๗ กิโลกรัม ในปี ๒๕๖๒ หรือลดลงร้อยละ ๐.๑๔ เนื้อที่ให้ผลรวมทั้งประเทศเพิ่มขึ้น เนื่องจากราคาที่เกษตรกรขายได้อยู่ในเกณฑ์ดี จึงทำให้ เกษตรกรขยายเนื้อที่ปลูกทุเรียนมากขึ้น รวมถึงมีการดูแลเอาใจใส่สวนทุเรียน และบำรุงรักษาอย่างดี จึงทำให้ผลผลิตในภาพรวมเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา

๒.๑๕.๒ การตลาด

(๑) ความต้องการบริโภค ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓ ความต้องการบริโภคภายในประเทศเพิ่มขึ้นจาก ๑๑๕,๒๖๔ ตัน ในปี ๒๕๕๙ เป็น ๔๓๕,๕๐๕ ตัน ในปี ๒๕๖๓ หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๔๑.๓๑ ต่อปี ซึ่งการบริโภคส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปผลสด ปี ๒๕๖๓ การบริโภคภายในประเทศเพิ่มขึ้นจาก ๓๒๗,๔๙๗ ตัน ในปี ๒๕๖๒ ร้อยละ ๓๒.๙๘ เนื่องจาก ปริมาณผลผลิตที่เพิ่มขึ้น ประกอบกับนโยบายส่งเสริมการบริโภคของภาครัฐ และกระแสนิยมในการบริโภค ยังคงส่งผลให้การบริโภคภายในประเทศเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

(๒) การส่งออก ไทยเป็นประเทศผู้ผลิตและผู้ส่งออกทุเรียนรายใหญ่ของโลก ซึ่งตลาดหลักสำคัญของไทยคือ จีน โดยส่งออกในรูปทุเรียนสดมากกว่าร้อยละ ๙๐ ของการส่งออกทั้งหมด ในปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓ การส่งออกทุเรียนสด และผลิตภัณฑ์ของไทยเพิ่มขึ้นจาก ๔๒๕,๐๕๙ ตัน (คิดเป็นทุเรียนสด ๔๓๑,๗๒๕ ตัน) มูลค่า

๒๐,๐๕๘ ล้านบาท ในปี ๒๕๕๙ เป็น ๖๖๘,๐๔๐ ตัน (คิดเป็นทุเรียนสด ๖๗๖,๔๒๓ ตัน) มูลค่า ๗๓,๗๘๐ ล้านบาท ในปี ๒๕๖๓ หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๒.๘๑ และร้อยละ ๓๙.๔๓ ต่อปี ตามลำดับ แบ่งเป็น

๑) ทุเรียนสด เพิ่มขึ้นจาก ๔๐๓,๖๓๔ ตัน มูลค่า ๑๗,๕๐๕.๗๖ ล้านบาท ในปี ๒๕๕๙ เป็น ๖๓๙,๗๖๓ ตัน มูลค่า ๖๗,๗๕๒.๗๕ ล้านบาท ในปี ๒๕๖๓ หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๒.๘๗ และร้อยละ ๔๐.๙๐ ต่อปี ตามลำดับ

๒) ทุเรียนแช่แข็ง เพิ่มขึ้นจาก ๒๐,๓๖๕ ตัน มูลค่า ๒,๑๗๑.๒๓ ล้านบาท ในปี ๒๕๕๙ เป็น ๒๖,๗๙๔ ตัน มูลค่า ๕,๖๓๑.๔๘ ล้านบาท ในปี ๒๕๖๓ หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๒.๙๖ และร้อยละ ๓๑.๘๕ ต่อปี ตามลำดับ

๓) ทุเรียนอบแห้ง ลดลงจาก ๓๔๑ ตัน มูลค่า ๒๘๖.๘๙ ล้านบาท ในปี ๒๕๕๙ เป็น ๒๔๒ ตัน มูลค่า ๒๒๖.๖๒ ล้านบาท ในปี ๒๕๖๓ หรือลดลงร้อยละ ๑๔.๘๙ และร้อยละ ๑๑.๖๗ ต่อปี ตามลำดับ

๔) ทุเรียนกวน เพิ่มขึ้นจาก ๗๒๐ ตัน มูลค่า ๙๔.๐๙ ล้านบาท ในปี ๒๕๕๙ เป็น ๑,๒๔๑ ตัน มูลค่า ๑๖๙.๒๐ ล้านบาท ในปี ๒๕๖๓ หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๒.๖๙ และร้อยละ ๑๑.๙๗ ต่อปี ตามลำดับ ปี ๒๕๖๓ การส่งออกทุเรียนสดและผลิตภัณฑ์ลดลงจาก ๖๘๒,๗๗๕ ตัน (คิดเป็นทุเรียนสด ๖๙๐,๗๖๔ ตัน) ในปี ๒๕๖๒ หรือลดลงร้อยละ ๒.๑๖ ขณะที่มูลค่าเพิ่มขึ้นจาก ๕๑,๑๘๘ ล้านบาท ในปี ๒๕๖๒ หรือ ร้อยละ ๔๔.๑๔ เนื่องจากสถานการณ์ในช่วงต้นปีมีการระบาดของโรคโควิด ๑๙ แต่ละประเทศมีมาตรการป้องกันการระบาดโดยการเปิด/ปิดด่านนำเข้า และปิดเมืองในช่วงฤดูการส่งออก ส่วนสถานการณ์ปลายปีมีปัญหายุ่งยากส่งผลให้ทุเรียนตกใบบ่อแทนการออกดอก และมีลมพายุในแหล่งผลิตภาคใต้ช่วงต้นเดือนสิงหาคม ๒๕๖๓ ทำให้ ผลผลิตร่วง จึงมีผลผลิตออกสู่ตลาดลดลงจากปีที่ผ่านมา รวมทั้งคุณภาพไม่เป็นไปตามความต้องการของตลาด จึงทำให้ปริมาณการส่งออกลดลง ขณะที่มูลค่าเพิ่มขึ้นตามความต้องการของตลาด

(๓) ราคา

๑) ราคาที่เกษตรกรขายได้ ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓ ราคาทุเรียนพันธุ์หมอนทองเกรดคละที่เกษตรกรขายได้เพิ่มขึ้นจากกิโลกรัมละ ๖๒.๙๖ บาท ในปี ๒๕๕๙ เป็นกิโลกรัมละ ๑๐๒.๑๕ บาท ในปี ๒๕๖๓ หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๓.๘๖ ต่อปี สำหรับราคา ทุเรียนพันธุ์ชะนีเกรดคละเพิ่มขึ้นจากกิโลกรัมละ ๔๒.๒๐ บาท ในปี ๒๕๕๙ เป็นกิโลกรัมละ ๖๘.๒๘ บาท ในปี ๒๕๖๓ หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๔.๐๙ ต่อปี ปี ๒๕๖๓ ราคาทุเรียนพันธุ์หมอนทองเกรดคละและทุเรียนพันธุ์ชะนีเกรดคละที่เกษตรกร ขายได้เพิ่มขึ้นจากกิโลกรัมละ ๙๙.๘๖ บาท และกิโลกรัมละ ๖๓.๓๗ บาท ในปี ๒๕๖๒ ร้อยละ ๒.๒๙ และร้อยละ ๗.๗๕ ตามลำดับ เนื่องจากความต้องการของตลาดที่เพิ่มขึ้นทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๒) ราคาขายส่งตลาดกรุงเทพฯ ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓ ราคาขายส่งทุเรียนพันธุ์หมอนทองและพันธุ์ชะนีเพิ่มขึ้นจากกิโลกรัมละ ๘๘.๕๑ บาท และกิโลกรัมละ ๗๐.๐๐ บาท ในปี ๒๕๕๙ เป็นกิโลกรัมละ ๑๒๓.๙๕ บาท และกิโลกรัมละ ๘๑.๗๘ บาท ในปี ๒๕๖๓ หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๙.๑๔ และร้อยละ ๔.๘๑ ต่อปี ตามลำดับ ปี ๒๕๖๓ ราคาขายส่งทุเรียนพันธุ์หมอนทองเพิ่มขึ้นจากกิโลกรัมละ ๑๑๖.๔๑ บาท ในปี ๒๕๖๒ หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๔๘ ขณะที่ทุเรียนพันธุ์ชะนีลดลงจากกิโลกรัมละ ๘๓.๘๕ บาท ในปี ๒๕๖๒ หรือลดลง ร้อยละ ๒.๔๗

๓) ราคาส่งออก ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓ ราคาส่งออกทุเรียนสด ทุเรียนแช่แข็ง และทุเรียนกวนเพิ่มขึ้นจากกิโลกรัมละ ๔๓.๓๗ บาท กิโลกรัมละ ๑๐๖.๖๒ บาท และกิโลกรัมละ ๑๒๕.๑๖ บาท ในปี ๒๕๕๙ เป็นกิโลกรัมละ ๑๐๕.๙๐ บาท กิโลกรัมละ ๒๑๐.๑๗ บาท และกิโลกรัมละ ๑๓๖.๓๙ บาท ในปี ๒๕๖๓ หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๔.๘๓ ร้อยละ ๑๖.๗๒ และร้อยละ ๐.๒๓ ต่อปี ตามลำดับ ปี ๒๕๖๓ ราคาส่งออกทุเรียนสด ทุเรียนแช่แข็ง และทุเรียนกวนเพิ่มขึ้นจากกิโลกรัมละ ๖๙.๔๑ บาท กิโลกรัมละ ๒๐๖.๖๗ บาท และกิโลกรัมละ ๑๐๘.๘๐ บาท ในปี ๒๕๖๒ หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕๒.๕๗ ร้อยละ ๑.๖๙ และร้อยละ ๒๕.๓๖ ตามลำดับ

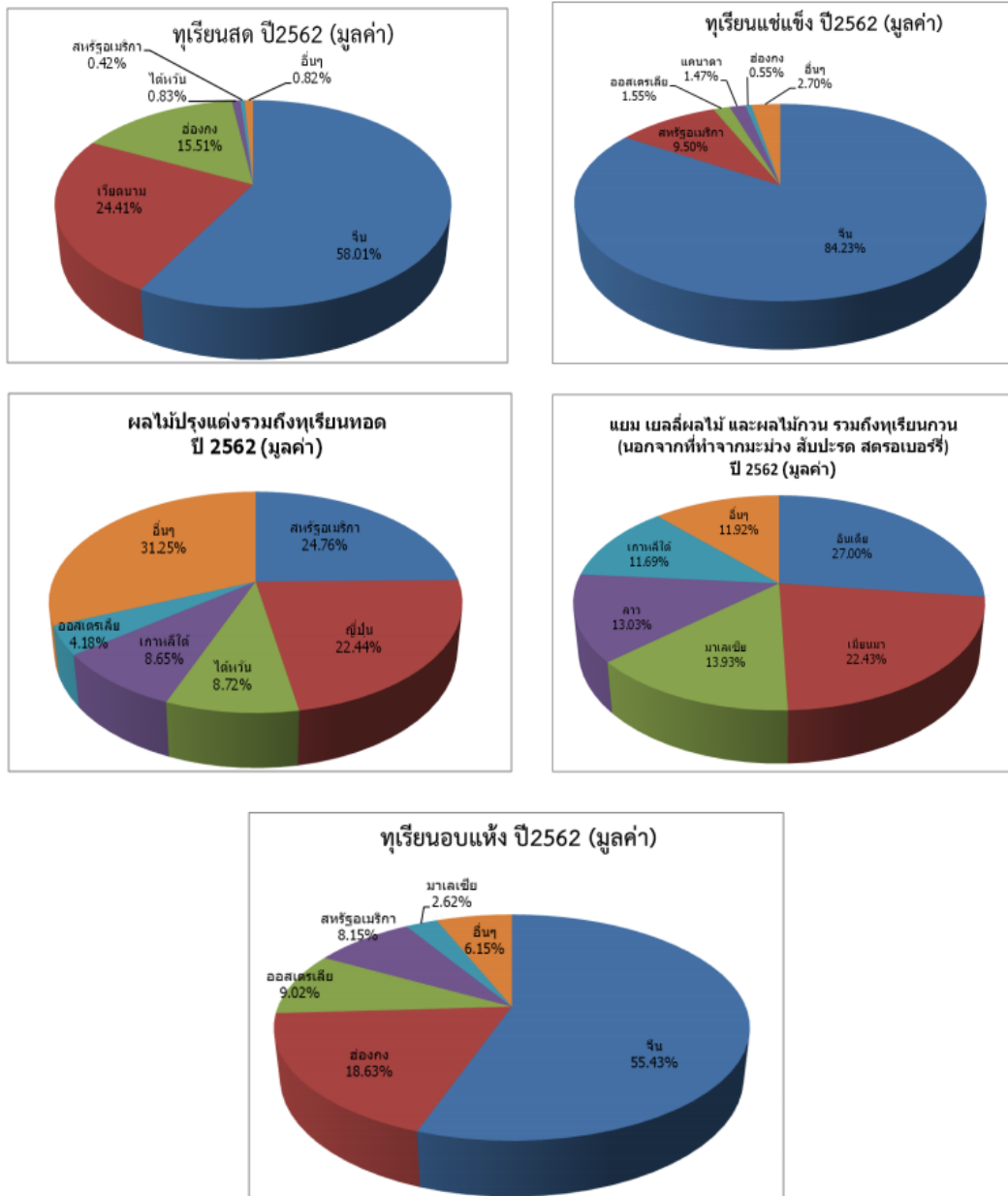
๓) ราคาส่งออก ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓ ราคาส่งออกทุเรียนสด ทุเรียนแช่แข็ง และทุเรียนกวน เพิ่มขึ้นจากกิโลกรัมละ ๔๓.๓๗ บาท กิโลกรัมละ ๑๐๖.๖๒ บาท และกิโลกรัมละ ๑๒๕.๑๖ บาท ในปี ๒๕๕๙ เป็นกิโลกรัมละ ๑๐๕.๙๐ บาท กิโลกรัมละ ๒๑๐.๑๗ บาท และกิโลกรัมละ ๑๓๖.๓๙ บาท ในปี ๒๕๖๓ หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๔.๘๓ ร้อยละ ๑๖.๗๒ และร้อยละ ๐.๒๓ ต่อปี ตามลำดับ ปี ๒๕๖๓ ราคาส่งออกทุเรียนสด ทุเรียนแช่แข็ง และทุเรียนกวนเพิ่มขึ้นจากกิโลกรัมละ ๖๙.๔๑ บาท กิโลกรัมละ ๒๐๖.๖๗ บาท และกิโลกรัมละ ๑๐๘.๘๐ บาท ในปี ๒๕๖๒ หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕๒.๕๗ ร้อยละ ๑.๖๙ และร้อยละ ๒๕.๓๖ ตามลำดับ

๒.๑๕ สถานการณ์การส่งออกสินค้าทุเรียนและผลิตภัณฑ์

ไทยเป็นผู้ส่งออกทุเรียนรายใหญ่ของโลก โดยส่วนใหญ่ส่งออกในรูปทุเรียนสด ซึ่งตลาดส่งออกหลักทุเรียนสดของไทย ได้แก่จีน เวียดนาม และฮ่องกง

- ปี๒๕๖๒ ไทยมีการส่งออกทุเรียนสดและผลิตภัณฑ์รวมปริมาณ ๗๒๐,๐๑๕.๒๗ ตัน เพิ่มขึ้นจากปริมาณ ๕๕๔,๒๒๔.๑๑ ตัน ในปี๒๕๖๑ หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๙.๙๑ ขณะที่มูลค่าการส่งออก ๑,๗๑๔.๑๙ ล้านดอลลาร์ เพิ่มขึ้นจาก ๑,๑๗๗.๐๕ ล้านดอลลาร์ ในปี๒๕๖๑ หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๔๕.๖๓ เนื่องจากความต้องการในตลาดต่างประเทศที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งภาครัฐมีนโยบายส่งเสริมการส่งออกผลไม้ส่งผลให้ราคาส่งออกทุเรียนและผลิตภัณฑ์จึงอยู่ในระดับที่สูง และมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้น

- ปี ๒๕๖๓ เดิมคาดว่าจะมีการส่งออกทุเรียนสดและผลิตภัณฑ์ประมาณ ๗๘๔,๖๙๙ ตัน เนื่องจากความต้องการของตลาดต่างประเทศมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งทุเรียนสดและผลิตภัณฑ์โดยเฉพาะตลาดจีน ประกอบกับการพัฒนาระบบการขนส่งและโลจิสติกส์ของจีนช่วยให้กระจายผลผลิตไปยังผู้บริโภคในมณฑลต่างๆ ของ จีนได้ง่ายและสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังมีการส่งออกทุเรียนสดและทุเรียนแช่แข็งไปยังตลาดอื่นๆ อาทิ สหรัฐอเมริกา เกาหลีใต้และไต้หวัน เป็นต้น จึงคาดว่าจะทำให้ ปริมาณการส่งออกทุเรียนในภาพรวมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปี๒๕๖๒ (ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์) อย่างไรก็ตาม จากสถานการณ์โรคระบาด COVID-19 ส่งผลให้ความต้องการและกำลังซื้อของผู้บริโภคในต่างประเทศลดลง เนื่องจากการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน การประกาศห้ามประชาชนออกจากเคหสถานในบริเวณพื้นที่ที่กำหนด การปิดห้างสรรพสินค้า การให้อยู่บ้านเพื่อ Quarantine ตัวเอง และการปิดพรมแดน เพื่อลด ความรุนแรงของการแพร่ระบาด COVID-19 โดยการส่งออกผลไม้ไทยไปจีน (ได้แก่ ทุเรียน ลำไย มะพร้าวอ่อน มะม่วง ส้มโอ ขนุน มังคุด มะขามหวาน กัลย ชมพู และสับปะรดแบบ ปอกเปลือก) ในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ มีปริมาณการส่งออก ๔๙,๘๐๐ ตัน น้อยกว่าเดือนเดียวกันของปี ๒๕๖๒ ซึ่งมีปริมาณการส่งออก ๑๒๑,๕๐๐ ตัน หรือลดลงคิดเป็นร้อยละ ๕๙ เนื่องจากผู้บริโภคในจีนหลีกเลี่ยงการออกมาซื้อสินค้าในที่สาธารณะ รวมทั้งปัญหาระบบโลจิสติกส์ภายในประเทศ ทำให้ผู้นำเข้าสินค้าผลไม้ต่างชะลอการสั่งซื้อ และรอดูสถานการณ์ การแพร่ระบาดของ COVID-19 (ที่มา : กรมวิชาการเกษตร) แม้สถานการณ์การระบาดในจีนมีผู้ติดเชื้อรายใหม่ลดลงอย่างต่อเนื่อง แต่หากสถานการณ์ยังไม่กลับสู่สภาวะปกติตลาดจีนจึงอาจมีความไม่แน่นอนในปริมาณ ความต้องการบริโภคสินค้า ผู้ส่งออกจึงควรลดการพึ่งพาตลาดจีน และแสวงหาตลาดสินค้าใหม่เพิ่มเติม รวมถึงรัฐควรมีมาตรการกระตุ้นการบริโภคภายในประเทศ ส่งเสริมการแปรรูป ผลไม้ให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่สามารถเก็บรักษาได้เป็นระยะเวลานานขึ้น เพื่อรับมือความต้องการบริโภคที่ลดลงในช่วงนี้และเมื่อสถานการณ์การแพร่ระบาด COVID-19 สงบลง ควรเร่งประชาสัมพันธ์เพื่อฟื้นฟูตลาดโดยเร็ว นอกจากนี้ ผู้ส่งออกควรปรับตัวให้เข้าถึงโอกาสในตลาดสินค้าออนไลน์ให้มากขึ้น โดยอาจปรับปรุงบรรจุภัณฑ์สินค้าผลไม้และผลไม้แปรรูปให้ สามารถจำหน่ายได้ในตลาดออนไลน์ และง่ายต่อการขนส่ง

Act
Go 1

๒.๓ ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการผลิตและการส่งออก

(๑) ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการผลิต ปัญหาเรื่องโรคแมลงของทุเรียนไทย ได้แก่ ปัญหาโรครากเน่าโคนเน่า (ไฟทอปเธอร่า) ซึ่งเกิดจาก เชื้อราในทุเรียน และโรคเชื้อราสีชมพู ทั้งในช่วงก่อนให้ผลผลิตและหลังจากให้ผลผลิตแล้วทำให้ต้นทุเรียน ทрудโทรมและตายได้ ส่งผลให้อัตราการรอดของทุเรียนลดลงและไม่เป็นไปตามที่คาดการณ์ไว้ และคุณภาพ ไม่เป็นไปตามความต้องการของตลาด ดังนั้น การดูแลจัดการสวนที่ดีจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ต้นทุเรียนมีความ สมบูรณ์ ด้านทานต่อโรคแมลงต่าง ๆ และลดความเสียหายจากความแปรปรวนของสภาพอากาศ รวมทั้งช่วยให้ คุณภาพ ขนาด และรูปทรง ตรงกับความต้องการของตลาดมากขึ้น

(๒) ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อด้านการตลาดของทุเรียนไทย

๑) ความต้องการของตลาดจีน โดยทุเรียนไทยเป็นที่รู้จักและมีความต้องการของตลาดจีนเพิ่มขึ้น ทำให้การส่งออกทุเรียนในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา (ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๖๒) มีแนวโน้มสูงขึ้น โดยปริมาณเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๑๔.๖๒ ต่อปี และมูลค่าเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๓๔.๓๑ ต่อปี และในปี ๒๕๖๓ มูลค่าการส่งออกได้ปรับเพิ่มขึ้นจาก ปี ๒๕๖๒ ประมาณร้อยละ ๔๔.๑๔ เนื่องจากความต้องการของตลาดจีนได้ขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา แม้ว่า ในช่วงต้นปี ๒๕๖๓ ได้เกิดปัญหาการระบาดของโรค COVID-19 ส่งผลให้การขนส่งและการกระจายสินค้าในตลาดจีนเกิดความล่าช้า จากการเปิด/ปิดด่านนำเข้า และปิดเมืองต่าง ๆ ทำให้มีปัญหาด้านการขนส่ง โดยเฉพาะ การขนส่งทางบก ผู้ประกอบการบางรายจึงปรับเปลี่ยนเส้นทางการขนส่งจากทางบกไปส่งออกทางเรือแทน นอกจากนี้ ภาครัฐได้เตรียมมาตรการรองรับผลผลิตที่อาจล้นตลาดและส่งออกไม่ได้ ทั้งมาตรการการกระจาย ผลผลิตภายในประเทศ การเพิ่มช่องทางการจำหน่าย เช่น การทำตลาดออนไลน์ เป็นต้น และการอำนวยความสะดวก ด้านการขนส่ง จึงทำให้การกระจายผลผลิตภายในประเทศและการส่งออกกลับเข้าสู่สภาวะปกติ และ ไม่ได้รับผลกระทบมากนัก รวมทั้งการประชาสัมพันธ์และขยายตลาดผลไม้ไทยในจีนทั้งในรูปแบบออนไลน์และ ออฟไลน์ร่วมกับบริษัทผู้นำเข้าจีน จึงทำให้ตลาดทุเรียนของไทยขยายตัวมากขึ้น โดยเฉพาะ ในเมืองรองที่ไม่ใช่ เมืองหลักในการนำเข้าผลไม้จากไทย เช่น เมืองฝูโจว มณฑลฝูเจี้ยน เมืองจีหนาน เมืองชิงเต่า เมืองซีอานใน มณฑล ซานตง เป็นต้น ประกอบกับระบบโลจิสติกส์ของจีนที่เติบโตอย่างรวดเร็ว จึงช่วยรองรับระบบการขายออนไลน์ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคจีนที่มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการซื้อขาย จึงช่วยเพิ่มโอกาสในการ ส่งออกทุเรียนของไทยไปจีนได้มากขึ้น

๒) กฎระเบียบการนำเข้าผลไม้ของจีน ซึ่งมีความเข้มงวดมากขึ้น โดยกำหนดให้สวนผลไม้ที่ปลูกเพื่อส่งออกไปจีน ๕ ชนิด (ทุเรียน มะม่วง มังคุด ลิ้นจี่ ลำไย) ต้องขึ้นทะเบียนและได้รับมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (Good Agricultural Practice: GAP) ส่วนโรงคัดบรรจุต้องผ่านมาตรฐานหลักปฏิบัติที่ดีในการผลิตสินค้าเกษตรด้านพืช (Good Manufacturing Practice: GMP) ส่งผลให้เกษตรกรและผู้ประกอบการมีการปรับตัวเพื่อยกระดับมาตรฐานของผลไม้ไทยที่จะส่งออกให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ จีนได้เปิดด่านขนส่งทางบกเพิ่มอีก ๒ ด่าน ได้แก่ ด่านตงชิ่ง และด่านรถไฟผิงเสียง ซึ่งช่วยให้การระบายผลไม้ของไทยไปจีนได้สะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น และยังเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับประเทศคู่แข่งด้วย

ส่วนที่ ๓

ข้อมูลทุเรียนภูเขาไฟศรีสะเกษ

๓.๑ ข้อมูลด้านการผลิตสินค้าทุเรียนภูเขาไฟศรีสะเกษ

๑) ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดศรีสะเกษ อยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ ๑๔-๑๕ และเส้นแวงที่ ๑๐๔-๑๐๕ องศาตะวันออก อยู่เหนือระดับน้ำทะเลเฉลี่ย ๑๓๐ เมตร พื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดศรีสะเกษเป็นที่ราบสูงสลับทุ่งนา มีภูเขาและป่าไม้อยู่ทางตอนใต้ ติดแนวเทือกเขาพนมดงรัก ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศกัมพูชา พื้นที่จะค่อยๆลาดต่ำจากทิศใต้ลงสู่ทิศเหนือและทิศตะวันตก เป็นลำน้ำสาขาที่ไหลลงสู่แม่น้ำสายหลัก คือ แม่น้ำมูล ดินบริเวณเทือกเขาพนมดงรักซึ่งทำการกสิกรรมได้เพียงบางส่วน มียอดเขาสูงที่สุดของจังหวัด คือ ยอดเขาพนมตาเมื่อน ในเขตอำเภอขุนหาญ มีความสูง ๖๗๓ เมตร สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง

แหล่งปลูกทุเรียนที่สำคัญของจังหวัดศรีสะเกษ อยู่ในบริเวณอำเภอกันทรลักษ์ และอำเภอขุนหาญ ซึ่งตั้งอยู่บริเวณแนวเทือกเขาพนมดงรัก ที่ระดับ ๓๐๐-๕๐ เมตรจากระดับน้ำทะเล ทำให้เป็นพื้นที่ที่มีการระบายน้ำดี เนื้อดินส่วนใหญ่เป็นดินชุดโคราช เนื้อดินสีแดง มีความอุดมสมบูรณ์สูง

๒) ลักษณะของชุดดินในแหล่งปลูกทุเรียนในจังหวัดศรีสะเกษ

๑. ชุดดินปากช่อง (Pak Chong Series : Pc) การกำเนิด เกิดจากการผุพังสลายตัวอยู่กับที่ และเศษหินเชิงเขาของหินดินดานที่แทรกกับหินปูนในสภาพภูมิประเทศแบบคาสต์ สภาพพื้นที่ ลูกคลื่นลอนลาดเล็กน้อยถึงลูกคลื่นลอนลาด มีความลาดชัน ๒-๘ เปอร์เซ็นต์ การระบายน้ำดี การไหลบ่าของน้ำบนผิวดินปานกลาง การซึมผ่านได้ของน้ำปานกลาง พืชพรรณธรรมชาติและการใช้ประโยชน์ ป่าเบญจพรรณ ปลูกพืชไร่ ข้าวโพด ข้าวฟ่าง และถั่วต่างๆ ลักษณะและสมบัติดิน เป็นดินลึกมาก ชั้นบนเป็นดินเหนียวหรือดินเหนียวปนทราย สีน้ำตาลเข้ม ดินล่างเป็นดินเหนียว สีน้ำตาลปนแดงเข้ม อาจพบก้อนเหล็กและแมงกานีสสะสมในดินชั้นล่าง ปฏิกริยาดินเป็นกรดปานกลางถึงเป็นกลาง (pH ๖.๐-๗.๐) ในดินชั้นบนและเป็นกรดมาก (pH ๔.๕-๕.๕) ในดินชั้นล่าง

๒. ชุดดินโคราช (Korat Series : Kt) การกำเนิดเกิดจากตะกอนเนื้อหยาบจะมาทับถมบนพื้นผิวของการเกลี่ยผิวแผ่นดิน สภาพพื้นที่ ลูกคลื่นลอนลาดเล็กน้อย มีความลาดชัน ๒-๕ เปอร์เซ็นต์ การระบายน้ำดี ปานกลาง การไหลบ่าของน้ำบนผิวดินปานกลาง การซึมผ่านได้ของน้ำปานกลาง

ลักษณะและสมบัติดิน เป็นดินลึก ดินบนเป็นดินทรายปนดินร่วนหรือดินร่วนปนทรายสีน้ำตาลเข้มหรือน้ำตาล ดินล่างเป็นดินร่วนเหนียวปนทราย ส่วนใหญ่เป็นอนุภาคดินเหนียวไม่เกิน ๓๕ เปอร์เซ็นต์ สีน้ำตาลหรือสีน้ำตาลปนเหลือง อาจพบสีเทาปนน้ำตาล สีเทาหรือสีเทาปนชมพูในดินล่างลึกลงไป พบจุดประสีน้ำตาลแก่หรือสีเหลืองปนแดงภายในความลึกมากกว่า ๑๐๐ เซนติเมตร จากผิวดิน อาจพบก้อนเหล็กสะสมในดินล่าง ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกรดเล็กน้อย (pH ๕.๕-๖.๕) ในดินบนและเป็นกรดจัดมาก (pH ๔.๕-๕.๐) ในดินล่าง

๓) ลักษณะภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศทั่วไปในเขตนี้นักมีอากาศร้อนจัดในฤดูร้อน และค่อนข้างเย็น-เย็นจัด ในฤดูหนาว ส่วนฤดูฝนจะมีฝนตกหนักในเดือนกันยายน โดยมักจะตกหนักในพื้นที่ตอนกลาง และตอนใต้ของจังหวัด ส่วนพื้นที่ทางตอนเหนือของจังหวัดจะมีปริมาณฝนตกน้อย และไม่ค่อยสม่ำเสมอการกระจายตัวของฝนในช่วงแคบเพียง ๑๐๐ วันต่อปี แต่มีปริมาณฝนมากถึง ๑,๒๐๐-๑,๖๐๐ มิลลิเมตรต่อปี ซึ่งเป็นอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ อุณหภูมิต่ำสุดประมาณ ๑๐ องศาเซลเซียส สูงสุดประมาณ ๔๐ องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยร้อยละ ๖๖-๗๓

๔) พันธุ์ที่นิยมปลูก

พบว่า ทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ได้รับความนิยมจากเกษตรกรในจังหวัดศรีสะเกษ มากที่สุดถึงร้อยละ ๗๑.๖ รองลงมา คือ ชะนี ก้านยาว นกหยิบ พวงมณี กระจุดม และนวลจันทร์ (ดังตาราง)

ตารางที่ ๑ แสดงร้อยละพันธุ์ทุเรียนที่ปลูกในจังหวัดศรีสะเกษ

พันธุ์ทุเรียน	หมอนทอง	ก้านยาว	ชะนี	นกหยิบ	พวงมณี	กระจุดมทอง	นวลจันทร์
กัณฑ์ลักษณ์	๖๘.๘	๖.๓	๑๒.๕	๓.๑	๖.๓	๓.๐	-
ขุนหาญ	๘๕.๗	-	๗.๒	๗.๑	-	-	-
ศรีรัตน์	๖๖.๗	๙.๕	๔.๘	๔.๘	๔.๘	๔.๘	๔.๖
ภูสิงห์	๑๐๐	-	-	-	-	-	-
รวมทั้งหมด	๘๐.๓	๗.๙	๘.๑๗	๕.๐	๕.๕๕	๓.๙	๔.๖

ที่มา : ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ

๕) ลักษณะเด่นของทุเรียนที่ปลูกในจังหวัดศรีสะเกษ

ทุเรียนพันธุ์หมอนทองที่ปลูกในจังหวัดศรีสะเกษ ให้รสชาติอร่อย เป็นอัตลักษณ์ของทุเรียนศรีสะเกษ เป็นที่รู้จักของผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ ในเรื่องรสชาติและคุณภาพที่ได้มาตรฐานเป็นเอกลักษณ์ กล่าวคือ สีเนื้อทุเรียนเป็นสีเหลือง น้ำหนักอยู่ระหว่าง ๑.๕-๓.๕ กิโลกรัมต่อผล มีจำนวน ๔-๕ พู ต่อผล และเปอร์เซ็นต์เนื้อต่อเปอร์เซ็นต์เมล็ดมาก ๘๘.๙๐ : ๑๑.๑๐

สิ่งที่ทำให้ ทุเรียนศรีสะเกษ เป็น “สินค้าอัตลักษณ์ของจังหวัด” มีความแตกต่างจากทุเรียนหมอนทองที่ปลูกจากแหล่งอื่น คือ มีรสชาติที่หวานมัน มีกลิ่นหอมอ่อนไม่ฉุนมาก เนื้อละเอียด เนียนนุ่ม แห้งเหนียวพอประมาณ เส้นใยน้อย สีเหลืองสม่ำเสมอทั้งผล และประการสำคัญ คือ ผลผลิตทุเรียนจะออกสู่ตลาดช่วงเดือนมิถุนายน-กรกฎาคม ซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาหลังจากที่ผลไม้ชนิดเดียวกัน ของภาคตะวันออก ได้จำหน่ายไปหมดแล้ว ผลไม้ภาคใต้ออกสู่ตลาด ขณะที่ผลไม้อื่นๆ มีปริมาณลดน้อยลงด้วย จึงส่งผลให้มีความต้องการทุเรียนศรีสะเกษสูงถึงสูงมาก ทำให้จำหน่ายได้ราคาสูงกว่าที่อื่นๆ ในทุกๆปี ราคาจำหน่ายที่สวนสูงถึง ๑๐๐-๑๒๐ บาท/กิโลกรัม

ทุเรียนหมอนทองจังหวัดศรีสะเกษ

จังหวัดศรีสะเกษ ปลูกทุเรียนพันธุ์หมอนทองในบริเวณทางทิศใต้ของจังหวัด ซึ่งเป็นเขตที่มีดินที่เกิดจากหินภูเขาไฟผุพังมาจากหินบะซอลต์ ดินมีลักษณะเหนียว สีแดง ระบายน้ำดี มีธาตุอาหารชนิดต่างๆ ที่จำเป็นต่อพืชปริมาณสูง จึงทำให้ทุเรียนมีคุณสมบัติพิเศษ เนื้อทุเรียนแห้ง นุ่มเหนียว และเส้นใยละเอียด มีกลิ่นหอมเฉพาะไม่ฉุนมาก รสชาติหวานมัน ทุเรียนพันธุ์หมอนทองที่ปลูกในจังหวัดศรีสะเกษ มีขนาดผล ๑.๘-๓.๒ กิโลกรัม เนื้อทุเรียนมากเฉลี่ยร้อยละ ๔๐ ของน้ำหนักผล มีเนื้อหนา เปลือกค่อนข้างบาง

ลักษณะทางกายภาพของพันธุ์หมอนทองที่ปลูกในจังหวัดศรีสะเกษ

- เปลือกผล - เปลือกบางเฉลี่ย ๑ เซนติเมตร สีเขียวอมเหลือง YG-๑๐B ถึง YG-๑๕๒A หนามค่อนข้างถี่
- ก้านช่ - ค่อนข้างเล็ก สีน้ำตาลเข้ม จับแล้วสากมือ
- เนื้อทุเรียน - เนื้อละเอียด เนียนนุ่ม แห้งเหนียวพอประมาณ เส้นใยน้อย สีเนื้อเหลืองสม่ำเสมอทั้งผล
- รสชาติ - หวานมัน มีกลิ่นหอมเฉพาะไม่ฉุนมาก

ด้านการผลิต ในอดีต เริ่มมีการปลูกทุเรียนมาครั้งแรก เมื่อปี พ.ศ.๒๕๒๘ และเริ่มให้ผลผลิตครั้งแรก ในปี พ.ศ.๒๕๓๕ ซึ่งในขณะนั้นจังหวัดศรีสะเกษมีพื้นที่ปลูกทุเรียนมากถึงหมื่นไร่ แต่ผลของการระบาดของโรคและแมลงศัตรูพืช ส่งผลให้เกษตรกรปรับเปลี่ยนพื้นที่ไปปลูกยางพาราแทนการปลูกทุเรียน ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๔ พื้นที่ปลูกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากสถานการณ์ราคาทุเรียนศรีสะเกษ มีราคาเพิ่มสูงขึ้น จากการสำรวจสถานการณ์การผลิตทุเรียนของจังหวัดศรีสะเกษในปีการผลิต พ.ศ. ๒๕๖๔ พบว่าจังหวัดศรีสะเกษ มีการปลูกทุเรียนส่วนใหญ่ในพื้นที่ ๔ อำเภอ คือ อำเภอกันทรลักษ์ อำเภอขุนหาญ อำเภอศรีรัตนะ และอำเภอภูสิงห์

มีพื้นที่ทั้งหมด ๘,๕๕๒ ไร่ พื้นที่ให้ผลผลิต ๓,๕๒๗ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๑,๒๑๒ กก./ไร่ ผลผลิตรวม ๔,๒๗๕.๕๐ ตัน โดยทุเรียนพันธุ์นิยมปลูกมากที่สุด คือ พันธุ์หมอนทอง ในด้านการส่งเสริมและพัฒนาด้านการผลิตทุเรียน จังหวัดศรีสะเกษ ได้ดำเนินโครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการผลิตสินค้าเกษตร กิจกรรมการพัฒนาการเพิ่มผลผลิตทุเรียน จังหวัดศรีสะเกษอย่างยั่งยืน โดยมอบหมายให้ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ เป็นเจ้าภาพหลักในการบูรณาการประสานความร่วมมือในการปฏิบัติงานในพื้นที่กับหน่วยงานต่าง ๆ ได้แก่ สำนักงานเกษตรจังหวัดศรีสะเกษ สถานีพัฒนาที่ดินศรีสะเกษ สำนักวิจัยและพัฒนาเขต ๔ ศูนย์พัฒนาการเกษตรภูสิงห์อันเนื่องมาจากพระราชดำริ สภาเกษตรกร องค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ องค์การบริหารส่วนตำบล กำนัน ผู้ใหญ่บ้านและกลุ่มเกษตรกร ผู้ปลูกทุเรียน ดำเนินการพัฒนาการเพิ่มผลผลิตของทุเรียนจังหวัดศรีสะเกษ โดยสำรวจข้อมูลพื้นฐาน วิธีการปลูกทุเรียนของเกษตรกรเพื่อเปรียบเทียบก่อนและหลังการดำเนินงานตามโครงการ และการแนะนำเกษตรกรในการปรับสภาพดิน และปรับเปลี่ยนวิธีการให้ปุ๋ย การใช้ปุ๋ยสูตรต่างๆให้เหมาะสมกับพื้นที่ และการพัฒนาของพืชในแต่ละระยะ ออกติดตามให้คำแนะนำตลอดจนแก้ไขปัญหาเฉพาะพื้นที่ให้เกษตรกร เช่น ปัญหาทุเรียนใบร่วง/ดอกร่วง ปัญหาการระบาดของโรด่าง และปัญหาผลอ่อนร่วง และร่วมกับเกษตรกรสร้างแปลงทุเรียนต้นแบบ ในพื้นที่เพื่อถ่ายทอดความรู้ แก่เกษตรกรนอกจากนั้นยังได้จัดอบรม เชิงปฏิบัติการหลักสูตรต่างๆ เช่น หลักสูตร “การจัดการหลังเก็บเกี่ยว เพื่อเพิ่มผลผลิตและคุณภาพทุเรียนคุณภาพ” หลักสูตร “การจัดการเก็บเกี่ยว เพื่อเพิ่มผลผลิตและคุณภาพทุเรียนคุณภาพ” และหลักสูตร “การตัดแต่งกิ่งทุเรียนหลังการเก็บเกี่ยว” ตลอดจนการศึกษาดูงานและฝึกปฏิบัติการการจัดการช่อดอกทุเรียน ให้กับเจ้าหน้าที่และเกษตรกรและที่สำคัญ คือ ไม่ตัดทุเรียนอ่อน ซึ่งจะเป็นการทำลายตลาดในอนาคต เพราะเป็นการลดความมั่นใจของผู้บริโภคและผู้ส่งออกต่อคุณภาพของทุเรียนศรีสะเกษ ตลอดจนจะต้องสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรกลุ่มผู้ผลิอย่างต่อเนื่อง และวางแผนการสร้างกลไกการตลาดให้มีความเข้มแข็ง โดยจังหวัดช่วยเข้ามาจัดการในการเจรจาซื้อขายผลผลิตให้เกษตรกรมีอำนาจต่อรอง และสามารถกำหนดราคาขายเองได้หลังจากการดำเนินโครงการได้วิเคราะห์คุณภาพผลผลิตทุเรียนจากการเก็บตัวอย่าง ในแปลงเกษตรกรผู้ปลูกทุเรียนใน ๔ อำเภอในห้องปฏิบัติการพบว่าทุเรียนพันธุ์หมอนทองของจังหวัดศรีสะเกษ มีลักษณะดังนี้ สีเนื้อของทุเรียนเป็นสีเหลือง น้ำหนักผลเฉลี่ยอยู่ระหว่าง ๑-๒.๙๙ กก./ผล จำนวน ๕ พู/ผล เเปอร์เซ็นต์เนื้อเปอร์เซ็นต์เมล็ดเท่ากับ ๘๘.๙๐ : ๑๑.๑๐

๖) ข้อมูลต้นทุนการผลิตทุเรียนของจังหวัดศรีสะเกษ

ในปีการผลิต ปี ๒๕๖๒/๖๓ ต้นทุนการผลิตทุเรียนจังหวัดศรีสะเกษ ๑๘,๔๓๐.๙๖ บาท/ไร่ ต้นทุน ๑๐.๘๔ บาท/กก. ซึ่งแบ่งเป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ดังนี้

๑. ค่าแรงงาน จำนวน ๗,๒๖๘.๗๙ บาท
๒. ค่าวัสดุ (ค่าพันธุ์ ค่าปุ๋ย ค่ายาปราบศัตรูพืช ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ฯลฯ) จำนวน ๕,๖๗๗.๓๘ บาท
๓. ค่าเช่าที่ดิน, ค่าเสื่อมอุปกรณ์การเกษตร จำนวน ๔,๖๔๓.๒๙ บาท
๔. อื่น ๆ จำนวน ๘๕๑.๕๐ บาท

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๑๑ อุบลราชธานี

๓) ประสิทธิภาพการผลิตทุเรียนของจังหวัดศรีสะเกษ

ผลผลิตเฉลี่ยทุเรียนของจังหวัดศรีสะเกษอยู่ในเกณฑ์ที่สูง คือ ประมาณ ๑,๕๐๐ กก./ไร่ ในขณะที่ผลผลิตเฉลี่ยของประเทศประมาณ ๑,๑๐๐ กก./ไร่ ต้นทุนการผลิตอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ เนื่องจากเกษตรกรมีการผลิตปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยหมักน้ำ และสารชีวภัณฑ์ต่าง ๆ ใช้เอง เช่น การใช้เชื้อไตรโคเดอร์มาและ เชื้อบิววาเรียในการป้องกันกำจัดศัตรูพืช ทำให้ลดการใช้ปุ๋ยเคมีและสารเคมีต่างๆ ที่มีราคาแพงลงไปได้มาก อีกทั้ง เกษตรกรใช้แรงงานในครัวเรือนในการปฏิบัติดูแลรักษาต่างๆ ในสวน เนื่องจากในแต่ละครัวเรือน มีพื้นที่ปลูกไม่มากนัก ไม่จำเป็นต้องจ้างแรงงานจากภายนอก เกษตรกรมีการรวมกลุ่มกันปลูกทุเรียน เพื่อบริหารจัดการการผลิตร่วมกัน ในกลุ่มจะมีการช่วยเหลือและแก้ปัญหา ร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน มีการพบปะหารือกันเป็นประจำ โดยเฉพาะในช่วงฤดูการผลิตจะมีการประชุมกันทุกสัปดาห์ โดยผลัดกันเป็นเจ้าภาพหมุนเวียนไปตามสวนต่างๆ เกษตรกรมีความรู้และประสบการณ์การปลูกและดูแลทุเรียนในระดับที่ดีพอสมควร มีภูมิปัญญาและเทคนิคการปฏิบัติรักษาที่มีการประยุกต์และพัฒนาขึ้นใช้ในสวนของตนเอง เช่น เทคนิค การช่วยผสมเกสร การผูกยึดโยงกิ่ง เป็นต้น

ภาพที่ ๑ ลักษณะผลผลิตทุเรียนของจังหวัดศรีสะเกษ

ที่มา : ศูนย์วิจัยพืชสวนจังหวัดศรีสะเกษ (๒๕๖๓)

๘) ข้อมูลพื้นฐานการปลูกทุเรียนจังหวัดศรีสะเกษ ฤดูกาลผลิตปี ๒๕๖๓/๒๕๖๔

จากการสำรวจและรวบรวมข้อมูลการผลิตของเกษตรกรผู้ปลูกทุเรียนจังหวัดศรีสะเกษในพื้นที่ ๖ อำเภอ คือ อำเภอกันทรลักษ์ อำเภอขุนหาญ อำเภอศรีรัตนะ อำเภอภูสิงห์ อำเภอขุขันธ์ และอำเภอไพรบึง พบว่าจังหวัดศรีสะเกษ มีผู้ปลูกทุเรียนจำนวน ๑,๒๕๒ ครัวเรือน รวมพื้นที่ปลูกทุเรียนทั้งหมด ๘,๕๕๒ ไร่ แบ่งเป็นแปลงที่ให้ ผลผลิตแล้ว ๓,๕๒๗ ไร่ (ดังตาราง)

ตารางที่ ๒ แสดงข้อมูลผลผลิตทุเรียนจังหวัดศรีสะเกษ ปีการผลิต ๒๕๖๓/๒๕๖๔

อำเภอ	เกษตรกร (ราย)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่ให้ผลผลิต (ไร่)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)
กันทรลักษ์	๗๐๐	๔,๔๔๔	๑,๔๙๕	๑,๑๕๖	๑,๖๑๔.๒	๒๒๕.๙๘
ขุนหาญ	๔๑๘	๓,๒๔๓	๑,๕๙๔	๑,๑๕๕	๒,๐๘๖	๒๙๒.๐๔
ศรีรัตนะ	๑๐๒	๗๒๑	๓๙๐	๑,๒๐๗	๕๑๓.๓	๗๑.๘๖
ภูสิงห์	๒๗	๑๑๙	๓๖	๙๔๔	๔๗	๖.๕๘
ขุขันธ์	๓	๑๕	๓๖	๙๖๐	๙	๑.๒๖
ไพรบึง	๒	๑๐	๕	๙๕๐	๖	๐.๘๔
รวม	๑,๒๕๒	๘,๕๕๒	๓,๕๒๗	๑,๓๕๗	๔,๒๗๕.๕๐	๗๒๔.๕๗

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดศรีสะเกษ

๙) การผลิตทุเรียนคุณภาพจังหวัดศรีสะเกษ

การปลูกและการปฏิบัติดูแลทุเรียนจังหวัดศรีสะเกษในระบบการจัดการคุณภาพพืช (GAP)

จากคำขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ทุเรียนจังหวัดศรีสะเกษ ระบุไว้ว่า ทุเรียนที่จะได้รับเป็นสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในนาม ทุเรียนภูเขาไฟศรีสะเกษ ต้องปฏิบัติ ดังนี้

๑. ต้องผ่านการรับรองระบบการจัดการคุณภาพ (GAP) จากกรมวิชาการเกษตร เพื่อแสดงให้เห็นว่าเป็นผลผลิตที่ปลอดภัยจากสารพิษ

๒. ต้องเก็บเกี่ยวที่ความสุกแก่มากกว่าร้อยละ ๘๐ ซึ่งเป็นระยะที่ทุเรียนสุกแก่เต็มที่พร้อมบริโภค ผลผลิตทุเรียนมีเนื้อละเอียด เนียนนุ่ม แห้ง เหนียวพอประมาณ เส้นใยน้อย และสีเนื้อเหลืองสม่ำเสมอทั้งผล

๓. ทุเรียนทุกลูกต้องได้จัดเก็บในระบบ QR-Code (Quick Response Code) เพื่อให้ผู้บริโภคมีความมั่นใจสามารถตรวจสอบย้อนหลังกลับไปแหล่งปลูกได้ทุกลูก

ดังนั้น เกษตรกรที่จะผลิตสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ทุเรียนภูเขาไฟศรีสะเกษ จะต้องทราบถึงการปฏิบัติตามมาตรฐานระบบการจัดการคุณภาพ (GAP) และระบบการตรวจสอบย้อนหลัง QR-Code

ระบบการจัดการคุณภาพพืช (GAP) คือ การปฏิบัติเพื่อป้องกัน หรือลดความเสี่ยงของอันตรายที่เกิดขึ้นระหว่างการเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว และการจัดการหลังการเก็บเกี่ยว เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพ ปลอดภัย และเหมาะสมต่อการบริโภค โดยอันตรายต่างๆที่อาจพบได้ในสินค้าเกษตรและอาหารได้แก่

ชีวภาพ : จุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดโรค เช่น แบคทีเรีย ไวรัส พาราสิต เชื้อรา

เคมี : โลหะหนัก สารพิษตามธรรมชาติในพืช สารเคมีทางการเกษตร สารเติมแต่ง/วัตถุเจือปนอาหาร สารเคมี

กายภาพ : วัสดุแปลกปลอม เช่น กรวด ดิน หิน เศษแก้ว โลหะ ไม้ พลาสติก

๑๐) การปลูกและการปฏิบัติดูแลทุเรียนจังหวัดศรีสะเกษในระบบการจัดการคุณภาพพืช (GAP)

ระบบการจัดการคุณภาพพืช (GAP) เป็นขั้นตอนการปฏิบัติที่มุ่งเน้นให้เกษตรกรผลิตพืชชนิดนั้นๆ โดยคำนึงถึงการจัดการความต้องการในการพัฒนาการของพืชแต่ละช่วง ตั้งแต่เริ่มปลูก ดูแลรักษา จนเก็บเกี่ยว ซึ่งจะทำให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพสูง ลดต้นทุน และปลอดภัยจากสารพิษตกค้างในผลผลิต ระบบการจัดการคุณภาพของทุเรียนศรีสะเกษ

๑. การเลือกพื้นที่ปลูกทุเรียน พื้นที่ปลูกทุเรียนควรมีความสูงไม่เกิน ๖๕๐ เมตรจากระดับน้ำทะเล โดยควรปลูกในพื้นที่ลาดเอียงไม่เกิน ๕ เปอร์เซ็นต์ อยู่ใกล้แหล่งน้ำที่มีน้ำสะอาดเพียงพอตลอดปี แต่ไม่มีท่วมขัง

๒. ลักษณะดิน ควรเป็นดินร่วนปนทราย มีความอุดมสมบูรณ์สูง ความเป็นกรด-ด่าง ๕.๕-๖.๕ การระบายน้ำได้ดี

๓. สภาพภูมิอากาศ ทุเรียนจะเจริญเติบโตได้ดีในภูมิอากาศร้อนชื้น มีปริมาณน้ำฝนระหว่าง ๑,๖๐๐-๓,๐๐๐ มิลลิเมตรต่อปี มีการกระจายตัวและความชื้นสัมพัทธ์มากกว่า ๓๐ เปอร์เซ็นต์ หากมีอากาศหนาวเย็นจัด อุณหภูมิเฉลี่ยต่ำกว่า ๒๒ องศาเซลเซียส จะทำให้การเจริญเติบโตทางด้านกิ่งใบหยุดชะงัก และเมื่ออุณหภูมิต่ำกว่า ๙ องศาเซลเซียส จะทำให้ใบอ่อนร่วงได้

๔. แหล่งน้ำ ควรมีแหล่งน้ำที่มีน้ำสะอาด ปริมาณน้ำใช้ได้เพียงพอตลอดปี ไม่มีสารอินทรีย์ และ อนินทรีย์ที่เป็นพิษปนเปื้อน ความเป็นกรด-ด่างของน้ำควรอยู่ระหว่าง ๖.๐-๗.๕ มีสารละลายเกลือ ไม่มากกว่า ๑,๔๐๐ มิลลิโมล จังหวัดศรีสะเกษเกือบทั้งหมดใช้น้ำจากแหล่งใต้ดินที่ความลึก ๑๐-๕๐ เมตร โดยใช้ระบบให้น้ำแบบสปริงเกอร์ รอบต้น ๓-๔ จุด ตามขนาดต้น

๕. การเตรียมพื้นที่และการปลูกดูแลรักษา ไถพรวนและปรับพื้นที่ให้เรียบ เพื่อสะดวกในการวางระบบน้ำ การจัดการสวน รวมทั้งชุดร่องระบายน้ำ ถ้าเป็นพื้นที่ดอนที่เคยปลูกไม้ยืนต้นมาก่อนการเตรียมพื้นที่หลังจากตัดไม้ยืนต้นเดิมออกแล้ว อาจทำได้ทั้งการไถพรวนและไม่ไถพรวน ขึ้นอยู่กับชนิดของไม้ยืนต้นที่เคยปลูกอยู่ ลักษณะโครงสร้างของดินและความเรียบของพื้นที่ การไถมีความจำเป็นเฉพาะพื้นที่ที่มีการระบายน้ำไม่ดี

๖. การวางผังปลูก ทุเรียนศรีสะเกษควรปลูกแบบยกสันแปลงสูง ๓๐-๕๐ เซนติเมตร ระยะปลูก ๘x๘ เมตร เกษตรกรเตรียมดินโดยการขุดหลุมขนาด ๑x๑ เมตร แล้วผสมดินที่ขุดขึ้นมากับปุ๋ยอินทรีย์ ก่อนนำต้นทุเรียนปลูก สามารถปลูกรวมกับไม้ผลหลายชนิดในพื้นที่ เช่น เงาะ ลองกอง ฝรั่ง ชมพู เป็นต้น ในช่วงแรกเกษตรกรจะบังแดด ด้วยวัสดุพรางแสง เช่น กิ่งไม้ ตาข่ายพลาสติก จนตั้งตัวได้ เกษตรกรจะไม่เผาใบไม้ทิ้ง นำมาคลุมรอบๆ ทำให้ดินมีความอุดมสมบูรณ์

๗. การเลือกพันธุ์ ต้นกล้าทุเรียนพันธุ์หมอนทองควรเลือกซื้อตามแหล่งที่เชื่อถือได้ ตรงตามพันธุ์ที่ต้องการปลูก มีใบหนาและเขียวเข้ม เป็นต้นกล้าพันธุ์ที่ใช้ต้นตอพันธุ์พื้นเมือง ระบบรากไม่ขาด หรือองในถุง

๘. วิธีการปลูกทุเรียน การปลูกแบบเตรียมหลุมปลูก เหมาะกับพื้นที่ที่ค่อนข้างแห้งแล้ง ขุดหลุมกว้างยาวลึกประมาณ ๕๐-๘๐ เซนติเมตรขึ้นอยู่กับสภาพดิน ควรแยกดินบนและดินล่างออกจากกัน ผสมดินล่างด้วยปุ๋ยคอก ๒๐ กิโลกรัม ปุ๋ยเคมีสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ จำนวน ๑๐๐ กรัม และหินฟอสเฟส ๑ กิโลกรัม/หลุม ใสดินบนลงไปก่อน และตามด้วยดินล่างจนเต็มหลุม ปลูกต้นทุเรียนตรงกลางหลุมให้รอยต่อระหว่างต้นพันธุ์และต้นตออยู่สูงกว่าระดับดิน แล้วกลบดินรอบต้นพันธุ์ให้แน่น ปักไม้ค้ำยันลงให้แน่นและยึดต้นกล้ากับไม้ค้ำยัน เพื่อป้องกันการโยกคลอนของต้นกล้าหลังปลูก พรางแสงโดยใช้สแลนเขียวหรือดำ หรือใช้วัสดุธรรมชาติ เช่น ทางมะพร้าวปักเป็นกระจอมคร่อมต้นทุเรียน หรือปลูกต้นไม้โตเร็วระหว่างแถวทุเรียน เช่น กัลยง ทองหลาง เป็นต้น

ตารางที่ ๓ แสดงการปฏิบัติดูแลทุเรียนจังหวัดศรีสะเกษเพื่อเพิ่มผลผลิตคุณภาพ

การดูแลรักษา	ระยะก่อนให้ผล	ระยะให้ผลแล้ว
การให้น้ำ	<ul style="list-style-type: none"> - ให้น้ำอย่างสม่ำเสมอเพื่อการเจริญเติบโตที่ดีแลต่อเนื่อง 	<ul style="list-style-type: none"> - ช่วงเจริญเติบโตทางใบให้น้ำสม่ำเสมอ - ช่วงก่อนทุเรียนออกดอก งดน้ำช่วงปลายฝนเพื่อเตรียมการออกดอก - เมื่อทุเรียนออกดอกแล้วให้ควบคุมปริมาณน้ำโดยค่อยๆ เพิ่มปริมาณน้ำขึ้นเรื่อยๆ เพื่อให้ดอกทุเรียนมีพัฒนาการที่ดี - เมื่อดอกทุเรียนพัฒนาถึงระยะห้วกำไล (ก่อนดอกบาน ๑ สัปดาห์) ให้ลดปริมาณน้ำโดยให้เพียง ๑ ใน ๓ ของการให้น้ำปกติ เพื่อช่วยให้มีการติดผลดีขึ้น - เมื่อดอกบานและติดผลได้ ๑ สัปดาห์ ค่อยๆ เพิ่มปริมาณน้ำขึ้นเรื่อยๆ - ช่วงพัฒนาการของผลต้องให้น้ำอย่างเพียงพอและสม่ำเสมอ จนถึงระยะ ๑๐ วัน ก่อนการเก็บเกี่ยว
การตัดแต่งกิ่ง	<ul style="list-style-type: none"> - เริ่มตัดแต่งกิ่งเมื่ออายุ ๑-๑.๕ ปี - เริ่มสร้างโครงสร้างและทรงพุ่มที่ดีโดยไว้ลำต้นเดียว - ไว้กิ่งแขนงกิ่งแรกสูงจากพื้นดินประมาณ ๑ เมตร ไว้กิ่งให้เรียงเป็นระเบียบเวียนรอบต้น - ในระยะแรกกำหนดกิ่งเป็นกิ่งแขนง ๔-๖ กิ่ง ห่างกัน ๑๐-๑๕ เซนติเมตร เมื่อต้นเจริญเติบโตระยะหนึ่ง เริ่มกำหนดกิ่งแขนงที่ ๗-๑๒ กิ่ง - ควบคุมความสูงของลำต้นประมาณ ๕-๖ เมตร 	<ul style="list-style-type: none"> - ตัดแต่งให้มีกิ่งประธาน ๑ กิ่งและมีกิ่งแขนง ๑๒-๑๕ กิ่งเวียนรอบต้น กิ่งแขนงกิ่งแรกสูงจากพื้นดินประมาณ ๑ เมตร - กิ่งแขนงแต่ละกิ่งมีกิ่งรอง ๓-๔ กิ่ง และกิ่งรองแต่ละกิ่งจะมีกิ่งแขนงย่อยพอประมาณ และไม่บังแสงซึ่งกันและกัน - ควบคุมความสูงของลำต้นประมาณ ๕-๖ เมตร

ตารางที่ ๓ (ต่อ)

การดูแลรักษา	ระยะก่อนให้ผล	ระยะให้ผลแล้ว
การใส่ปุ๋ย	<p>- ปีแรกหลังปลูก ควรใส่ปุ๋ย พร้อม การทำความสะอาดใต้ทรงพุ่ม ๔ ครั้ง ครั้งที่ ๑-๓ ใส่ปุ๋ยคอก ๕ กิโลกรัมต่อ ต้น ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยคอก ๕ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ หรือ ๑๖-๑๖-๑๖ ประมาณ ๑๕๐-๒๐๐ กรัมต่อต้น</p> <p>- ใส่ปุ๋ยและทำความสะอาดใต้ทรง พุ่ม หลังจากปลูกแล้วประมาณ ๑ เดือน หลังจากนั้นทำต่อเนื่องจนถึง สิ้นปี ควรใส่ปุ๋ยและทำให้โคนสะอาด เดือนเว้นเดือน</p> <p>- ปีต่อไป ควรใส่ปุ๋ยและทำความสะอาดใต้ทรงพุ่มอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง ในช่วงต้นฤดูฝนและหลังฤดูฝน</p> <p>* ปุ๋ยคอก และปุ๋ยเคมี ปริมาณใส่ตามขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ทรงพุ่ม แบ่งใส่ ๒-๔ ครั้งต่อปี</p>	<p>* ควรใส่ปุ๋ยและวัสดุปรับปรุงดินตามผลการตรวจ วิเคราะห์ดิน หรืออาจใส่ปุ๋ยตามแนวทางนี้</p> <p>๑. ใส่ปุ๋ยเพื่อเพิ่มความสมบูรณ์ต้นหลังเก็บเกี่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปุ๋ยอินทรีย์ ๒๐-๕๐ กิโลกรัม/ต้น - ปุ๋ยเคมี สูตร ๑๕-๑๕-๑๕ หรือ ๑๖-๑๖-๑๖ อัตราเท่ากับ ๑ ใน ๓ ของเส้นผ่าศูนย์กลางทรงพุ่ม <p>๒. ใส่ปุ๋ยเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของผล</p> <ul style="list-style-type: none"> - เมื่อผลมีอายุ ๗ สัปดาห์ ใส่ปุ๋ยเคมีสูตร ๑๒-๑๒-๑๗-๒ หรือ ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑ ใน ๓ ของ เส้นผ่าศูนย์กลางทรงพุ่ม <p>๓. ใส่ปุ๋ยเพื่อเพิ่มคุณภาพเนื้อ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เมื่อผลมีอายุ ๑๐-๑๑ สัปดาห์ ใส่ปุ๋ยเคมีสูตร ๐-๐-๖๐ อัตรา ๑-๒ กิโลกรัมต่อต้น <p>๔. ใส่ปุ๋ยและทำความสะอาดใต้ทรงพุ่ม อย่างน้อย ปีละ ๒ ครั้งในช่วงต้นฤดูฝนและปลายฤดูฝน</p>
การป้องกันกำจัด วัชพืช	<p>- ป้องกันกำจัดโดยสารเคมี เช่น ไกลโฟเสท ๔๘ เปอร์เซนต์ SL อัตรา ๕๐๐-๖๐๐ มล. ๔๘ เปอร์เซนต์ SL อัตรา ๑,๐๐๐-๒,๐๐๐ มล. ผสมน้ำ ๖๐-๘๐ ลิตรต่อไร่ พ่น ๑-๒ ครั้ง</p> <p>- หากต้นวัชพืชมีขนาดใหญ่ ตัด วัชพืชให้สั้นด้วย เครื่องตัดหญ้าทุก ๑-๒ เดือน</p>	<p>- ป้องกันกำจัดโดยสารเคมี เช่น ไกลโฟเสท ๔๘ เปอร์เซนต์ SL อัตรา ๕๐๐-๖๐๐ มล. ๔๘ เปอร์เซนต์ SL อัตรา ๑,๐๐๐-๒,๐๐๐ มล. ผสมน้ำ ๖๐-๘๐ ลิตรต่อไร่ พ่น ๑-๒ ครั้ง</p> <p>- หากต้นวัชพืชมีขนาดใหญ่ ตัดวัชพืชให้สั้นด้วย เครื่องตัดหญ้าทุก ๑-๒ เดือน</p>

๑๑) การพัฒนาการดอกทุเรียนไปจนถึงติดผลอ่อน

เดือนธันวาคม-มกราคม ควรกวาดใบไม้ออกจากทรงพุ่ม เพื่อชักนำการออกดอกและกระตุ้นการ พัฒนาของตาดอก หรือเมื่อดอกเริ่มบาน จะเริ่มให้น้ำเล็กน้อย จนถึงติดผล จึงให้น้ำแบบปกติ

ทุเรียนเป็นไม้ผลที่ไม่ต้องการอุณหภูมิต่ำเพื่อกระตุ้นการออกดอก แต่ต้องการสภาพแล้งประมาณ ๗- ๑๔ วัน ก่อนการออกดอก การบานของดอกแบ่งออกเป็นหลายระยะ ได้แก่

๑. ระยะไข่ปลา (หรือตาปู) เป็นจุดเล็กสีขาวครีมใต้ท้องกิ่ง ควรงดการให้น้ำ มิฉะนั้นจะแตกใบอ่อน
๒. ระยะเหยียดตีนหนู ห่างจากไข่ปลา ๒๐ วัน จะเริ่มแทงตาดอกออกมาชัดเจน

๓. ระยะเมื่อดอกเริ่มบาน (หรือมะเขือพวง) ก้านดอกเริ่มยาว ปลายเป็นตุ่มคล้ายมะเขือพวง
๔. ระยะหัวกำไล เปลี่ยนแปลงเร็ว เกสรตัวเมียโผล่ก่อน เหมาะสำหรับการผ่าดอกเพื่อการผสม

เกสร

เริ่มร่วง

๕. ระยะดอกบาน มีหม้อตาลเห็นชัดเจน มีน้ำหวานหลังดอกบาน ๑ วัน ถ้าไม่ได้รับการผสมจะ

๖. ระยะป็น หลังผสม ๖-๑๒ ชั่วโมง ส่วนต่างๆจะร่วงเหลือแต่รังไข่และ stigma คล้ายป็นปีกผม

หมายเหตุ

ระยะไข่ปลา ถึง ระยะเหยียดหนู	ใช้ระยะเวลา ๒๐ วัน
ระยะเหยียดหนู ถึง ระยะมะเขือพวง	ใช้ระยะเวลา ๑๐ วัน
ระยะเมื่อดอกเริ่มบาน ถึง ระยะหัวกำไล	ใช้ระยะเวลา ๒๐ วัน
ระยะจากไข่ปลา ถึง ดอกจานจนผสมได้	ใช้ระยะเวลา ๕๕ วัน

๑๒) การตัดแต่งดอก

ปกติทุเรียนจะออกดอกเป็นรุ่นๆ บนกิ่งเดียวกันมากกว่า ๒ รุ่นต่อปี จึงนิยมตัดแต่งดอก เพื่อให้บนกิ่งเป็นดอกรุ่นเดียวกัน ซึ่งสะดวกต่อการจัดการ นิยมตัดแต่งดอกให้เหลือเพียง ๑-๒ รุ่นเท่านั้น การตัดแต่งดอกจะเริ่มหลังจากเห็นดอก ๕-๖ สัปดาห์ (ระยะมะเขือพวง) และการไว้จำนวนดอกขึ้นอยู่กับพันธุ์ ความสมบูรณ์ของกิ่ง โดยเริ่มจากการตัดแต่งช่อดอกที่อยู่บนกิ่งขนาดเล็กหรือดอกที่อยู่ปลายกิ่งทิ้ง ให้เหลือเฉพาะดอกรุ่นเดียวกันในกิ่งเดียวกัน ให้มีจำนวนช่อดอกประมาณ ๓-๖ ช่อดอกต่อความยาวกิ่ง ๑ เมตร แต่ละช่อดอก ห่างกันประมาณ ๓๐ เซนติเมตร

๑๓) การผสมเกสรทุเรียน

การผสมเกสรดอกทุเรียนมีความจำเป็นในทุเรียนบางพันธุ์ที่มีเปอร์เซ็นต์การติดตามธรรมชาติต่ำ เช่น พันธุ์หมอนทอง ชะนี ก้านยาว เป็นต้น ซึ่งจำเป็นต้องช่วยผสมเกสรในกรณีที่มีแมลงน้อยหรือไม่มีแมลง เรียกว่า การผ่าดอกทุเรียนซึ่งจะทำในระยะหัวกำไล

การผสมเกสรทุเรียนสามารถแบ่งเป็น ๒ ขั้นตอน ได้แก่

๑. การเก็บละอองเกสรตัวผู้ในตอนหัวค่ำประมาณ ๑๘.๐๐-๑๙.๐๐ น. วิธีการเก็บเกสรตัวผู้ ทำโดยการผ่าดอกในระยะหัวกำไล และเก็บรวบรวมเกสรตัวผู้ใส่ลงในกระป๋อง

๒. การผสมดอกตัวเมีย

- ๒.๑ การตัดแต่งดอกตัวเมีย ทำในเวลา ๐๙.๐๐-๑๒.๐๐ น. โดยใช้กรรไกรขนาดเล็กตัดแต่งดอกพันธุ์แม่ ให้เหลือเฉพาะดอกขาว และตัดเกสรตัวผู้ออกทิ้ง ใช้ถุงผ้าขาวบางคลุมดอกขาวพันธุ์แม่ทิ้งไว้

- ๒.๒ การผสมในตอนกลางดึก ทำในเวลา ๒๐.๐๐-๒๔.๐๐ น. โดยใช้แปรงขนอ่อนแตะละอองเกสรในกระป๋องที่เก็บเกสรตัวผู้แล้วนำไปป้ายที่ปลายเกสรตัวเมีย

ตารางที่ ๔ แสดงการตัดแต่งผล

ครั้งที่ ๑ เมื่อผลอายุ ๔-๕ สัปดาห์หลังดอกบาน	ตัดแต่งผลที่มีขนาดเล็ก รูปทรงบิดเบี้ยว และไม่อยู่ในตำแหน่งของกิ่งแขนงที่ต้องการออก เหลือผลไว้ประมาณ ๒-๓ เท่าของจำนวนที่ต้องการ
ครั้งที่ ๒ เมื่อผลอายุ ๖ สัปดาห์หลังดอกบาน	ผลจะมีการขยายตัวด้านยาว สีผิวเขียวสดใส หนามมีขนาดปกติเล็กน้อย ถ้าตรวจพบผลที่มีพัฒนาการผิดปกติ มีขนาดเล็ก หนามแดง หรือมีโรคแมลงเข้าทำลาย ให้ตัดทิ้ง

ครั้งที่ ๓ เมื่อผลอายุ ๘-๙ สัปดาห์	ระยะนี้ผลที่ปกติจะเริ่มขยายตัวด้านกว้างอย่างรวดเร็ว สีผิวและหนามเขียวสดใส หนามมีขนาดปกติ ถ้าตรวจพบผลที่มีพัฒนาการผิดปกติ มีขนาดเล็ก และมีโรคแมลงเข้าทำลาย ให้ตัดทิ้ง
ครั้งที่ ๔ เมื่อผลมีอายุ ๑๐-๑๒ สัปดาห์	ระยะนี้ผลทุเรียนขึ้นฟูเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ตัดแต่งผลเป็นครั้งสุดท้าย เหลือผลไว้เท่าจำนวนที่ต้องการจริง (ประเมินจำนวน ๑ ผล ต่อใบทุเรียน ที่สมบูรณ์ประมาณ ๓๓๐ ใบ

๑๔) การป้องกันและกำจัดใบอ่อนในช่วงทุเรียนติดผลอ่อน

พบว่าในช่วงที่ทุเรียนติดผลอ่อนเมื่อสภาพอากาศเปลี่ยนแปลง เช่น มีฝนตก อากาศหนาวเย็นลง เป็นต้น เมื่อเกิดสภาพดังกล่าว จะทำให้ต้นทุเรียนแทงยอดอ่อนก่อนเวลา ส่งผลต่อการพัฒนาของผล ผลอ่อนร่วง ทรงผลบิดเบี้ยวหรือ เนื้อด้อยคุณภาพ (แกน เต่าเผา) หากเกิดปัญหาดังกล่าวควรแก้ไขดังนี้

ตารางที่ ๕ แสดงการป้องกันและกำจัดใบอ่อนในช่วงทุเรียนติดผลอ่อน

แนวทางแก้ปัญหา	การปฏิบัติ
๑. การชะลอการแตกใบอ่อน	พ่นสารชะลอการเจริญเติบโต เช่น สารมีพิควอทคลอไรด์ ความเข้มข้น ๓๗.๕ พีพีเอ็ม (อัตรา ๓๐ ซีซีต่อน้ำ ๒๐๐ ลิตร) พ่นให้ทั่วต้น
๒. การปลดใบอ่อน	พ่นปุ๋ยโพแทสเซียมไนเตรท (๑๓-๐-๔๖) อัตรา ๑๐๐-๓๐๐ กรัม/น้ำ ๒๐ ลิตร
๓. ส่งเสริมให้ใบแก่เร็วขึ้น และเพิ่มธาตุอาหาร	ฉีดพ่นปุ๋ยสูตรทางด่วน (น้ำตาลกลูโคส ๖๐๐ กรัม+ฮิวมิคแอซิก ๒๐ ซีซี+ปุ๋ยเกร็ด ๑๕-๓๐-๑๕ +ยาเกินรา และสารจับใบ ผสมรวมกันในน้ำ ๒๐ ลิตร) ร่วมกับการใช้สารมีพิควอทคลอไรด์ ความเข้มข้น ๓๗.๕ พีพีเอ็ม (๒ ซีซี/น้ำ ๒๐ ลิตร) จะช่วยเร่งให้ใบและยอดทุเรียนแก่เร็วขึ้น

๓.๒ ข้อมูลคุณภาพผลผลิตทุเรียนศรีสะเกษ

ทุเรียนศรีสะเกษ เป็นทุเรียนที่มีคุณภาพดี มีความโดดเด่นเฉพาะตัว คือ เนื้อนุ่ม ละเอียดยาง ไม่แฉะติดมือ รสชาติดี มัน ไม่หวานจัด กลิ่นไม่แรง สีสวย มีพู่ที่สวยงาม มีทรงผลที่ตรง ตามพันธุ์และสม่ำเสมอ ขนาดผลอยู่ในเกณฑ์ที่ส่งออกได้พอดี (น้ำหนักผล ๒.๕ - ๓.๕ กก.) มีการเก็บเกี่ยวผลผลิตทุเรียนในช่วงอายุที่เหมาะสมคือไม่เกิดกรณีทุเรียนอ่อน และเกษตรกรส่วนใหญ่ผลิตตาม มาตรฐาน GAP ทุเรียน ศรีสะเกษเป็นที่ต้องการของพ่อค้าและนิยมนำมาซื้อขายกันในลักษณะเหมาสวนซึ่งแสดงถึงความมั่นใจในคุณภาพของทุเรียนศรีสะเกษ

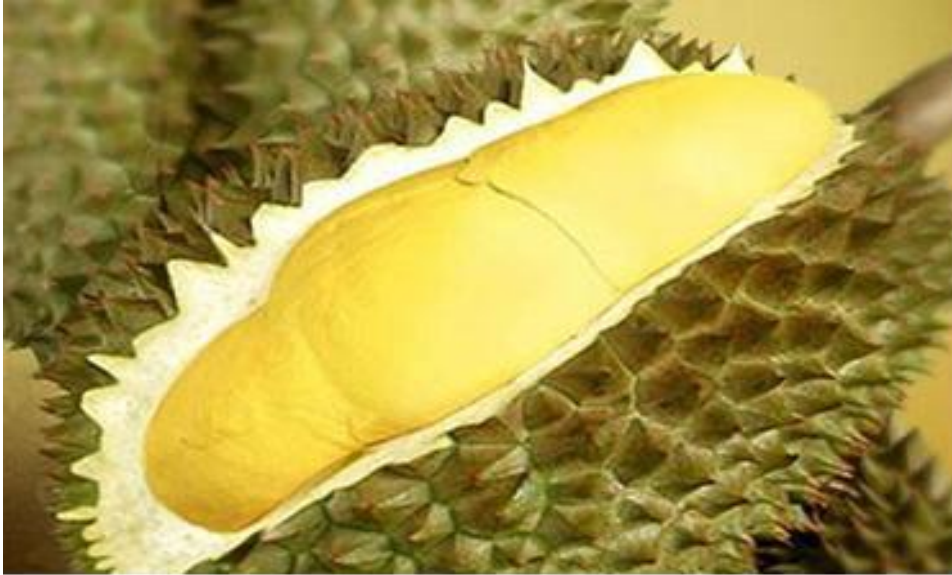
ข้อมูลพื้นฐานคุณภาพทุเรียนจังหวัดศรีสะเกษ ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษได้ดำเนินการสุ่มตัวอย่างผลทุเรียนในงานเทศกาล เงาะ ทุเรียน และของดีศรีสะเกษ พบว่า

๑. **จำนวนพู่ (carpel) ของผลทุเรียน** พบว่าทุเรียนที่มีคุณภาพดี ทรงผลกลม (ผลที่มีพู่เต็ม ๕ พู่) เฉลี่ยร้อยละ ๕๓.๒๑ และผลที่พัฒนาไม่สมบูรณ์ (ผลที่มี ๔ และ ๓ พู่) เฉลี่ยร้อยละ ๔๖.๘ อำเภอศรีรัตนะ ให้ผลสมบูรณ์สูงที่สุดร้อยละ ๘๐ รองลงมาคือ อำเภอกันทรลักษ์ และอำเภอขุนหาญที่ให้ผลสมบูรณ์รองลงมา ๔๒.๙๗ และ ๓๖.๖๗ ตามลำดับ

๒. **น้ำหนักผลทุเรียนเฉลี่ย** ผลทุเรียนจังหวัดศรีสะเกษ กวาร์้อยละ ๖๐ มีน้ำหนักต่อผลอยู่ระหว่าง ๑.๐๐ - ๒.๙๙ กิโลกรัม และร้อยละ ๓๗ ผลมีน้ำหนักเฉลี่ย ๓.๐๐ - ๔.๙๙ กิโลกรัม โดยน้ำหนักผลที่มากกว่า ๕ กิโลกรัม พบน้อยเพียงร้อยละ ๑.๗

๓. **สีเนื้อทุเรียน** สีที่ไม่สม่ำเสมอเกิดจากการพัฒนาการของผลที่ไม่สมบูรณ์/ไม่พร้อมกัน อาจเกิดจากการขาดธาตุอาหาร หรือการเก็บเกี่ยวผลผลิตก่อนที่ผลจะพัฒนาสมบูรณ์ (เก็บผลอ่อน) จากการสุ่มตัวอย่างพบว่า ผลทุเรียนที่เก็บเกี่ยวมีผลพัฒนาที่สมบูรณ์ (ผลแก่ สีเนื้อเหลือง) ร้อยละ ๘๘

๔. **เปอร์เซ็นต์เนื้อต่อเปอร์เซ็นต์เมล็ด** เมื่อเปรียบเทียบ เนื้อทุเรียนกับเมล็ดต่อพู พบว่าน้ำหนักเนื้อเฉลี่ย มีสูงมากถึงร้อยละ ๘๘.๙ น้ำหนักเมล็ดเพียงร้อยละ ๑๑.๑ จากน้ำหนักเนื้อรวมเมล็ดเฉลี่ย ๓๒๕.๔๑ กรัม

ภาพที่ ๒ ลักษณะเนื้อทุเรียนของจังหวัดศรีสะเกษ
ที่มา : ศูนย์วิจัยพืชสวนจังหวัดศรีสะเกษ (๒๕๖๓)

การตรวจสอบความแก่ และระบบตรวจสอบย้อนหลัง QR-Code

ผลผลิตทุเรียนศรีสะเกษ จะเริ่มตั้งแต่ปลายเดือนพฤษภาคม ถึงต้นเดือนสิงหาคม ซึ่งจะช้ากว่าทุเรียนในจังหวัดภาคตะวันออก ประมาณ ๑ เดือน และก่อนทุเรียนภาคใต้ประมาณ ๑-๒ เดือน เพื่อให้เกษตรกรสามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตที่มีความสุกแก่มากกว่าร้อยละ ๘๐ ซึ่งเป็นทุเรียนสุกแก่เต็มที่พร้อมบริโภค สามารถสังเกตได้ดังนี้

๑. การตรวจสอบความแก่ของผลทุเรียน

แม้ว่าขั้นตอนการผลิตทุเรียนตั้งแต่การเตรียมต้น การตัดแต่งดอกและผล การปฏิบัติดูแลรักษาจนได้ผลผลิตทุเรียนคุณภาพสูงแล้ว แต่การเก็บเกี่ยวผลผลิตที่มีความแก่เต็มที่นับเป็นขั้นตอนที่สำคัญมาก การเปลี่ยนแปลงลักษณะภายในของทุเรียนผลดิบมีผลต่อคุณภาพของทุเรียนสุก เช่น ความหวาน ความมัน ความกรอบ ความเหนียว เส้นใยและกลิ่นของเนื้อ หากเกษตรกรเก็บเกี่ยวทุเรียนที่แก่เต็มที่ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพผลผลิตไปเป็นทุเรียนสุก ให้มีคุณภาพสูง เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค ตรงกันข้ามหากเกษตรกรเก็บเกี่ยวผลทุเรียนที่ไม่แก่จัด หรือเรียกว่า “ทุเรียนอ่อน” จะมีผลต่อคุณภาพเนื้อทุเรียนต่ำกว่าค่าคาดหวังของผู้บริโภค ซึ่งอาจจะปฏิเสธการซื้อทุเรียนจากสวนนั้นๆ

ดังนั้น เกษตรกรจำเป็นต้องทราบถึงลักษณะที่บ่งชี้ระยะที่ทุเรียนแก่เต็มที่ หรือเรียกว่า “ดัชนีการเก็บเกี่ยวทุเรียน” โดยการตรวจสอบความแก่ของผลทุเรียน ซึ่งสามารถทำได้ ๒ วิธี คือ

๑.๑ การตรวจสอบผลแก่ทุเรียนโดยสังเกตลักษณะภายนอก

เป็นวิธีที่ต้องใช้ประสบการณ์และความชำนาญอย่างมาก เช่น การดู การสัมผัส และการชิม โดยพิจารณาจากลักษณะที่มีการเปลี่ยนแปลง ดังนี้

ตารางที่ ๖ แสดงการตรวจสอบผลแก่ทุเรียนโดยสังเกตลักษณะภายนอก

ส่วนที่สังเกต	ลักษณะของทุเรียนผลแก่ของทุเรียนพันธุ์หมอนทอง
ก้านผล	ก้านผลแข็งสีน้ำตาลเข้ม ผิวสัมผัสสากมือ ปากปลิงบวมโตเห็นรอยต่อชัดเจน
หนาม	ปลายหนามแห้งสีน้ำตาลเข้ม เปราะและหักง่าย หนามกางออก ร่องหนามห่าง เมื่อบีบหนามเข้าหากันจะรู้สึกว่ามีสปริง
รอยแตกระหว่างพู	รอยแยกกลางพูเป็นสีน้ำตาลชัดเจน
เคาะผล	ผลทุเรียนที่เริ่มแก่จะเกิดช่องว่างระหว่างเปลือกกับเนื้อของผล เมื่อเคาะผลทุเรียนแก่จะได้ยินเสียงโปรงกว่าเคาะผลทุเรียนอ่อน
สีเนื้อ กลิ่น สีเมล็ด	ผลดิบจะมีเนื้อสีขาวปนเหลืองอ่อน กลิ่นหอมเล็กน้อย มึนน้อย รสหวานน้อย เมล็ดสีครีมปนน้ำตาล
การชิมน้ำเลี้ยงจากก้านผล	ผลทุเรียนแก่จัด ตัดก้านผลจะมีน้ำเลี้ยงจากผลออกมา เมื่อชิมมีรสหวาน

การตรวจสอบวิธีนี้มีความผิดพลาดเกิดขึ้นได้ง่าย เนื่องจากต้องอาศัยทักษะความชำนาญและประสบการณ์เฉพาะด้าน จึงจะสามารถตรวจสอบได้แม่นยำและเนื่องจากการตัดสินใจต้องใช้การสังเกตและพิจารณาประกอบกัน ดังนั้น เมื่อต้องตรวจสอบผลทุเรียนเป็นปริมาณมากอาจทำให้ผลการตรวจสอบผิดพลาดได้

๑.๒ การตรวจสอบผลแก่ใช้เกณฑ์การนับวันและชั่งน้ำหนัก

การตรวจสอบผลผลิตจำนวนมากๆ จำเป็นต้องมีเครื่องมือมาช่วยในการตรวจสอบ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง มีเหตุผล มีความแม่นยำมากขึ้น ลักษณะหรือองค์ประกอบของทุเรียนที่สามารถนำมาใช้เป็นวิธีการตรวจสอบผลแก่

ตารางที่ ๗ แสดงการตรวจสอบผลแก่ใช้เกณฑ์การนับวันและชั่งน้ำหนัก

ส่วนที่สังเกต	ลักษณะของทุเรียนผลแก่ของทุเรียนพันธุ์หมอนทอง
อายุผลทุเรียน	โดยนับจำนวนวันจากวันหลังดอกบานจนถึงวันที่พร้อมเก็บเกี่ยว ตลาดต่างประเทศต้องการทุเรียนผลแก่ ๗๕ เปอร์เซ็นต์ ตลาดภายในประเทศหรือตลาดที่สามารถขนส่งได้ภายใน ๑-๓ วันต้องการผลแก่จัด มากกว่าหรือเท่ากับ ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ค่าเฉลี่ยอายุเก็บเกี่ยวที่เหมาะสมของทุเรียน ๑๒๐-๑๓๕ วัน อายุเก็บเกี่ยวต้องไม่น้อยกว่า ๑๑๐ วัน อายุผลที่เก็บเกี่ยวจะแตกต่างกันเล็กน้อยในแต่ละปีตามสภาพท้องถิ่นที่ปลูก สภาพภูมิอากาศ ถ้าอุณหภูมิเฉลี่ยค่อนข้างสูง ทุเรียนจะแก่เร็วกว่าปีที่มีอุณหภูมิเฉลี่ยต่ำกว่า รวมถึงปริมาณฝนและความชื้นในระยะก่อนเก็บเกี่ยวด้วย
น้ำหนักแห้งของเนื้อทุเรียน	สามารถใช้ร้อยละน้ำหนักแห้งของเนื้อเมื่อเปรียบเทียบกับน้ำหนักสดของเนื้อ เป็นเกณฑ์ในการตรวจสอบความแก่ของผลทุเรียนทำได้สะดวกรวดเร็วและประหยัด ทั้งนี้ร้อยละน้ำหนักแห้งของเนื้อในทุเรียนแต่ละพันธุ์ที่ยอมรับว่ามีระดับความแก่ที่สามารถส่งออกได้ ต้องมีร้อยละน้ำหนักแห้งของเนื้อขั้นต่ำเท่ากับ ๓๒

วิธีการตรวจสอบน้ำหนักแห้งเนื้อของทุเรียน

๑. สุ่มผลทุเรียนแก่ โดยเลือกผลทุเรียนที่สงสัยว่า จะเป็นทุเรียนอ่อนมาตรวจสอบ
๒. นำผลทุเรียนในข้อ ๑ มาผ่าตามขวางบริเวณส่วนกลางผล แล้วตัดเนื้อตามขวางพูจากพูกภายในผล บริเวณที่ตัดขวางให้มีความหนาชั้นละ ๒.๕ เซนติเมตร นำมาหั่นเป็นชิ้นเล็กความหนาประมาณ ๑ มิลลิเมตร เคล้ารวมกัน
๓. สุ่มตัวอย่างเนื้อทุเรียนที่เคล้ารวมกันแล้ว นำมาชั่งให้ได้น้ำหนัก ๑๐ กรัม
๔. นำตัวอย่างเนื้อทุเรียนในข้อ ๓ มาอบด้วยตู้อบไมโครเวฟ ความร้อนระดับต่ำ (low) นาน ๑๐ นาที แล้วนำมาชั่งน้ำหนักแห้งโดยใช้เครื่องชั่ง ๒ ตำแหน่ง จากนั้นนำเข้าอบครั้งที่ ๒ ที่อุณหภูมิและเวลานานเท่าเดิม แล้วนำมาชั่งน้ำหนักแห้งอีกครั้ง ทำเช่นนี้ไปจนกระทั่งน้ำหนักแห้งที่ชั่งได้ไม่มีการเปลี่ยนแปลง
๕. บันทึกน้ำหนักแห้ง (กรัม) แล้วนำมาคำนวณหาร้อยละของน้ำหนักแห้งเนื้อเปรียบเทียบกับน้ำหนักสด ดังนี้

$$\text{ร้อยละน้ำหนักแห้งของเนื้อ} = \frac{\text{น้ำหนักเนื้อสด (ก่อนอบ) (กรัม)}}{\text{น้ำหนักเนื้อแห้ง (กรัม)}}$$

๓.๓ ข้อมูลด้านการตลาด

ผลผลิตทุเรียนหอมทองของจังหวัดศรีสะเกษ เป็นสินค้าที่มีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับของตลาด มีขนาดของผล รสชาติ และสีส้มของเนื้ออยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เนื่องจากเกษตรกรควบคุมคุณภาพการผลิตได้ดี เพราะมีพื้นที่การผลิตน้อย ชาวสวนเก็บผลที่แก่ได้อายุ จึงทำให้ผลผลิตคุณภาพดีเหมาะแก่การส่งออกและเป็นที่ต้องการของตลาด โดยทั่วไปส่งผลให้ทุเรียนหอมทองของศรีสะเกษมี ราคาจำหน่ายหน้าสวนไม่ต่ำกว่า ๑๐๐-๑๔๐ บาท ต่อกิโลกรัม ลักษณะการจำหน่ายผลผลิต ในการตกลงซื้อขายผลผลิตทุเรียนของจังหวัดศรีสะเกษนั้น พ่อค้าโดยเฉพาะอย่างยิ่ง พ่อค้าผู้ส่งออก นิยมซื้อแบบเหมาสวน โดยการตีราคา ทำสัญญา และจ่ายเงินให้กับเกษตรกร เป็นการล่วงหน้า ซึ่งการตลาดแบบนี้เกษตรกรมีความเสี่ยงน้อย เพราะมีตลาดที่แน่นอนและจำหน่ายได้ราคาสูง โดยเกษตรกรที่มีพื้นที่ปลูกทุเรียน ๑๕ ไร่ จะสามารถทำสัญญาจำหน่ายได้สูงถึง ๑.๘ - ๒.๔ ล้านบาท ตามปริมาณและคุณภาพ และในปีการผลิต ๒๕๖๔ ได้มีผู้ส่งออกรายใหญ่ คือ บริษัทในเครือเจริญโภคภัณฑ์ (CP) และผู้ประกอบการจากประเทศ ผลผลิตทุเรียนของจังหวัดศรีสะเกษจะมีมากในช่วงปลายเดือนมิถุนายนไป จนถึงกลางเดือนกรกฎาคม ซึ่งเป็นช่วงที่ผลผลิตจากภาคตะวันออกเกือบหมดแล้ว และผลผลิตในภาคใต้ ยังออกไม่มากนัก ประกอบกับทุเรียนศรีสะเกษมีคุณภาพดี จึงส่งผลให้ทุเรียนศรีสะเกษมีราคาสูง ผลผลิตทุเรียนของศรีสะเกษ มากกว่า ๘๐ % เป็นทุเรียนส่งออก ซึ่งส่วนใหญ่ส่งไปยังประเทศจีน เป็นหลัก ผลผลิตที่เหลือใช้จำหน่ายในท้องถิ่นและขาย Online

ในส่วนการดำเนินงานส่งเสริมเรื่องการตลาด จังหวัดศรีสะเกษ ได้ดำเนินโครงการจำหน่ายทุเรียนศรีสะเกษคุณภาพสูงระดับ Premium ซึ่งสอดคล้องกับที่รัฐบาลได้ให้นโยบายและกำหนดยุทธศาสตร์ “ประชารัฐ” เพื่อเป็นแนวทางในการขับเคลื่อนประเทศให้เกิดความเรียบร้อย เกิดความสามัคคี และสร้างความสามัคคีให้มีความเข้มแข็ง จังหวัดศรีสะเกษ ร่วมกับหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสหกรณ์การเกษตรกันทรลักษณ์ จำกัด จึงได้จัดทำโครงการจำหน่ายทุเรียนคุณภาพสูงระดับ Premium เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิต การจัดการด้านตลาดและโลจิสติก ตามแนวคิดประชารัฐ โดยสหกรณ์การเกษตรกันทรลักษณ์ จำกัด เป็นผู้รวบรวมผลผลิตทุเรียนคุณภาพดีที่ผ่านกระบวนการผลิตที่ได้มาตรฐาน GAP จากเกษตรกรผู้ปลูก และสามารถตรวจสอบย้อนกลับไปถึงแหล่งผลิตได้จาก QR Code ที่เกษตรกรได้ขึ้นทะเบียนไว้แล้ว ในการจำหน่ายจะใช้วิธีการสหกรณ์ เข้ามาบริหารจัดการจัดจำหน่ายในระบบอิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บไซต์

www.duriansisaket.com และ line ทูเรียนศรีสะเกษ (ID line : duriansisaket) ผ่านกระบวนการคัดคุณภาพผลผลิตจาก โรงคัดแยกที่ผ่านมาตรฐาน GMP มีการจัดส่งสินค้าถึงมือผู้บริโภคผ่านบริษัทไปรษณีย์ไทย ที่มีความสะดวก รวดเร็ว เพียงแค่เข้าไปสั่งซื้อผ่านช่องทางดังกล่าว ก็จะได้ลิ้มรสทุเรียน ที่กรอบนอกนุ่มใน หวานอ่อนข้างมัน เนื้อสัมผัสแห้ง เนียน และหนึบ จากเกษตรกรผู้ผลิตโดยตรง เป็นการสนับสนุนและส่งเสริมเกษตรกรชาวสวนทุเรียน ในจังหวัดศรีสะเกษให้ผลิต ทุเรียนที่มีคุณภาพ สร้างความมั่นใจต่อผู้บริโภค มีตลาดรองรับผลผลิต เพิ่มมูลค่าผลผลิตและสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีมั่นคง และยั่งยืนให้กับเกษตรกร

ช่องทางการจำหน่าย ทุเรียนภูเขาไฟศรีสะเกษ

๑. ผ่านเว็บไซต์ www.lavadurain.com

๒. ทาง Facebook : Sisaket Market By พาณิश्य์ โดยสำนักงานพาณิश्य์จังหวัด ยอดจำหน่ายทุเรียน ๑,๗๙๒,๐๐๐ บาท

๓. ช่องทาง Facebook ทุเรียนออนไลน์ Direct To Home และการจำหน่ายทุเรียนคุณภาพ ผ่านเครือข่ายศูนย์กระจายสินค้าสหกรณ์ ของสำนักงานสหกรณ์จังหวัดศรีสะเกษ ร่วมกับ สหกรณ์การเกษตร กันทรลักษ์ จำกัด

๔. อร่อยทั่วไทยสั่งได้กับไปรษณีย์ เริ่มดำเนินการในวันที่ ๑๕ มิถุนายน เป็นต้นไป สามารถสั่งได้ที่ทำ การไปรษณีย์ใกล้บ้าน Contact Center ๑๕๔๕ หรือ www.thailandpostmart.com ผลการให้บริการจัดส่งทุเรียน ภูเขาไฟศรีสะเกษ ปี ๒๕๖๔ ผ่าน บริษัท ไปรษณีย์ จำกัด จำนวน ๖๘,๐๖๑ กล่อง น้ำหนัก ๕๐๗,๙๒๒ กิโลกรัม จำหน่ายผ่านช่องทางออนไลน์ของ ปณท. จำนวน ๑๗,๖๖๖ กิโลกรัม

๕. สำนักงานพาณิश्य์จังหวัดศรีสะเกษ ดำเนินช่องทางการจำหน่ายผ่านช่องทางออนไลน์ เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรให้สามารถระบายผลผลิตได้มากขึ้น ดังนี้

๑) กิจกรรมประชาสัมพันธ์สร้างภาพลักษณ์ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรที่มีศักยภาพ มีอัตลักษณ์ สินค้า GI สินค้าเกษตรอินทรีย์ ณ เซ็นทรัลพลาซ่าขอนแก่น ยอดจำหน่ายทุเรียนภูเขาไฟศรีสะเกษ ๑๓๕,๘๐๐ บาท

๒) กิจกรรมเชื่อมโยงการตลาด ณ เซ็นทรัลพลาซ่าอุดรธานี

สรุปข้อมูลการจำหน่ายทุเรียน ปี ๒๕๖๔

๑. ขายปลีก จำนวน ๒,๙๐๔ ตัน

๒. ขาย Online จำนวน ๑๘๓ ตัน

๓. ขายเอง จำนวน ๑,๔๕๒ ตัน

๓.๔ การขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ”ทุเรียนภูเขาไฟศรีสะเกษ”

๑. คำนิยาม

“ทุเรียนภูเขาไฟศรีสะเกษ (Lava Durian Sisaket)” หมายถึง ทุเรียนพันธุ์หมอนทอง พันธุ์ชะนี พันธุ์ก้านยาว ทุเรียน ที่มีรสชาติหวานมัน มีกลิ่นหอมปานกลาง เนื้อละเอียด แห้ง สีเนื้อเหลืองสม่ำเสมอทั้งผล ซึ่งปลูกในพื้นที่ อำเภอขุนหาญ อำเภอกันทรลักษ์ และอำเภอศรีรัตนะ ของจังหวัดศรีสะเกษ

“ผู้ผลิต” หมายถึง เกษตรกร หรือ กลุ่มเกษตรกร ที่ปลูกทุเรียนภูเขาไฟศรีสะเกษ และต้องขึ้นทะเบียนกับหน่วยงาน องค์กรที่จังหวัดศรีสะเกษมอบหมาย และยอมรับเงื่อนไขการตรวจรับรอง

“ผู้ประกอบการค้า” หมายถึง บุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคล ซึ่งเป็นผู้จำหน่ายสินค้าทุเรียนภูเขาไฟศรีสะเกษ และต้องซื้อกับเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ผลิตทุเรียนภูเขาไฟศรีสะเกษ และขึ้นทะเบียนผู้ค้ากับหน่วยงาน องค์กรที่จังหวัดศรีสะเกษมอบหมาย และยอมรับเงื่อนไขการตรวจรับรอง

“การขึ้นทะเบียนเป็นผู้ผลิตทุเรียนภูเขาไฟศรีสะเกษ” หมายถึง ผู้ได้รับการประกาศขึ้นทะเบียนเป็นผู้ผลิตทุเรียนภูเขาไฟศรีสะเกษ และได้รับอนุญาตให้ใช้ชื่อ “ทุเรียนภูเขาไฟศรีสะเกษ”

๒. ขอบเขตพื้นที่การผลิต

“ทุเรียนภูเขาไฟศรีสะเกษ” ต้องมีพื้นที่เพาะปลูกใน พื้นที่ ๓ อำเภอของจังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งประกอบด้วย อำเภอขุนหาญ อำเภอกันทรลักษ์ และอำเภอศรีรัตนะ

๓. ลักษณะหลักของสินค้า

๓.๑ พันธุ์การค้า คือ พันธุ์หมอนทอง พันธุ์ชะนี พันธุ์ก้านยาว

๓.๒ ลักษณะทางกายภาพ

- เปลือกผล : เปลือกบาง สีเขียวอมเหลือง หนามค่อนข้างถี่
- ก้านผล : ผลแก่มีสีน้ำตาลเข้ม จับแล้วสากมือ
- เนื้อ : เนื้อละเอียด เนียนนุ่ม แห้ง เหนียว เส้นใยน้อย สีเนื้อเหลืองสม่ำเสมอ
- รสชาติ : หวานมัน
- กลิ่น : มีกลิ่นหอม ไม่ฉุนมาก
- เมล็ด : เมล็ดลีบเล็ก

๓.๓ ลักษณะเฉพาะของแต่ละพันธุ์

- พันธุ์หมอนทอง ผลมีขนาดใหญ่ หนามแหลมสูง ก้านผลใหญ่แข็งแรง เนื้อสีเหลืองอ่อน ละเอียด แห้ง รสชาติหวานมัน เมล็ดน้อยและลีบเป็นส่วนใหญ่
- พันธุ์ชะนี ทรงผลทรงกระบอกหรือทรงไข่ ปลายแหลม กลางผลป่อง พูเห็นเด่นชัดร่องพูไม่ลึก ขั้วผลใหญ่แข็งแรง ขนาดผลปานกลางถึงใหญ่ เนื้อสีเหลืองเข้ม ละเอียดและเหนียว รสชาติหวานมัน
- พันธุ์ก้านยาว ทรงผลกลม หรือทรงลีนจีค่อนข้างยาว ก้านผลยาวเห็นได้ชัดเจน ขนาดผลปานกลางถึงใหญ่ เนื้อสีเหลือง ละเอียดและเหนียว รสชาติหวานมัน เมล็ดโต

๔. กระบวนการผลิต

จากคำขอขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ทุเรียนภูเขาไฟศรีสะเกษ ระบุไว้ว่าทุเรียนที่จะได้รับเป็นสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ในนาม ทุเรียนภูเขาไฟศรีสะเกษ ต้องปฏิบัติ ดังนี้

๑) ต้องผ่านการรับรองระบบการจัดการคุณภาพพืช (GAP) จากกรมวิชาการเกษตร ทำให้ผลผลิตปลอดภัยจากสารพิษ

๒) ระยะเวลาการเก็บเกี่ยวทุเรียนภูเขาไฟศรีสะเกษที่เหมาะสม คือช่วงปลายเดือนพฤษภาคม – ต้นเดือนมิถุนายน แล้วแต่สภาพภูมิอากาศของแต่ละปี ซึ่งเป็นระยะที่ทุเรียนสุกแก่เต็มที่พร้อมบริโภค

๓) ทุเรียนภูเขาไฟศรีสะเกษ ต้องได้จัดเก็บข้อมูลในระบบ QR-Code (Quick Response Code) เพื่อให้ผู้บริโภคมีความมั่นใจสามารถตรวจสอบย้อนกลับไปที่แปลงปลูกได้

ดังนั้นเกษตรกรที่จะผลิตสินค้าส่งขีทางภูมิศาสตร์ ทุเรียนภูเขาไฟศรีสะเกษ จะต้องทราบถึงการปฏิบัติตามมาตรฐานระบบการจัดการคุณภาพพืช (GAP) และระบบการตรวจสอบย้อนกลับ QR-Code

ระบบการจัดการคุณภาพพืช (GAP) คือ การปฏิบัติเพื่อป้องกัน หรือลดความเสี่ยงของอันตรายที่เกิดขึ้นระหว่างการเพาะปลูก การเก็บเกี่ยวและการจัดการหลังการเก็บเกี่ยว เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพปลอดภัย และเหมาะสมต่อการบริโภค โดยอันตรายต่างๆ ที่อาจพบได้ในสินค้าเกษตรและอาหาร ได้แก่

ชีวภาพ : จุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดโรค เช่น แบคทีเรีย ไวรัส พาราสิต เชื้อรา

เคมี : โลหะหนัก สารพิษตามธรรมชาติในพืช สารเคมีทางการเกษตร สารเติมแต่ง/วัตถุเจือปนอาหาร

กายภาพ : วัสดุแปลกปลอม เช่น กรวด หิน ดิน เศษแก้ว โลหะ ไม้ พลาสติก

ระบบการจัดการคุณภาพพืช (GAP) เป็นขั้นตอนการปฏิบัติที่มุ่งเน้นให้เกษตรกรผลิตพืชชนิดนั้นๆ โดยคำนึงถึงการจัดการตามความต้องการในการพัฒนาการของพืชในแต่ละช่วง ตั้งแต่เริ่มปลูก ดูแลรักษา จนเก็บเกี่ยวซึ่งจะทำให้ได้ผลผลิตมีคุณภาพสูง ลดต้นทุน และปลอดภัยจากสารพิษตกค้างในผลผลิต ระบบการจัดการคุณภาพของทุเรียนจังหวัดศรีสะเกษ มีรายละเอียดดังนี้

๔.๑ การเลือกพื้นที่ปลูกทุเรียน

- ความสูงไม่เกิน ๖๕๐ เมตร จากระดับน้ำทะเล โดยควรปลูกในพื้นที่ความลาดเอียงไม่เกิน ๕ เปอร์เซ็นต์ อยู่ใกล้แหล่งน้ำที่มีน้ำสะอาดเพียงพอตลอดทั้งปี แต่ไม่ท่วมขัง

๔.๒ ลักษณะดิน

- ควรเป็นดินร่วนปนทรายมีความอุดมสมบูรณ์สูงมีความเป็นกรด-ด่าง ๕.๕-๖.๕ การระบายน้ำได้ดี

๔.๓ การเตรียมพื้นที่และการปลูกดูแลรักษา

- ไถพรวนและปรับพื้นที่ให้เรียบเพื่อสะดวกในการวางระบบน้ำการจัดการสวนรวมทั้งชุดร่องระบายน้ำ

- ถ้าเป็นพื้นที่ตอนที่เคยปลูกไม้ยืนต้นมาก่อน การเตรียมพื้นที่หลังจากตัดไม้ยืนต้นเดิมออกแล้ว อาจทำได้ทั้งการไถพรวนและไม่ไถพรวน ขึ้นอยู่กับชนิดของไม้ยืนต้นที่เคยปลูกอยู่ ลักษณะโครงสร้างของดินและความเรียบของพื้นที่

- การไถมีความจำเป็นเฉพาะพื้นที่ที่การระบายน้ำได้ดีควรไถให้ลึก

๔.๔ การวางผังปลูก

ระยะปลูกระหว่างต้น ๘-๑๐ เมตร เมตร ระหว่างแถว ๘-๑๐ เมตร ปลูกยกดินเป็นสันให้สูง ๓๐-๕๐ เซนติเมตร ซึ่งตรงกลางระหว่างแถวเป็นร่องระบายน้ำ ควรปลูกในพื้นที่ความลาดเอียงไม่เกิน ๕ เปอร์เซ็นต์ หรือตามความเหมาะสมของพื้นที่

๔.๕ การเลือกต้นพันธุ์

ต้นพันธุ์ทุเรียนที่ปลูก ต้องเป็นต้นพันธุ์ที่มีความแข็งแรงสมบูรณ์ ปราศจากโรค ควรเลือกซื้อตามแหล่งเผ่าพันธุ์ที่เชื่อถือได้ ตรงตามพันธุ์ที่ต้องการปลูก

๔.๖ วิธีการปลูกทุเรียน

การปลูกแบบเตรียมหลุม

- เหมาะกับพื้นที่ที่ค่อนข้างแห้งแล้ง

- ขุดหลุมกว้างยาวลึกขนาด ๑×๑ เมตร หรือขึ้นอยู่กับสภาพดิน และผสมดินที่ปลูกด้วยปุ๋ยอินทรีย์ ก่อนนำต้นทุเรียนลงปลูก

อินทรีย์ ก่อนนำต้นทุเรียนลงปลูก

- ปลูกต้นทุเรียนตรงกลางหลุมให้รอยต่อระหว่างต้นพันธุ์และต้นต่ออยู่สูงกว่าระดับดิน กลบดิน

รอบต้นพันธุ์ให้แน่น

- ปักไม้ค้ำยันลงให้แน่นและยึดต้นกล้ากับไม้ค้ำยันเพื่อป้องกันการโยกคลอนของต้นกล้าหลังปลูก

- พรางแสงโดยใช้ซาแลน หรือใช้วัสดุธรรมชาติ เช่น ทางมะพร้าวปักเป็นกระจอมคร่อมต้นทุเรียน

หรือปลูกต้นไม้โตเร็วระหว่างแถวทุเรียน เช่น กล้วย ทองหลาง เป็นต้น

๕. การให้น้ำ

- มีระบบการให้น้ำโดยใช้น้ำจากบ่อบาดาลเป็นแบบระบบสปริงเกอร์

- เมื่อดอกเริ่มบาน ให้น้ำเล็กน้อยและเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนติดผล จึงให้น้ำเต็มที่

ระยะก่อนให้ผล	ระยะให้ผลแล้ว
- ให้น้ำอย่างสม่ำเสมอเพื่อการเจริญเติบโตที่ดี และต่อเนื่อง	- ช่วงเจริญเติบโตทางใบให้น้ำสม่ำเสมอ - ช่วงก่อนทุเรียนออกดอก งดน้ำช่วงปลายฝน เพื่อเตรียมการออกดอก - เมื่อทุเรียนออกดอกแล้วให้ควบคุมปริมาณน้ำ โดยค่อยๆ เพิ่มปริมาณน้ำขึ้นเรื่อยๆ เพื่อให้ดอกทุเรียนมีพัฒนาการที่ดี

๖. การดูแลรักษา

- กวาดใบไม้และเศษวัชพืชออกจากโคนต้นเพื่อให้ดินแห้งเร็วขึ้น เป็นการกระตุ้นต้นทุเรียนออกดอกได้เร็วและสม่ำเสมอ

๗. การเก็บเกี่ยว

- ช่วงระยะประมาณปลายเดือนพฤษภาคม – ต้นเดือนมิถุนายน แล้วแต่สภาพภูมิอากาศของแต่ละปี โดยจะออกช้ากว่าทุเรียนภาคตะวันออก ๑ เดือน และก่อนทุเรียนภาคใต้จะออกสู่ตลาด ๑ เดือนเช่นกัน

๘. การบรรจุหีบห่อ

- รายละเอียดบนฉลาก/หีบห่อ ให้ประกอบด้วยคำว่า “ทุเรียนภูเขาไฟศรีสะเกษ” และ/หรือ “Lava Durian Sisaket”

- ให้ระบุชื่อพันธุ์ทุเรียน ชื่อสวน/เกษตรกร และที่อยู่ติดต่อได้

- การใช้หีบห่อบรรจุ บรรจุภัณฑ์ต้องมีลักษณะแข็งแรง

๙. ช่องทางการจัดจำหน่าย

- ผู้ผลิตขายตรง ผู้ผลิตเก็บผลผลิตจากสวนจำหน่ายให้ผู้บริโภคโดยตรง
- ผู้ผลิตขายส่งให้กลุ่มเกษตรกร สหกรณ์ หรือผู้ประกอบการ
- ผู้ประกอบการที่จำหน่ายทุเรียนภูเขาไฟศรีสะเกษ จะต้องซื้อขายทุเรียนภูเขาไฟศรีสะเกษ จากเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ เท่านั้น
- การจำหน่ายผ่านช่องทางการจำหน่ายออนไลน์

๓.๕ ข้อแนะนำในการตรวจสอบและการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ “ทุเรียนภูเขาไฟศรีสะเกษ”

๑. การตรวจสอบ

๑. กระบวนการผลิต ต้องได้รับการตรวจสอบตามระบบควบคุมภายใน (Internal Control System: ICS)
๒. การตรวจสอบย้อนกลับทั้งกระบวนการผลิต (Traceability) ตั้งแต่จุดจำหน่ายจนถึงเกษตรกรผู้ปลูกมีการจดบันทึกข้อมูลของเกษตรกรและข้อมูลการจำหน่ายของผู้ค้า
๓. ทุเรียนภูเขาไฟศรีสะเกษ ทุกผลต้องมีการจัดเก็บข้อมูลในระบบ QR-Code (Quick Response Code) เพื่อการตรวจสอบย้อนกลับถึงแปลงเกษตรกร โดยข้อมูลที่เกษตรกรจัดเก็บนั้น ต้องประกอบด้วย ข้อมูลที่ตั้งสวนทุเรียน พันธุ์ทุเรียนที่ปลูก การดูแล การรับรองระบบ การจัดการคุณภาพพืช และภาพถ่ายสวนทุเรียน เป็นต้น ซึ่งการตรวจสอบโดยระบบ QR-Code เพื่อให้ผู้บริโภคมีความมั่นใจสามารถตรวจสอบย้อนกลับไปที่แปลงปลูกได้ทุกผล

๒. การขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูก ผู้รวบรวม และผู้จำหน่าย

- ๒.๑ ใบสมัครขึ้นทะเบียนเป็นสมาชิกผู้มีสิทธิ์ใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ทุเรียนภูเขาไฟศรีสะเกษ ใช้ตามแบบที่กำหนด
- ๒.๒ สถานที่ยื่นใบสมัคร
เกษตรกรผู้ปลูก : ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ/สำนักงานเกษตรจังหวัด
ผู้รวบรวม/ผู้จำหน่าย : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดศรีสะเกษ
- ๒.๓ การยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลใดๆ ต้องแจ้งต่อหน่วยงานที่ยื่นใบสมัคร ในกรณีที่ไม่มีการแจ้งการเปลี่ยนแปลงให้ถือว่ายืนยันการเป็นสมาชิก

๓. ระบบตรวจสอบย้อนกลับ (Quick Response: QR-Code) คือ

สัญลักษณ์สี่เหลี่ยมที่แทนข้อมูลต่างๆที่เป็นรหัสที่มีการอ่านอย่างรวดเร็ว สามารถเก็บความจำได้มากกว่าเมื่อเทียบกับบาร์โค้ดมาตรฐาน เช่น รูปภาพ รายละเอียดสินค้า ถิ่นกำเนิด เป็นต้น ซึ่งส่วนใหญ่ในการประชาสัมพันธ์สินค้าเพื่อให้ข้อมูลเพิ่มเติม หรือเป็น URL เว็บไซต์ เมื่อนำกล้องของโทรศัพท์มือถือไปถ่าย QR-Code ก็จะเข้าสู่เว็บไซต์ได้ทันทีโดยไม่ต้องเสียเวลาพิมพ์ ปัจจุบันรหัสคิวอาร์โค้ดได้กลายเป็นที่นิยมในทั่วโลกและในประเทศไทย ปัจจุบันจังหวัดศรีสะเกษ สภาเกษตรกรจังหวัดศรีสะเกษได้ให้การสนับสนุนการจัดทำ QR-Code ของเกษตรกรที่ผลิตทุเรียนคุณภาพของจังหวัดศรีสะเกษ

๓.๑ ขั้นตอนการจัดทำ: QR-Code

๑. เตรียมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เช่น ข้อมูลที่ตั้งสวนทุเรียน พันธุ์ทุเรียนที่ปลูก การดูแล การรองรับการจัดการคุณภาพพืช (GAP) เป็นต้น และภาพที่เกี่ยวข้อง

๒. เข้าเว็บไซต์ มีทั้งแบบให้ใช้ฟรี และแบบมีค่าใช้จ่าย เช่น

<http://azonmobile.com/en/qrcode-generator>, <http://www.peerawich.com> เป็นต้น

๓. เลือกรูปแบบของ QR-Code ซึ่งมีรูปแบบให้เลือกปรับแต่งหลากหลายรูปแบบ เช่น Body Shape, Eye, Border, Logo โดยตัวอย่างจะเลือกรูปแบบ Blended Square หรือ Blended Circle ซึ่งสามารถแทรกภาพพื้นหลัง (background) หรือหากต้องการรูปแบบอื่นๆสามารถเลือกได้ตามต้องการ

๔. เลือกไฟล์ภาพที่ต้องการเป็นภาพพื้นหลัง ปรับขนาด เลื่อนตำแหน่งของภาพที่ต้องการได้ เว็บไซต์จะแสดงผล QR-Code ที่ได้ตามรูปแบบที่เลือกไว้ ถ้าหากไม่ต้องการปรับเปลี่ยนสามารถเลือกรูปแบบไฟล์ที่ต้องการบันทึก เช่น PNG, JPG หรือ GIF.

๕. เกษตรกรต้องบันทึกข้อมูลที่ใช้ในการเก็บข้อมูล เพื่อส่งไปที่ระบบฐานข้อมูลกลาง โดยข้อมูลที่เกษตรกรจัดเก็บนั้นมีดังนี้ ชื่อสวน เลขที่ใบสั่งซื้อ โดยที่ข้อมูลเหล่านี้จะแปลงเป็นหมายเลข ประจำตัวของผลผลิต เก็บใน QR-Code และส่งต่อไปยังระบบฐานข้อมูลกลาง เพื่อใช้ในการยืนยันตัวตนของผลผลิต ซึ่งข้อมูลดังกล่าวสามารถวัดสถิติการสแกน QR-Code (QR-Code Tracking)

๓.๒ การอ่านข้อมูล QR-Code ของผลผลิตที่จำหน่าย

การตรวจสอบข้อมูลการตรวจสอบย้อนกลับผ่านโทรศัพท์มือถือ โดยผู้บริโภคสามารถสแกน QR-Code จากมือถือแบบสมาร์ทโฟน (Smart Phone) ที่ติดตั้ง Application สำหรับอ่าน QR-Code บนสติกเกอร์ที่ติดอยู่ที่สินค้าเกษตรของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการฯ Application บนมือถือจะค้นหาข้อมูลโดยการ Link ไปยังฐานข้อมูลกลางเพื่อใช้ในการค้นหาข้อมูลโดยอัตโนมัติ ข้อมูลจากการประมวลผลจะถูกส่งกลับไปยัง มือถือแบบสมาร์ทโฟนของผู้บริโภค โดยจะแสดงรายละเอียดของข้อมูลของเกษตรกรที่ถูกสร้างไว้ผ่านระบบ QR-Code ได้

๔. การติดฉลาก

๑. ฉลากสินค้า

๑.๑ ผลผลิตทุเรียนที่จำหน่ายต้องฉลากบนก้านทุเรียน ทุกลูก

๑.๒ รายละเอียดที่ต้องมีในฉลากสินค้า

๑.๒.๑ ชื่อพันธุ์ทุเรียน

๑.๒.๒ ชื่อสวน/เกษตรกร ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ที่ติดต่อได้สะดวก

๑.๓ ผลผลิตทุเรียนที่จำหน่ายต้องมีรหัสข้อมูล QR-Code บนฉลากเพื่อการตรวจสอบย้อนกลับได้

๒. เครื่องหมายสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

๒.๑ ให้แสดงเครื่องหมายสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ “ทุเรียนภูเขาไฟศรีสะเกษ” และหมายเลขทะเบียนไว้บนฉลากสินค้าทุเรียนภูเขาไฟศรีสะเกษ

๒.๒ ผู้ผลิตและผู้ค้าที่ได้รับหนังสือรับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ “ทุเรียนภูเขาไฟศรีสะเกษ” จะโฆษณาโดยอ้างอิงสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ “ทุเรียนภูเขาไฟศรีสะเกษ” ได้เฉพาะสินค้าทุเรียนจากสวน/เกษตรกรที่ได้รับหนังสือรับรองเท่านั้น

ภาคผนวก

รายชื่อเกษตรกรผู้ปลูกทุเรียน ได้รับการรับรอง GAP

ลำดับ ที่	วันรับรอง	วันสิ้นสุดการ รับรอง	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่				
				เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด
๑	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางอนงค์นาฏ ชะนาลี	๑๔๔	๘	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๒	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางฟองศรี บัวใหญ่	๙	๘	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๓	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางอุตร พวงเพชร	๔๒	๘	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๔	๒๒-๐๖-๒๕๖๑	๒๑-๐๖-๒๕๖๔	นายสุชาติ จิตรดิษฐ์สกุล	๒๕	๘	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๕	๒๒-๐๖-๒๕๖๑	๒๑-๐๖-๒๕๖๔	นายประภรณ์ โสภากา	๗๓/๑	๘	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๖	๐๗-๐๘-๒๕๖๒	๐๖-๐๘-๒๕๖๕	นายวิรัช กองแก้ว	๑	๘	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๗	๒๒-๐๖-๒๕๖๑	๒๑-๐๖-๒๕๖๔	นายสมพงษ์ แก่นสา	๕๐	๘	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๘	๐๗-๐๘-๒๕๖๒	๐๖-๐๘-๒๕๖๕	นายจำรอง ดาวัล	๑๐๒/๒	๘	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๙	๑๒-๐๙-๒๕๖๒	๑๑-๐๙-๒๕๖๕	นายวรชัย ฉัตรสุวรรณ	๑๔๓	๘	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๑๐	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นายเวชัยนต์ นาคำ	๗๖/๑	๘	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๑๑	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นายสิทธิศักดิ์ ดวงทรัพย์	๑๓๕	๘	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๑๒	๐๗-๐๘-๒๕๖๒	๐๖-๐๘-๒๕๖๕	นายโกมล พ่อบุญมี	๑๔๐	๘	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๑๓	๒๙-๐๘-๒๕๖๒	๒๘-๐๘-๒๕๖๕	นายอุทัย ชันคำ	๒๕/๓	๘	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๑๔	๒๙-๐๘-๒๕๖๒	๒๘-๐๘-๒๕๖๕	นายเสริม หาญชนะ	๕๓/๒	๘	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๑๕	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นายไพโรวรรณ ชันคำ	๑๐๙	๘	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๑๖	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นายกิตติพงษ์ บัวใหญ่	๑๐๗	๘	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๑๗	๒๖-๐๙-๒๕๖๓	๒๕-๐๙-๒๕๖๖	นายคำตา บุญวัน	๓๔/๑	๘	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๑๘	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นายทวี บุญมาก	๑๑๒	๘	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๑๙	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นายสมชื่อ ทองลิ้ม	๑๑๗	๘	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๒๐	๐๗-๐๘-๒๕๖๒	๐๖-๐๘-๒๕๖๕	นายวัชรพงษ์ บัวใหญ่	๑๓๒	๘	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๒๑	๐๗-๐๘-๒๕๖๒	๐๖-๐๘-๒๕๖๕	นายสมจิตร ขยายวงศ์	๑๒๘	๘	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๒๒	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางศรีชมพู่ ชะนาลี	๔๑	๙	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๒๓	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นายจันทร นงนุช	๑๗๘	๙	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๒๔	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นายศรายุทธ แสงดีสุ	๒๕๓	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๒๕	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางหาวาย ประชาราษฎร์	๒๒๐	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๒๖	๒๙-๐๘-๒๕๖๒	๒๘-๐๘-๒๕๖๕	นายฟอง วรรณสิทธิ์	๑๗๓	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๒๗	๒๙-๐๘-๒๕๖๒	๒๘-๐๘-๒๕๖๕	นายปาง ชันคำ	๒๔๑	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๒๘	๒๙-๐๘-๒๕๖๒	๒๘-๐๘-๒๕๖๕	น.ส.จรินทร์ ผิวบาง	๑๗๕	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๒๙	๐๗-๐๘-๒๕๖๒	๐๖-๐๘-๒๕๖๕	นายธนะวัตต์ เลิศภิกขิตยกุล	๑๗๗	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๓๐	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นายกิตติพงษ์ แสงดีสุ	๑๑๘	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๓๑	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นายบุญมี บัวสร	๘๐	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๓๒	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางหนูเทียม นันทวงษ์	๘๗	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๓๓	๑๒-๐๙-๒๕๖๒	๑๑-๐๙-๒๕๖๕	นายสุภรณ์ กองสุข	๕๘/๑	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ

ลำดับ ที่	วันรับรอง	วันสิ้นสุดการ รับรอง	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่				
				เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด
๓๔	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางสุมาลี โสภากุล	๑๙๑	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๓๕	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นายวิรัตน์ โสภากุล	๒๘๑	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๓๖	๐๗-๐๘-๒๕๖๒	๐๖-๐๘-๒๕๖๕	นางสาวประยูรณี ผาดาวงษ์	๒๔๕	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๓๗	๐๗-๐๘-๒๕๖๒	๐๖-๐๘-๒๕๖๕	นายธนภุต พรหมจันทร์	๒๒๒	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๓๘	๒๙-๐๘-๒๕๖๒	๒๘-๐๘-๒๕๖๕	นางละอองดาว บัวพันธ์	๒๑๗	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๓๙	๒๙-๐๘-๒๕๖๒	๒๘-๐๘-๒๕๖๕	นายสุวัฒน์ โพธิ์ชัยรัตน์	๒๘	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๔๐	๒๙-๐๘-๒๕๖๒	๒๘-๐๘-๒๕๖๕	นายเวียง สุภาพ	๒๓๖	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๔๑	๒๙-๐๘-๒๕๖๒	๒๘-๐๘-๒๕๖๕	นางคำภา เวฬุวนารักษ์	๙๒	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๔๒	๒๙-๐๘-๒๕๕๙	๒๘-๐๘-๒๕๖๕	นางสาวไพรวิน บุญเกลี้ยง	๕๘	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๔๓	๒๙-๐๘-๒๕๖๒	๒๘-๐๘-๒๕๖๕	นางทิพาภร บุญจบ	๑๖๑	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๔๔	๐๗-๐๘-๒๕๖๒	๐๖-๐๘-๒๕๖๕	นายสันต์ บุญวัน	๑๑๕	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๔๕	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นายศิริบุรณ มนเทียนอาจ	๑๓๘	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๔๖	๐๗-๐๘-๒๕๖๑	๐๖-๐๘-๒๕๖๔	นายวิรัตน์ ไม้แก้ว	๑๑๔	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๔๗	๐๗-๐๘-๒๕๖๑	๐๖-๐๘-๒๕๖๔	นางรัชดา ศรีวงศ์	๑๐๓	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๔๘	๐๗-๐๘-๒๕๖๑	๐๖-๐๘-๒๕๖๔	นางศรีละมุล ภัคดีกลิ่น	๒๐๗	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๔๙	๐๗-๐๘-๒๕๖๑	๐๖-๐๘-๒๕๖๔	นางสุวรรณา แก่นจันทร์	๒๗	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๕๐	๐๗-๐๘-๒๕๖๑	๐๖-๐๘-๒๕๖๔	นายโอภาส บุญวัน	๖๔	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๕๑	๐๗-๐๘-๒๕๖๑	๐๖-๐๘-๒๕๖๔	นายพันธ์ คงดี	๑๕	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๕๒	๐๗-๐๘-๒๕๖๑	๐๖-๐๘-๒๕๖๔	นายวิชัย วันคุ้ม	๑๓๒/๑	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๕๓	๐๗-๐๘-๒๕๖๑	๐๖-๐๘-๒๕๖๔	นายไทยการ จันทร์จิตร	๑๔๕	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๕๔	๐๗-๐๘-๒๕๖๑	๐๖-๐๘-๒๕๖๔	นายพิชิต บัวใหญ่	๖๓/๑	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๕๕	๐๗-๐๘-๒๕๖๑	๐๖-๐๘-๒๕๖๔	นายคำมี ชันคำ	๑๗๖	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๕๖	๐๗-๐๘-๒๕๖๑	๐๖-๐๘-๒๕๖๔	นายคำพูล บัวดก	๑๒๒	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๕๗	๐๗-๐๘-๒๕๖๑	๐๖-๐๘-๒๕๖๔	นางรชนี มิ่งมูล	๑๑	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๕๘	๐๗-๐๘-๒๕๖๑	๐๖-๐๘-๒๕๖๔	นายสมคิด บัวใหญ่	๖๓	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๕๙	๐๗-๐๘-๒๕๖๑	๐๖-๐๘-๒๕๖๔	นางทองอินทร์ คำหนา	๓๔	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๖๐	๐๗-๐๘-๒๕๖๑	๐๖-๐๘-๒๕๖๔	นายประดิษฐ์ บัวใหญ่	๒๓๒	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๖๑	๐๗-๐๘-๒๕๖๑	๐๖-๐๘-๒๕๖๔	นางรัญญา โคตรมงคล	๒๓๘	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๖๒	๐๗-๐๘-๒๕๖๑	๑๙-๐๙-๒๕๖๕	นางสาวณัฐกานต์ ผาดาวงษ์	๑๖๕	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๖๓	๐๗-๐๘-๒๕๖๑	๐๖-๐๘-๒๕๖๔	นายสมัย สุยคำไฮ	๘๙	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๖๔	๐๗-๐๘-๒๕๖๑	๐๖-๐๘-๒๕๖๔	นายปัตถา แสงทอง	๙๓/๒	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๖๕	๐๗-๐๘-๒๕๖๑	๐๖-๐๘-๒๕๖๔	นายรังสฤษดิ์ ผ่องศรี	๔๘	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๖๖	๐๗-๐๘-๒๕๖๑	๐๖-๐๘-๒๕๖๔	นายอำคา ทองมะณี	๒๔/๑	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๖๗	๐๗-๐๘-๒๕๖๑	๐๖-๐๘-๒๕๖๔	นางขวัญจิรา ทองมะณี	๒๕๕	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๖๘	๐๗-๐๘-๒๕๖๒	๐๖-๐๘-๒๕๖๕	นางสาวสุภาพร บุญสัมฤทธิ์	๑๘๖	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ

ลำดับ ที่	วันรับรอง	วันสิ้นสุดการ รับรอง	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่				
				เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด
๖๙	๒๙-๐๖-๒๕๕๙	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นายภานุพงศ์ ทองมะณี	๗๐	๑๐	พราณ	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๗๐	๐๗-๐๘-๒๕๖๒	๐๖-๐๘-๒๕๖๕	นายณัฐวุฒิ ชันคำ	๗	๑๐	พราณ	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๗๑	๐๗-๐๘-๒๕๖๒	๐๖-๐๘-๒๕๖๕	นายสมศักดิ์ ผาดา	๖๙	๑๐	พราณ	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๗๒	๒๙-๐๘-๒๕๖๒	๒๘-๐๘-๒๕๖๕	นางสาวไพรวัน บุญเกลี้ยง	๕๘	๑๐	พราณ	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๗๓	๒๐-๐๙-๒๕๖๒	๑๙-๐๙-๒๕๖๕	นางสาวณัฐกานต์ ผาดาวงค์	๑๖๕	๑๐	พราณ	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๗๔	๒๐-๐๙-๒๕๖๒	๑๙-๐๙-๒๕๖๕	นางจิตติมา ผาดาวงค์	๗๖	๑๐	พราณ	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๗๕	๒๐-๐๙-๒๕๖๒	๑๙-๐๙-๒๕๖๕	นางอรุณศรี อินทสิทธิ์	๑๗๘	๑๐	พราณ	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๗๖	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นายศุภกร บัวใหญ่	๑๐๖	๑๐	พราณ	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๗๗	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางละมุน สารวงศ์	๑๖๖	๑๐	พราณ	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๗๘	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นายประสิทธิ์ บัวสร	๒๐๑	๑๐	พราณ	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๗๙	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางเตือนใจ เรืองเจริญ	๒๕๖	๑๐	พราณ	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๘๐	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางแดง เปรมสุข	๒๔๓	๑๐	พราณ	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๘๑	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นายศักดิ์ศรี สมานพันธ์	๒๑๙	๑๐	พราณ	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๘๒	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางสมัย มนเทียนอาจ	๑๓๓	๑๐	พราณ	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๘๓	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นายสัญญา วรรณค์	๗๘	๑๐	พราณ	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๘๔	๒๒-๐๖-๒๕๖๑	๒๑-๐๖-๒๕๖๔	นางประมวล มั่นสัจย์	๕๓/๑	๑๐	พราณ	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๘๕	๒๒-๐๖-๒๕๖๑	๒๑-๐๖-๒๕๖๔	นายพงษ์รัช บุญวัน	๒๓๐	๑๐	พราณ	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๘๖	๒๒-๐๖-๒๕๖๑	๒๑-๐๖-๒๕๖๔	นางสาวประกาศิรี จอมรัตน์	๒๘๕	๑๐	พราณ	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๘๗	๒๒-๐๖-๒๕๖๑	๒๑-๐๖-๒๕๖๔	นางสาวจิราภา บุญโต	๒๖๙	๑๐	พราณ	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๘๘	๐๗-๐๘-๒๕๖๒	๐๖-๐๘-๒๕๖๕	นายณัฐวุฒิ ชันคำ	๗	๑๐	พราณ	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๘๙	๐๗-๐๘-๒๕๖๒	๐๖-๐๘-๒๕๖๕	นายวิระ ดาราข	๒๗๕	๑๐	พราณ	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๙๐	๐๗-๐๘-๒๕๖๒	๐๖-๐๘-๒๕๖๕	นางดอกไม้ คำโกน	๒๕๑	๑๐	พราณ	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๙๑	๐๗-๐๘-๒๕๖๒	๐๖-๐๘-๒๕๖๕	นางสุนารี ฤงจันทร์	๒๐	๑๐	พราณ	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๙๒	๑๒-๐๙-๒๕๖๒	๑๑-๐๙-๒๕๖๕	นางสาวบุผาวรรณ บุญจบ	๒๙/๑	๑๐	พราณ	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๙๓	๑๒-๐๙-๒๕๖๒	๑๑-๐๙-๒๕๖๕	นายสุตพิพัฒน์ สีลาวงค์	๑๗๒	๑๐	พราณ	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๙๔	๑๒-๐๙-๒๕๖๒	๑๑-๐๙-๒๕๖๕	นางสาวมยุรี กองสุข	๑๕๗	๑๐	พราณ	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๙๕	๑๒-๐๙-๒๕๖๒	๑๑-๐๙-๒๕๖๕	นายอดิศักดิ์ โพธิ์ชัยรัตน์	๑๖๐	๑๐	พราณ	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๙๖	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นายฉราวดี กอน้อย	๖๘	๑๐	พราณ	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๙๗	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางดวงเดือน ศรีวรรณะ	๒๔๐	๑๐	พราณ	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๙๘	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๖-๐๘-๒๕๖๔	นางวิไลย สีดา	๕๖	๑๐	พราณ	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๙๙	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นายวันนา สิวรรณะ	๒๒๖	๑๐	พราณ	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๑๐๐	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นายภานุพงศ์ ทองมะณี	๗๐	๑๐	พราณ	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๑๐๑	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นายชนินทร ท้าวธงชัย	๒๘๒	๑๐	พราณ	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๑๐๒	๒๐-๐๙-๒๕๖๒	๑๙-๐๙-๒๕๖๕	นายสุภาพ มาสู่	๖๘	๑๔	พราณ	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ

ลำดับ ที่	วันรับรอง	วันสิ้นสุดการ รับรอง	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่				
				เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด
๑๐๓	๒๔-๐๙-๒๕๖๑	๒๓-๐๙-๒๕๖๔	นายรังสรรค์ แถมบุญ	๑๔๖	๔	บักตอง	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๑๐๔	๐๙-๐๙-๒๕๖๓	๐๘-๐๙-๒๕๖๖	นางวารานิชร์ บุญวิจิตรศิริโชค	๖๗	๕	บักตอง	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๑๐๕	๐๙-๐๙-๒๕๖๓	๐๘-๐๙-๒๕๖๖	นางสาวกัญญา วันคาร	๒๑	๖	บักตอง	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๑๐๖	๐๓-๐๙-๒๕๖๑	๐๒-๐๙-๒๕๖๔	นายถวิล ประเวฬันธ์	๑๘๑	๙	บักตอง	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๑๐๗	๐๗-๐๘-๒๕๖๒	๐๖-๐๘-๒๕๖๕	นางสุพัฒน์ อติพัฒนตระกูล	๑๐๘	๑๐	บักตอง	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๑๐๘	๒๖-๐๙-๒๕๖๓	๒๕-๐๙-๒๕๖๖	นางเบญจลักษณ์ ทองอบ	๑๒๒	๑๖	บักตอง	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๑๐๙	๒๒-๐๖-๒๕๖๑	๒๑-๐๖-๒๕๖๔	นางบัวสา หลงชิน	๑๖	๘	งานใหญ่	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๑๐	๒๙-๐๘-๒๕๖๒	๒๘-๐๘-๒๕๖๕	นายพิทักษ์ เนตรสาร	๗๒	๘	งานใหญ่	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๑๑	๑๒-๐๙-๒๕๖๒	๑๑-๐๙-๒๕๖๕	นายวฤทธิ์ ทองกลิ้ง	๑๔	๘	งานใหญ่	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๑๒	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางสาวชยานันต์ เนตรสาร	๕๖	๘	งานใหญ่	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๑๓	๑๒-๐๙-๒๕๖๒	๑๑-๐๙-๒๕๖๕	นายสกล กำลั้งดี	๙๖/๑	๘	งานใหญ่	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๑๔	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นายบุญมี ป้องสิงห์	๑๒๕	๘	งานใหญ่	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๑๕	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางสาวพนิตนันท์ พลาศรี	๕	๘	งานใหญ่	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๑๖	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางอุบล พิมพ์กัน	๑๖/๑	๘	งานใหญ่	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๑๗	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางบัวศรี ศรีทองธรรม	๑๘	๘	งานใหญ่	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๑๘	๒๒-๐๖-๒๕๖๑	๒๑-๐๖-๒๕๖๔	นางสาวพีระดา วรณงู	๑๑๕	๘	งานใหญ่	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๑๙	๒๒-๐๖-๒๕๖๑	๒๑-๐๖-๒๕๖๔	นายสุภี ป้องสิงห์	๑๗๕	๘	งานใหญ่	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๒๐	๒๒-๐๖-๒๕๖๑	๒๑-๐๖-๒๕๖๔	นางสมบุญ บุญยงค์	๑๕	๘	งานใหญ่	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๒๑	๐๗-๐๘-๒๕๖๒	๐๖-๐๘-๒๕๖๕	นางไข บัวสด	๑๕๔	๘	งานใหญ่	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๒๒	๐๗-๐๘-๒๕๖๒	๐๖-๐๘-๒๕๖๕	นายเฉลียว แก้วพิกุล	๗๙	๘	งานใหญ่	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๒๓	๐๗-๐๘-๒๕๖๒	๐๖-๐๘-๒๕๖๕	นางอุดม บัวสด	๙๓	๘	งานใหญ่	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๒๔	๐๗-๐๘-๒๕๖๒	๐๖-๐๘-๒๕๖๕	นายเนตร อ่างแก้ว	๕๗	๑๐	งานใหญ่	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๒๕	๒๒-๐๖-๒๕๖๑	๒๑-๐๖-๒๕๖๔	นายณรงค์ คำอาจ	๑๒๐	๑๐	งานใหญ่	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๒๖	๒๒-๐๖-๒๕๖๑	๒๑-๐๖-๒๕๖๔	นางจงกลณี ป้องสิงห์	๓๓	๑๐	งานใหญ่	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๒๗	๒๙-๐๘-๒๕๖๒	๒๘-๐๘-๒๕๖๕	นายอ่อนสา สมลา	๒๒๐	๒	ตระกาจ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๒๘	๒๙-๐๘-๒๕๖๒	๒๘-๐๘-๒๕๖๕	นายหนูแดง มาหา	๗๕	๒	ตระกาจ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๒๙	๒๒-๐๖-๒๕๖๑	๒๑-๐๖-๒๕๖๔	นางปรีญา บริสุทธิ์	๒๒๒	๒	ตระกาจ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๓๐	๒๒-๐๖-๒๕๖๑	๒๑-๐๖-๒๕๖๔	นายบุญมี มาหา	๑๓๖	๒	ตระกาจ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๓๑	๒๙-๐๘-๒๕๖๒	๒๘-๐๘-๒๕๖๕	นายทศพล สุวะจันทร์	๑๙๘	๗	ตระกาจ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๓๒	๒๙-๐๘-๒๕๖๒	๒๘-๐๘-๒๕๖๕	นางจันทร ชุ่มชื่น	๒๔๗/๑	๗	ตระกาจ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๓๓	๒๙-๐๘-๒๕๖๒	๒๘-๐๘-๒๕๖๕	นางสรารีย์ โทชัย	๑๓๒	๗	ตระกาจ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๓๔	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางสิน แก้วคำ	๒๔๓	๗	ตระกาจ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๓๕	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางนารี วงศ์ด้วง	๑๐๑	๗	ตระกาจ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๓๖	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นายชวลิต วงค์สะอาด	๑๒๙	๗	ตระกาจ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๓๗	๒๙-๐๘-๒๕๖๒	๒๘-๐๘-๒๕๖๕	นายหจจร จันทรแก้ว	๘๑	๗	ตระกาจ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ

ลำดับ ที่	วันรับรอง	วันสิ้นสุดการ รับรอง	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่				
				เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด
๑๓๘	๒๙-๐๘-๒๕๖๒	๒๘-๐๘-๒๕๖๕	นายอานน รูปใหญ่	๑๑๓	๗	ตระกาจ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๓๙	๒๙-๐๘-๒๕๖๒	๒๘-๐๘-๒๕๖๕	นางสำเนียง อรจุล	๗๓	๗	ตระกาจ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๔๐	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางนิภา บุตรโท	๑๓๓	๗	ตระกาจ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๔๑	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางสมคิด สมศรี	๒๔๑	๗	ตระกาจ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๔๒	๒๙-๐๘-๒๕๖๒	๒๘-๐๘-๒๕๖๕	นายกมล ต้นสิงห์	๑๐๔	๗	ตระกาจ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๔๓	๒๙-๐๘-๒๕๖๒	๒๘-๐๘-๒๕๖๕	นางเตียง พิมพ์บุญมา	๖๔/๒	๗	ตระกาจ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๔๔	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางบุญมาก รูปใหญ่	๒๙/๒	๗	ตระกาจ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๔๕	๒๙-๐๘-๒๕๖๒	๒๘-๐๘-๒๕๖๕	นายสายันต์ วันทาพรหม	๖๑/๒	๗	ตระกาจ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๔๖	๒๙-๐๘-๒๕๖๒	๒๘-๐๘-๒๕๖๕	นายสวัสดิ์ ชินโชติ	๓๒	๗	ตระกาจ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๔๗	๐๗-๐๘-๒๕๖๒	๐๖-๐๘-๒๕๖๕	นางบุญกอง ฐระพันธ์	๙๔	๗	ตระกาจ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๔๘	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นายมานัส สมสวย	๒๓๑	๗	ตระกาจ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๔๙	๒๒-๐๖-๒๕๖๑	๒๑-๐๖-๒๕๖๔	นางสาวบังอร กุญินเทศ	๕๖	๗	ตระกาจ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๕๐	๒๒-๐๖-๒๕๖๑	๒๑-๐๖-๒๕๖๔	นายเฉลิมชัย ศิลชาติ	๒๓๒	๗	ตระกาจ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๕๑	๒๒-๐๖-๒๕๖๑	๒๑-๐๖-๒๕๖๔	นางสมจิตร เบิกบาน	๓๔/๒	๗	ตระกาจ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๕๒	๐๗-๐๘-๒๕๖๒	๒๘-๐๘-๒๕๖๕	นางเตียง พิมพ์บุญมา	๖๔/๒	๗	ตระกาจ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๕๓	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางพรวิมล เนียมพันธ์	๑๙	๒	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๕๔	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางสาวลำพูน สมาพงษ์	๒๔	๒	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๕๕	๒๓-๐๖-๒๕๖๓	๒๒-๐๖-๒๕๖๖	นายสุค อาสม	๒๗	๒	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๕๖	๑๒-๐๙-๒๕๖๒	๑๑-๐๙-๒๕๖๕	นายบุญเลี้ยง ธานี	๔๑	๒	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๕๗	๒๓-๐๖-๒๕๖๓	๒๒-๐๖-๒๕๖๖	นางสาวจันทร์ฉาย สมาพงษ์	๕๐	๒	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๕๘	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางอรชร ธานี	๙๗	๒	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๕๙	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางจุฑาทิพย์ หวนคณี	๒๒๗	๒	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๖๐	๑๒-๐๙-๒๕๖๒	๑๑-๐๙-๒๕๖๕	นางสำเนียง ชัยนวล	๒๔๐	๒	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๖๑	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางสาวสุกัญญา ศิริมา	๕๒๒/๒	๒	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๖๒	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางอรอุมา สารจันทร์	๗	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๖๓	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นายปรีดา มุ่งหมาย	๓๘	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๖๔	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นายสมบอน สุธรรมวิจิตร	๔๐/๑	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๖๕	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางเสงี่ยม เคนประคอง	๗๒	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๖๖	๒๓-๐๖-๒๕๖๓	๒๒-๐๖-๒๕๖๖	นางอนุธิดา เงินหมื่น	๗๙	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๖๗	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางสุพัตรา คำพันธ์	๑๗๐	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๖๘	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางทับทิม ศรีคุณ	๒๐๕	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๖๙	๒๒-๐๖-๒๕๖๑	๒๑-๐๖-๒๕๖๔	นางสาวพรบุปผาวัลย์ พรหมเกษ	๒๐๑	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๗๐	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางกรอบแก้ว นิลเกษ	๒๑๙	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๗๑	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางสาวอรทัย กุจะพันธ์	๒๑๕	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๗๒	๒๓-๐๖-๒๕๖๓	๒๒-๐๖-๒๕๖๖	นางสมปอง บัวงาม	๒๑๖	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ

ลำดับ ที่	วันรับรอง	วันสิ้นสุดการ รับรอง	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่				
				เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด
๑๗๓	๒๓-๐๖-๒๕๖๓	๒๒-๐๖-๒๕๖๖	นางกิตติยา กลิ่นสกุล	-	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๗๔	๒๓-๐๖-๒๕๖๓	๒๒-๐๖-๒๕๖๖	นางสาวนัยนา รักโคตร	๓๑๑	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๗๕	๒๓-๐๖-๒๕๖๓	๒๒-๐๖-๒๕๖๖	นางสาวอุบล กุคำทอน	๓๔๑	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๗๖	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นายทองดี บัวงาม	๒๙๙	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๗๗	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นายเลื่อน เขียวอ่อน	๑๐๗	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๗๘	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางสายัน แสงทับทิม	๘๑/๑	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๗๙	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นายเจริญ บุญเพ็ง	๓๑๓	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๘๐	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางเสถียร น้าภา	๘๔	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๘๑	๑๒-๐๙-๒๕๖๒	๑๑-๐๙-๒๕๖๕	นายกิตติพงษ์ สาธุงษ์	๙๙	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๘๒	๒๙-๐๘-๒๕๕๖	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางไพฑูล พันตัน	๒๕๒	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๘๓	๒๙-๐๘-๒๕๕๖	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางจันทิ ศรีม่วงใส	๒๘๙	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๘๔	๒๓-๐๖-๒๕๖๓	๒๒-๐๖-๒๕๖๖	นางพรภริณ กิ่งวิชิต	๑๑๑/๑	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๘๕	๒๓-๐๖-๒๕๖๓	๒๒-๐๖-๒๕๖๖	นางเพ็ญภรณ์ นวะะคำ	๑๒๕	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๘๖	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นายวิจารณ์ ไมราชาติ	๒๖๒	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๘๗	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางประกาย จันทรทีก	๒๖๘	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๘๘	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นายอนุชา คำทวี	๒๖๕	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๘๙	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางสมัย โพร้ง	๑๑๓	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๙๐	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางชลิตา กระแสเสวด	๓๕	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๙๑	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางจินดา ทองมาก	๓๒๖	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๙๒	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นายอานนท์ คำมุงกุล	๓๒๕	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๙๓	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางณัฐกานต์ ต้นสาย	๓๘๘	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๙๔	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางสาววาสนา คำมอน	๒๙๗	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๙๕	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นายวัฒนชัย เทียนทอง	๓๔๕	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๙๖	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นายอดิพนธ์ คำมุงกุล	๒๙	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๙๗	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางไพฑูล พันตัน	๒๕๒	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๙๘	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นายพงศ์เพชร เรืองศรี	๑๓๐	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๙๙	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นายปรีดา มุ่งหมาย	๓๘	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๒๐๐	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นายสมศรี คำมุงกุล	๓๒๑	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๒๐๑	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นายสมหมาย ชันฉัตร	๒๕๖	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๒๐๒	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางสาวพิศสมัย ญาณศิริ	๒๓๕	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๒๐๓	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นายประสพ เรืองชัย	๕	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๒๐๔	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางหทัยรัตน์ จันทิพย์	๙๘	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๒๐๕	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นายจันทร์ พรหมเกษ	๒/๑	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๒๐๖	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นายสุนทร ผิวเงินยวง	๒๒๒	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ

ลำดับ ที่	วันรับรอง	วันสิ้นสุดการ รับรอง	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่				
				เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด
๒๐๗	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางจันทิ ศรีผ่องใส	๒๘๙	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๒๐๘	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นายจรัส บุญเพ็ง	๓๔๔	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๒๐๙	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นายสมาน ระพรม	๑๔๓	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๒๑๐	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางอุไร คำแน่น	๑๗๖	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๒๑๑	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นายแสวง เขาแก้ว	๓๐๘	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๒๑๒	๐๙-๐๙-๒๕๖๓	๐๘-๐๙-๒๕๖๖	นายพิชิต คำมุงกุล	๑๑๔	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๒๑๓	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นายนาที ชันทอง	๑๒๐	๗	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๒๑๔	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางสาวกอบแก้ว เนียมพันธ์	๑๕	๘	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๒๑๕	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นายสุพจน์ คงศรี	๒๔๗	๑๐	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๒๑๖	๒๓-๐๘-๒๕๖๓	๒๒-๐๘-๒๕๖๖	นายไกรรักษ์ อินทรสุขศรี	๒๘	๖	ภูเงิน	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๒๑๗	๐๗-๐๘-๒๕๖๑	๐๖-๐๘-๒๕๖๔	นายไพบุลย์ สายตา	๓๘	๑๓	ภูเงิน	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๒๑๘	๐๗-๐๘-๒๕๖๑	๐๖-๐๘-๒๕๖๔	นางกัญญา มั่นคง	๕๐	๑๓	ภูเงิน	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๒๑๙	๐๗-๐๘-๒๕๖๑	๐๖-๐๘-๒๕๖๔	นายโกลม แนวนบุตร	๒๕	๑๓	ภูเงิน	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๒๒๐	๐๖-๐๘-๒๕๖๑	๐๕-๐๘-๒๕๖๔	นางประสพสุข รักษาศรี	๙๙	๑๔	ภูเงิน	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๒๒๑	๐๗-๐๘-๒๕๖๑	๐๖-๐๘-๒๕๖๔	นางสุพิศ จันทาทอง	๕๔	๑๕	ภูเงิน	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๒๒๒	๐๗-๐๘-๒๕๖๑	๐๖-๐๘-๒๕๖๔	นายประเสริฐ วงศ์จันทร์	๓	๑๕	ภูเงิน	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๒๒๓	๒๒-๐๖-๒๕๖๑	๒๑-๐๖-๒๕๖๔	นายบัวเรียน อรุณเรือง	๓๘	๑๖	ภูเงิน	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๒๒๔	๓๑-๐๘-๒๕๖๑	๓๐-๐๘-๒๕๖๔	นางเครือวรรณ พรหมแสง	๔๐	๑๖	ภูเงิน	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๒๒๕	๑๒-๐๙-๒๕๖๒	๑๑-๐๙-๒๕๖๕	นายวิชัย สายแหว	๑๐๘/๑	๑๖	ภูเงิน	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๒๒๖	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางอัมพร ศรีสุระ	๑๑๙	๑๖	ภูเงิน	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๒๒๗	๑๒-๐๙-๒๕๖๒	๑๑-๐๙-๒๕๖๕	นายสัมฤทธิ์ ม่วงประเสริฐ	๙๒	๑	น้ำอ้อม	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๒๒๘	๑๒-๐๙-๒๕๖๒	๑๑-๐๙-๒๕๖๕	นายพิสิทธิ์ ภูโท	๕๔	๙	น้ำอ้อม	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๒๒๙	๑๒-๐๙-๒๕๖๒	๑๑-๐๙-๒๕๖๕	นายไมตรี จำปาเต็ม	๑๒๗	๙	น้ำอ้อม	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๒๓๐	๐๗-๐๘-๒๕๖๒	๐๖-๐๘-๒๕๖๕	นางไพพรรณรณ มีคุณ	๗๒	๖	ละลาย	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๒๓๑	๒๒-๐๖-๒๕๖๑	๒๑-๐๖-๒๕๖๔	นางอรัญญา ทำสะอาด	๒๑๒	๖	ละลาย	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๒๓๒	๒๒-๐๖-๒๕๖๑	๒๑-๐๖-๒๕๖๔	นายสมบูรณ์ นาคพันธ์	๑๗๐	๘	ละลาย	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๒๓๓	๐๗-๐๘-๒๕๖๒	๐๖-๐๘-๒๕๖๕	นางวาสนา พิทักษ์เขตร	๙๔	๑๒	ละลาย	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๒๓๔	๒๒-๐๖-๒๕๖๑	๒๑-๐๖-๒๕๖๔	นายชัยณรงค์ ม่วงทอง	๘๗	๑๒	ละลาย	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๒๓๕	๒๒-๐๖-๒๕๖๑	๒๑-๐๖-๒๕๖๔	นางพิศสมัย อุทุมพันธ์	๖๕/๔	๑๒	ละลาย	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๒๓๖	๒๙-๐๘-๒๕๕๖	๐๖-๐๘-๒๕๖๕	นางวาสนา พิทักษ์เขตร	๙๔	๑๒	ละลาย	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๒๓๗	๒๒-๐๖-๒๕๖๑	๒๑-๐๖-๒๕๖๔	นายบุญมี ศรีสรณ์	๗๑	๑๒	ละลาย	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๒๓๘	๒๓-๐๖-๒๕๖๓	๒๒-๐๖-๒๕๖๖	นางละมุล วันคาร	๔๒/๓	๑๔	ห้วยใหญ่	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๒๓๙	๒๒-๐๖-๒๕๖๑	๒๑-๐๖-๒๕๖๔	นายสุพิน ย่อมมี	๑๙๘/๑	๑	ศรีแก้ว	ศรีรัตนะ	ศรีสะเกษ
๒๔๐	๑๒-๐๙-๒๕๖๒	๑๑-๐๙-๒๕๖๕	นายสมปอง พากเพียร	๒๐๓/๑	๑	ศรีแก้ว	ศรีรัตนะ	ศรีสะเกษ
๒๔๑	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นายถนัด หาญฝึก	๑๓๔	๑	ศรีแก้ว	ศรีรัตนะ	ศรีสะเกษ

ลำดับ ที่	วันรับรอง	วันสิ้นสุดการ รับรอง	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่				
				เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด
๒๔๒	๑๒-๐๙-๒๕๖๒	๑๑-๐๙-๒๕๖๕	นายประครอง ประทุมวงศ์	๑๗๘	๕	ศรีแก้ว	ศรีรัตนะ	ศรีสะเกษ
๒๔๓	๑๒-๐๙-๒๕๖๒	๑๑-๐๙-๒๕๖๕	นายขมพล พิไล	๓๑	๙	ศรีแก้ว	ศรีรัตนะ	ศรีสะเกษ
๒๔๔	๑๒-๐๙-๒๕๖๒	๑๑-๐๙-๒๕๖๕	นางสมคิด บุญรอด	๑๓๘	๑๒	ศรีแก้ว	ศรีรัตนะ	ศรีสะเกษ
๒๔๕	๒๒-๐๖-๒๕๖๑	๒๑-๐๖-๒๕๖๔	นายสุนทร บุญตา	๑๑๑	๑	สระยาว	ศรีรัตนะ	ศรีสะเกษ
๒๔๖	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นายเพ็ง ใจเอื้อ	๓๗	๗	เลื่องข้าว	ศรีรัตนะ	ศรีสะเกษ
๒๔๗	๒๒-๐๖-๒๕๖๑	๒๑-๐๖-๒๕๖๔	นางสาวสุกัญญา ทัตบุตร	๒๐๗/ ๗๔	-	ตำบล	อำเภอ	กรุงเทพมหานคร
๒๔๘	๐๔-๐๘-๒๕๖๓	๐๓-๐๘-๒๕๖๖	นางสาวสุจิตรา บุญกว้าง	๒๑๘	๙	ห้วยคึกชุม	ภูสิงห์	ศรีสะเกษ
๒๔๙	๐๗-๐๘-๒๕๖๒	๐๖-๐๘-๒๕๖๕	นางหนูสิน สายลุน	๘๔	๖	แสนสุข	วารินชำราบ	อุบลราชธานี

รายชื่อผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ไทย สข ๖๑๑๐๑๑๒
ทุเรียนภูเขาไฟศรีสะเกษ

ลำดับ	เลขหนังสืออนุญาต	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่				
			เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด
๑	๓๕๖๐/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๐๑	นายคำตา บุญวัน	๓๔/๑	๘	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๒	๓๕๖๑/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๐๒	นางอนงค์นาฏ ชะนาลี	๑๔๔	๘	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๓	๓๕๖๒/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๐๓	นายผดุง เจือจันทิก	๑๓๘	๘	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๔	๓๕๖๓/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๐๔	นายธนะวัตต์ เลิศภักยิทธิกุล	๑๗๗	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๕	๓๕๖๔/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๐๕	นายภานุพงศ์ ทองมณี	๗๐	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๖	๓๕๖๕/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๐๖	นางขวัญจิตา ทองมะณี	๒๕๕	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๗	๓๕๖๖/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๐๗	นางแดง เปรมสุข	๒๔๓	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๘	๓๕๖๗/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๐๘	นางสมัย มนเทียรอาจ	๑๓๓	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๙	๓๕๖๘/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๐๙	นางรัชตา ศรีวงค์	๑๐๓	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๑๐	๓๕๖๙/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๑๐	นางสุมาลี โสภากุล	๑๙๑	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๑๑	๓๕๗๐/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๑๑	นายเวียง สุภาพ	๒๓๖	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๑๒	๓๕๗๑/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๑๒	นางสาวไพรวรรณ บุญเกลี้ยง	๕๘	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๑๓	๓๕๗๒/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๑๓	นางวรัญญา โคตรมงคล	๒๓๘	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๑๔	๓๕๗๓/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๑๔	นางสุวรรณา แก่นจันทร์	๒๗	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๑๕	๓๕๗๔/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๑๕	นายวิรัตน์ โสภากุล	๒๘๑	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๑๖	๓๕๗๕/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๑๖	นายสันต์ บุญวัน	๑๑๕	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๑๗	๓๕๗๖/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๑๗	นายพิชิต บัวใหญ่	๖๓/๑	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๑๘	๓๕๗๗/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๑๘	นายสมัย สุขคำไฮ	๘๙	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๑๙	๓๕๗๘/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๑๙	นางอรุณศรี อินทสิทธิ์	๑๗๘	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๒๐	๓๕๗๙/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๒๐	นางทิพากร บุญจบ	๒๑๕	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๒๑	๓๕๘๐/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๒๑	นายคำมี ชันคำ	๑๗๖	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๒๒	๓๕๘๑/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๒๒	นางรจณี มิ่งมูล	๑๑	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๒๓	๓๕๘๒/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๒๓	นางจิตติมา ผาดวงษ์	๗๖	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๒๔	๓๕๘๓/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๒๔	นายไทยการ จันทร์จิตร	๑๔๕	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๒๕	๓๕๘๔/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๒๕	นางสาวจรินทร์ ฝิวบาง	๑๗๕	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ

ลำดับ	เลขหนังสืออนุญาต	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่				
			เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด
๒๖	๓๕๘๕/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๒๖	นางสาวณัฐกานต์ ผาดาวงค์	๑๖๕	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๒๗	๓๕๘๖/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๒๗	นางละอองดาว บัวพันธ์	๒๑๗	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๒๘	๓๕๘๗/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๒๘	นางประยูรณี ผาดาวงษ์	๒๔๕	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๒๙	๓๕๘๘/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๒๙	นางสาวจันทิพย์ ผาดาวงษ์	๑๓๐	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๓๐	๓๕๘๙/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๓๐	นายวันนา สีวรรณะ	๒๒๖	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๓๑	๓๕๙๐/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๓๑	นางวิไลย สีดา	๕๖	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๓๒	๓๕๙๑/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๓๒	นางสาวสุพุมารณีย์ ทองอบ	๑๒๒	๑๖	บักดอง	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๓๓	๓๕๙๒/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๓๓	นางสาวกัญญา วันคาร	๒๑	๖	บักดอง	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๓๔	๓๕๙๓/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๓๔	นางวรรณิษฐ์ บุญวิจิตรศิริโชค	๖๗	๕	บักดอง	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๓๕	๓๕๙๔/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๓๕	นายรังสรรค์ แกมบุญ	๑๔๖	๔	บักดอง	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๓๖	๓๕๙๕/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๓๖	นางเบญจลักษณ์ ทองอบ	๑๒๒	๑๖	บักดอง	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๓๗	๓๕๙๖/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๓๗	นายวิรัตน์ ไผ่แก้ว	๑๔๔	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๓๘	๓๕๙๗/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๓๘	นายสุวัฒน์ โพธิ์ชัยรัตน์	๒๘	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๓๙	๓๕๙๘/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๓๙	นายโอบาส บุญวัน	๖๔	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๔๐	๓๕๙๙/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๔๐	นายพันธ์ คงดี	๑๕	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๔๑	๓๖๐๐/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๔๑	นายรังสฤษดิ์ ผ่องศรี	๔๘	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๔๒	๓๖๐๑/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๔๒	นายพอง วรณสิทธิ์	๑๗๓	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๔๓	๓๖๐๒/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๔๓	นายวิชัย วันคุ้ม	๑๓๒/๑	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๔๔	๓๖๐๓/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๔๔	นายปาง ชันคำ	๒๔๑	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๔๕	๓๖๐๔/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๔๕	นายกิตติพงษ์ แสงดีสุ	๑๑๘	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๔๖	๓๖๐๕/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๔๖	นายแสวง ศรียา	๖๑/๑	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๔๗	๓๖๐๖/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๔๗	นายคำพูล บัวดก	๑๒๒	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๔๘	๓๖๐๗/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๔๘	นายปัตตา แสงทอง	๙๓/๒	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๔๙	๓๖๐๘/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๔๙	นางบุญเรือง สุขกุล	๒๘๗	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๕๐	๓๖๐๙/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๕๐	นายประสิทธิ์ บัวสร	๒๐๑	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๕๑	๓๖๑๐/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๕๑	นายนิเวศ ผาดาวงค์	๑๖๙	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๕๒	๓๖๑๑/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๕๒	นายศักดิ์ศรี สมานพันธ์	๒๑๙	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ

ลำดับ	เลขหนังสืออนุญาต	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่	ลำดับ	เลขหนังสืออนุญาต	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่
๕๓	๓๖๑๒/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๕๓	นางรัชชดา ดิษประสพ	๑๒๐	๘	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๕๔	๓๖๑๓/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๕๔	นางอุคร พวงเพชร	๔๒	๘	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๕๕	๓๖๑๔/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๕๕	นายบุญมี บัวสร	๘๐	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๕๖	๓๖๑๕/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๕๖	นายอำคา ทองมะณี	๒๔/๑	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๕๗	๓๖๑๖/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๕๗	นายสัญญา วรรณรงค์	๗๘	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๕๘	๓๖๑๗/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๕๘	นายสมศักดิ์ ดาผา	๖๙	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๕๙	๓๖๑๘/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๕๙	นายคำภา ผ่องศรี	๒๑๘	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๖๐	๓๖๑๙/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๖๐	นางสาวพิลาวรรณ พิมขร	๒๔	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๖๑	๓๖๒๐/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๖๑	นายจินดา วรรณรงค์	๒๓๑	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๖๒	๓๖๒๑/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๖๒	นายอุทัย ชื่นคำ	๒๕/๓	๘	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๖๓	๓๖๒๒/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๖๓	นายเสริม หาญชนะ	๕๓/๒	๘	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๖๔	๓๖๒๓/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๖๔	นางสาวจิรภัทร์ บุญทกา	๑๓๖	๘	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๖๕	๓๖๒๔/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๖๕	นายทวี บุญมาก	๑๑๒	๘	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๖๖	๓๖๒๕/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๖๖	นายนสงวน ขยายวงศ์	๒๘	๘	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๖๗	๓๖๒๖/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๖๗	นายพิจิต บุญมาก	๒๙	๘	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๖๘	๓๖๒๗/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๖๘	นายสมพงษ์ แก่นสา	๕๐	๘	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๖๙	๓๖๒๘/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๖๙	นางผ่องศรี บัวใหญ่	๙	๘	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๗๐	๓๖๒๙/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๗๐	นายชพงษ์ บัวใหญ่	๑๓๒	๘	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๗๑	๓๖๓๐/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๗๑	นายสมชื่อ ทองลิ้ม	๑๑๗	๘	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๗๒	๓๖๓๑/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๗๒	นายบุญพิง จารุจิตร	๒๓๕	๑๐	พราน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๗๓	๓๖๓๒/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๗๓	นางศุภลักษณ์ สาลีเกิด	๕	๑๖	ภูเงิน	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๗๔	๓๖๓๓/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๗๔	นางกัญญา มั่นคง	๕๐	๑๓	ภูเงิน	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๗๕	๓๖๓๔/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๗๕	นายไพบุลย์ สายตา	๓๘	๑๓	ภูเงิน	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๗๖	๓๖๓๕/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๗๖	นายชัยณรงค์ ม่วงทอง	๘๗	๑๒	ละลาย	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๗๗	๓๖๓๖/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๗๗	นายบุญมี ศรีสรณีน	๗๑	๑๒	ละลาย	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๗๘	๓๖๓๗/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๗๘	นางอรุณญา ทำสะอาด	๒๑๒	๖	ละลาย	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๗๙	๓๖๓๘/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๗๙	นางพิศมัย อุทุมพันธ์	๖๕/๔	๑๒	ละลาย	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๘๐	๓๖๓๙/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๘๐	นายสมบุญรณ์ นาคพันธ์	๑๗๐	๘	ละลาย	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๘๑	๓๖๔๐/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๘๑	นางสาวพรบุปผาวัลย์ พรหมเกษ	๒๐๑	๕	ชำ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๘๒	๓๖๔๑/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๘๒	นางจกกลณี ป่องสิงห์	๓๓	๑๐	จานใหญ่	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๘๓	๓๖๔๒/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๘๓	นายบุญมี ป่องสิงห์	๑๒๕	๘	จานใหญ่	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๘๔	๓๖๔๓/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๘๔	นายสุกั ป่องสิงห์	๑๗๕	๘	จานใหญ่	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๘๕	๓๖๔๔/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๘๕	นายณรงค์ คำอาจ	๑๒๐	๑๐	จานใหญ่	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๘๖	๓๖๔๕/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๘๖	นางสาวชยานันต์ เนตรสาร	๕๖	๘	จานใหญ่	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๘๗	๓๖๔๖/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๘๗	นางบัวสา หลงชิน	๑๖	๘	จานใหญ่	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๘๘	๓๖๔๗/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๘๘	นางสมบุญรณ์ บุญยงค์	๑๕	๘	จานใหญ่	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๘๙	๓๖๔๘/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๘๙	นายวฤทธิ์ ทองกลิ้ง	๑๔	๘	จานใหญ่	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๙๐	๓๖๔๙/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๙๐	นายพิทักษ์ เนตรสาร	๗๒	๘	จานใหญ่	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๙๑	๓๖๕๐/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๙๑	นางจันกร ชุ่มชื่น	๒๔๗/๑	๗	ตระกาจ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๙๒	๓๖๕๑/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๙๒	นายภมิล ต้นสิงห์	๑๐๔	๗	ตระกาจ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๙๓	๓๖๕๒/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๙๓	นางปราณี นิตอินท์	๙๗	๗	ตระกาจ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๙๔	๓๖๕๓/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๙๔	นางสาวสายชล เครือแก้ว	๒๕๒	๗	ตระกาจ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๙๕	๓๖๕๔/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๙๕	นางสิน แก้วคำ	๒๔๓	๗	ตระกาจ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ

ลำดับ	เลขหนังสืออนุญาต	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่	ลำดับ	เลขหนังสืออนุญาต	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่
๙๖	๓๖๕๕/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๙๖	นางสรารีย์ โทชัย	๑๓๒	๗	ตระกาจ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๙๗	๓๖๕๖/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๙๗	นายอ่อนสา สมลา	๒๒๐	๒	ตระกาจ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๙๘	๓๖๕๗/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๙๘	นางศรชนก ทวีพันธ์	๒๓๘	๗	ตระกาจ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๙๙	๓๖๕๘/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๐๙๙	นางสาวบังอร กุญินเทศ	๕๖	๗	ตระกาจ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๐๐	๓๖๕๙/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๑๐๐	นางสำเนียง อรจุล	๗๓	๗	ตระกาจ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๐๑	๓๖๖๐/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๑๐๑	นายสวัสดิ์ ชิมโชติ	๓๒	๗	ตระกาจ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๐๒	๓๖๖๑/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๑๐๒	นางสาวประกายดาว ศิลให้อยู่สุข	๕๓	๗	ตระกาจ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๐๓	๓๖๖๒/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๑๐๓	นายทศพล สุวะจันทร์	๑๙๘	๗	ตระกาจ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๐๔	๓๖๖๓/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๑๐๔	นางบุญกอง รุทรพันธ์	๙๔	๗	ตระกาจ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๐๕	๓๖๖๔/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๑๐๕	นายอานบ รูปใหญ่	๑๑๓	๗	ตระกาจ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๐๖	๓๖๖๕/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๑๐๖	นายประจันต์ ดาลัย	๖๗	๗	ตระกาจ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๐๗	๓๖๖๖/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๑๐๗	นายสายันต์ วันทาพรหม	๖๑/๒	๗	ตระกาจ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๐๘	๓๖๖๗/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๑๐๘	นายหนูแดง มาหา	๗๕	๒	ตระกาจ	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๐๙	๓๖๖๘/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๑๐๙	นางปราณี พิมพ์กรรม	๑๔๓	๘	งานใหญ่	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๑๐	๓๖๖๙/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๑๑๐	นายไพบรินทร์ แก้วกัญญา	๓๒	๘	งานใหญ่	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๑๑	๓๖๗๐/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๑๑๑	นางสาวพีรดา วรรณจุ	๑๑๕	๘	งานใหญ่	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๑๒	๓๖๗๑/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๑๑๒	นางอุบล พิมพ์กัน	๑๖/๑	๘	งานใหญ่	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๑๓	๓๖๗๒/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๑๑๓	นายทอง แสนอ้วน	๑๑๖	๘	งานใหญ่	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๑๔	๓๖๗๓/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๑๑๔	นางไพโรวรรณ มีคุณ	๗๒	๖	ละลาย	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๑๕	๓๖๗๔/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๑๑๕	นายถวิล สมสุข	๑๓๑/๑	๖	ละลาย	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๑๖	๓๖๗๕/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๑๑๖	นางสาววาสนา พิทักษ์เขตร	๙๒	๑๒	ละลาย	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๑๗	๓๖๗๖/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๑๑๗	นายมนตรี จำปาเต็ม	๑๒๗	๙	น้ำอ้อม	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๑๘	๓๖๗๗/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๑๑๘	นายสัมฤทธิ์ ม่วงประเสริฐ	๙๒	๑	น้ำอ้อม	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๑๙	๓๖๗๘/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๑๑๙	นายพิสิทธิ์ ภูโท	๕๔	๙	น้ำอ้อม	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๒๐	๓๖๗๙/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๑๒๐	นางสมคิด บุญรอด	๑๓๘	๑๒	ศรีแก้ว	ศรีรัตนะ	ศรีสะเกษ
๑๒๑	๓๖๗๗/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๑๒๑	นายสัมฤทธิ์ ม่วงประเสริฐ	๙๒	๑	น้ำอ้อม	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ

ลำดับ	เลขหนังสืออนุญาต	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่	ลำดับ	เลขหนังสืออนุญาต	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่
๑๑๙	๓๖๗๘/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๑๑๙	นายพิสิทธิ์ ภูโท	๕๔	๙	น้ำอ้อม	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๒๐	๓๖๗๙/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๑๒๐	นางสมคิด บุญรอด	๑๓๘	๑๒	ศรีแก้ว	ศรีรัตนะ	ศรีสะเกษ
๑๒๑	๓๖๘๐/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๑๒๑	นายสมปอง พากเพียร	๒๐๓/๓	๑	ศรีแก้ว	ศรีรัตนะ	ศรีสะเกษ
๑๒๒	๓๖๘๑/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๑๒๒	นายประคอง ประทุมวงศ์	๑๗๘	๕	ศรีแก้ว	ศรีรัตนะ	ศรีสะเกษ
๑๒๓	๓๖๘๒/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๑๒๓	บริษัท พี แอล วาย จำกัด	๓๗๐/๑๒๗	-	พระโขนง	คงเตย	ศรีสะเกษ
๑๒๔	๓๖๘๓/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๑๒๔	สหกรณ์การเกษตร กันทรลักษ์ จำกัด	๒๗๘	๔	หนองหญ้า ลาด	กันทรลักษ์	ศรีสะเกษ
๑๒๕	๔๕๙๙/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๑๒๕	นายไพโรวรรณ ชันคำ	๑๐๙	๘	พวาน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๑๒๖	๔๖๐๐/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๑๒๖	นายชินนทร ท้าวธงชัย	๒๘๒	๑๐	พวาน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๑๒๗	๔๖๐๑/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๑๒๗	นางสาวสุภาพร บุญสัมฤทธิ์	๑๘๖	๑๐	พวาน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๑๒๘	๔๖๐๒/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๑๒๘	นายถวิล ประเรนธ์	๑๘๑	๙	บักดอง	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ
๑๒๙	๔๖๐๓/๒๕๖๒ ลำดับที่ ๖๒๑๑๒๓SSK๐๑๒๙	นายสวาท เผ่าพันธุ์	๑๐๓	๘	พวาน	ขุนหาญ	ศรีสะเกษ